

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	Sameiginlega EES-nefndin	
	II	EFTA-STOFNANIR	
	1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
2016/EES/36/01		Auglýsing frá stjórnvöldum í Noregi með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni – Auglýst eftir umsóknum um leyfi til olíuvinnslu á norska landgrunninu – Úthlutun leyfa á fyrirframskilgreindum svæðum árið 2016	1
2016/EES/36/02		Ákvörðun nr. 489/15/COL frá 9. desember 2015 um að hefja formlega rannsókn á undantekningarreglunni um farandstarfsemi samkvæmt kerfi um mismunandi almannatryggingagjald 2014-2020 – Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við ákvæði 2. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls sem varðar ríkisaðstoð	3
2016/EES/36/03		Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við ákvæði 2. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, varðandi ríkisaðstoð í tengslum við hugsanlega aðstoð við Hurtigruten ASA samkvæmt samningi Hurtigruten ASA um sjóflutninga með ströndum Noregs 2012-2019	14
	3.	EFTA-dómstóllinn	
	III	ESB-STOFNANIR	
	1.	Framkvæmdastjórnin	
2016/EES/36/04		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7792 – Konecranes/Terex MHPS)	34
2016/EES/36/05		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7927 – EPH/Enel/SE)	35
2016/EES/36/06		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7932 – Dow/DuPont)	36
2016/EES/36/07		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8051 – CVC/Tipico Group) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	37
2016/EES/36/08		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8072 – TOTAL/Saft)	38

2016/EES/36/09	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8076 – Warburg Pincus/Wendel/JV) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	39
2016/EES/36/10	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8077 – Bancopopular-E/Banco Popular Portugal) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	40
2016/EES/36/11	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8082 – General Motors France/Groupe Dubreuil/CLARO) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	41
2016/EES/36/12	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M. 8086 – Sumitomo/WW Grainger/PT Sumisho E-commerce Indonesia JV) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	42
2016/EES/36/13	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8094 – BNP Paribas Fortis Private Equity Belgium/Sofindev IV/DHAM/Novy International) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	43
2016/EES/36/14	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8100 – IK/Five Arrows/I@D) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	44
2016/EES/36/15	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	45
2016/EES/36/16	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.8113 – Thoma Bravo/Qlik Technologies) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	46
2016/EES/36/17	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.7849 – MOL Hungarian Oil and Gas/ENI Hungaria/ENI Slovenija)	47
2016/EES/36/18	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.7970 – Air Liquide/OMZ/JV)	47
2016/EES/36/19	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.8007 – Avril/Bpifrance/BPT Israel/Evertree)	48
2016/EES/36/20	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.8030 – The Carlyle Group/Crestview Advisors/NEP Group)	48
2016/EES/36/21	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.8037 – INCJ/Sumitomo/Sekisui/JV)	49
2016/EES/36/22	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.8045 – Boskalis/Volker Wessels Offshore Business)	49
2016/EES/36/23	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.8048 – Ardagh/Ball Rexam Divestment Business)	50
2016/EES/36/24	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (mál M.8057 – Cinven/CPPIB/Hotelbeds Group)	50
2016/EES/36/25	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrir-tækja (mál M.8064 – Bain Capital/Vista/Vertafore)	51

2016/EES/36/26	Orðsending stjórnvalda í Póllandi með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni – Auglýst eftir tilboðum í sérleyfi	51
2016/EES/36/27	Yfirlit um ákvarðanir Evrópusambandsins um markaðsleyfi fyrir lyfjum frá 1. maí til 31. maí 2016	51
2016/EES/36/28	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd skilyrði fyrir markaðssetningu byggingarvara og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 89/106/EEB (<i>Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf Sambandsins</i>)	52
2016/EES/36/29	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samhæfingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengi-hættustöðum (<i>Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf Sambandsins</i>)	88
2016/EES/36/30	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/34/ESB frá 26. febrúar 2014 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og verndarkerfi sem eru ætluð til notkunar í hugsanlega sprengifimu lofti (endursamin) (<i>Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf Sambandsins</i>)	98

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

AUGLÝSING FRÁ STJÓRNVÖLDUM Í NOREGI

2016/EES/36/01

MEÐ HLIÐSJÓN AF TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 94/22/EB FRÁ 30. MAÍ 1994 UM SKILYRÐI FYRIR VEITINGU OG NOTKUN LEYFA TIL AÐ LEITA AÐ, RANNSAKA OG VINNA KOLVATNSEFNI

Auglýst eftir umsóknum um leyfi til olíuvinnslu á norska landgrunninu – Úthlutun leyfa á fyrirframskilgreindum svæðum árið 2016

Norska olíu- og orkumálaráðuneytið auglýsir eftir umsóknum um leyfi til olíuvinnslu í samræmi við ákvæði a-liðar 2. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni.

Vinnsluleyfi verða aðeins veitt hlutafélögum og einkahlutafélögum sem eru skráð í Noregi eða öðru ríki sem á aðild að samningnum um Evrópskt efnahagssvæði (EES-samningnum) og einstaklingum sem hafa lögheimili í ríki sem á aðild að EES-samningnum.

Fyrirtæki, sem eru ekki þegar handhafar leyfa til vinnslu á norska landgrunninu, kunna að fá vinnsluleyfi ef þau fullnægja fyrir fram öllum kröfum fyrir því að fá leyfi til vinnslu á norska landgrunninu.

Ráðuneytið mun gæta jafnræðis milli fyrirtækja óháð því hvort þau sækja um sjálfstætt eða sem hluti fyrirtækjahóps. Umsækjendur, sem senda sjálfstæða umsókn, og umsækjendur, sem tilheyra hópi sem sendir sameiginlega umsókn, teljast allir umsækjendur um vinnsluleyfi. Ráðuneytið áskilur sér rétt til að setja saman leyfishópa á grundvelli hópumsókna og sjálfstæðra umsókna, m.a. að vikja umsækjendum úr umsóknarhópi og bæta við sjálfstæðum umsækjendum, og skipa slíkum hópum rekstraraðila.

Þegar úthlutað er sameiginlegu vinnsluleyfi er hlutaðeigandi leyfishöfum skylt að gera með sér samning um olíuvinnslu, m.a. rekstrarsamning og bókhaldssamning. Ef vinnsluleyfi er skipt eftir jarðlögum er viðkomandi leyfishöfum einnig skylt að gera með sér sérstakan rekstrarsamning sem segi til um samskipti þeirra að því er þetta atriði varðar.

Við undirritun þessara samninga verður til sameiginlegt fyrirtæki leyfishafa og skal eignarhlutur hvers þeirra jafnan vera sama hlutfall og hlutur þeirra í vinnsluleyfinu.

Leyfisgögnin verða fyrst og fremst byggð á samsvarandi gögnum frá úthlutun á þegar afmörkuðum svæðum 2015. Stefnt er að því að kynna atvinnugreininni helstu breytingar á reglunum áður en umsóknarfrestur rennur út.

Viðmið sem ráða úthlutun vinnsluleyfa

Til þess að stuðla að góðri auðlindanýtingu og skjótri og skilvirkri olíuleit og olíuvinnslu á norska landgrunninu, m.a. með tilliti til samsetningar leyfishópa, verða eftirtalin viðmið lögð til grundvallar við úthlutun aðildar að vinnsluleyfum og við skipun rekstraraðila:

- Þekking umsækjanda á jarðfræði landsvæðisins sem um ræðir og hvernig leyfishafar hyggjast bera sig að til að stuðla að árangursríkri olíuleit.
- Tæknileg sérþekking umsækjanda á viðkomandi sviði og hvernig þessi sérþekking getur stuðlað að hagkvæmri olíuleit, og eftir atvikum olíuvinnslu, á landsvæðinu sem um ræðir.
- Reynsla umsækjanda af starfsemi á norska landgrunninu eða reynsla af samsvarandi starfsemi annars staðar.

- d) Að umsækjandi hafi fjárhagslegt bolmagn til að stunda olíuleit, og eftir atvikum olíuvinnslu, á landsvæðinu sem um ræðir.
- e) Ef umsækjandi er eða hefur verið aðili að vinnsluleyfi, er ráðuneytinu heimilt að taka tillit til hvers kyns óskilvirkni eða skorts á ábyrgðarskyldu sem umsækjandi hefur sýnt af sér sem leyfishafi.
- f) Til þess að unnt sé að veita sameiginlegum fyrirtækjum vinnsluleyfi er meginreglan sú að einn leyfishafi að minnsta kosti hafi borað að minnsta kosti eina holu á norska landgrunninu eða hafi reynslu af samsvarandi starfsemi utan norska landgrunnsins.
- g) Til þess að unnt sé að veita tveimur eða fleiri leyfishöfum vinnsluleyfi sameiginlega er meginreglan sú að einn þeirra að minnsta kosti hafi reynslu af því tagi sem lýst er í f-lið.
- h) Rekstraraðili, sem er skipaður í tengslum við leyfi til vinnslu í Barentshafi, verður að hafa borað að minnsta kosti eina holu á norska landgrunninu eða hafa samsvarandi reynslu af starfsemi utan norska landgrunnsins.
- i) Rekstraraðili, sem er skipaður í tengslum við leyfi til vinnslu á miklu dýpi, og að minnsta kosti einn annar leyfishafi verður að hafa borað að minnsta kosti eina holu á norska landgrunninu eða hafa samsvarandi reynslu af starfsemi utan norska landgrunnsins. Einn handhafi vinnsluleyfisins að minnsta kosti verður að hafa borað á miklu dýpi sem rekstraraðili.
- j) Rekstraraðili, sem er skipaður í tengslum við leyfi til vinnslu, þar sem könnunarborun fer fram undir miklum þrýstingi og/eða við háan hita (HPHT), og að minnsta kosti einn annar leyfishafi verður að hafa borað að minnsta kosti eina holu á norska landgrunninu eða hafa samsvarandi reynslu af starfsemi utan norska landgrunnsins. Einn handhafi vinnsluleyfisins að minnsta kosti verður að hafa borað holu við háan hita sem rekstraraðili.

Leitarsvæði sem eru laus til umsóknar

Tekið verður við umsóknum um aðild að vinnsluleyfum fyrir leitarsvæði á afmarkaða svæðinu sem ekki hefur verið úthlutað áður, eins og sjá má á kortum sem Oliustofnunin hefur birt. Einnig er unnt að sækja um spildu á afmarkaða svæðinu sem fyrri leyfishafar hafa skilað eftir að auglýsingin var birt í samræmi við uppfærð kort á gagnvirkri Factmaps-síðu norsku Oliustofnunarinnar sem er að finna á vefsetri hennar.

Sérhvert framleiðsluleyfi getur tekið til eins eða fleiri leitarsvæða eða hluta af leitarsvæði eða -svæðum. Umsækjendur eru beðnir um að afmarka umsóknardrögin við svæði sem þeir hafa gert leitarkort af.

Texta auglýsingarinnar í heild, ásamt nákvæmum kortum af lausum svæðum, er að finna á vefsíðu Oliustofnunar www.npd.no/apa2016.

Umsóknir um olíuvinnsluleyfi skulu berast á eftirfarandi pósthfang:

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep.
N-0033 OSLO
NORGE

Tvö eintök skulu berast á eftirfarandi pósthfang:

Oljedirektoratet
Postboks 600,
4003 STAVANGER
NORGE

Umsóknarfrestur: 6. september 2016 kl. 12 á hádegis.

Fyrirhugað er að leyfum til olíuvinnslu á fyrirframskilgreindum svæðum á norska landgrunninu árið 2016 verði úthlutað á fyrsta ársfjórðungi 2017.

Ákvörðun nr. 489/15/COL frá 9. desember 2015 um að hefja formlega rannsókn á undantekningarreglunni um farandstarfsemi samkvæmt kerfi um mismunandi almannatryggingagjald 2014-2020

2016/EES/36/02

Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við ákvæði 2. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, sem varðar ríkisaðstoð

Eftirlitsstofnun EFTA tilkynnti norskum stjórnvöldum með ákvörðuninni sem vísað er til að ofan og sem birt er á upprunalegu, fullgiltu tungumáli á eftir þessu ágripi, um ákvörðun sína að hefja málsmeðferð skv. 2. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls að því er varðar ofangreinda ráðstöfun.

Frestur áhugaaðila til að gera athugasemdir er einn mánuður frá því að ágríp þetta birtist. Athugasemdirnar skal senda á eftirfarandi pósthfang:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard 35
1040 Brussels
BELGIUM

Athugasemdum, sem berast, verður komið á framfæri við stjórnvöld í Noregi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ágríp

Málsmeðferð

Stjórnvöld í Noregi tilkynntu um kerfi mismunandi almannatryggingagjalds eftir héruðum fyrir tímabilið 2014-2020, skv. 3. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3, með bréfi dagsettu 13. mars 2014 ⁽¹⁾. Á grunni þeirrar tilkynningar og upplýsinga, sem voru lagðar fram í kjölfarið ⁽²⁾, samþykkti Eftirlitsstofnun EFTA hið tilkynnta aðstoðarkerfi með ákvörðun sinni nr. 225/14/COL frá 18. júní 2014.

Hinn 23. september 2015 ógilti EFTA-dómstóllinn, með dómi sínum í máli E-23/14 *Kimek Offshore AS* gegn *ESA* ⁽³⁾, ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA að hluta til.

Eftirlitsstofnun EFTA óskaði eftir upplýsingum frá stjórnvöldum í Noregi með bréfi dagsettu 15. október 2015 ⁽⁴⁾. Stjórnvöld í Noregi svöruðu beiðninni um upplýsingar með bréfi dagsettu 6. nóvember 2015 ⁽⁵⁾.

Lýsing á ráðstöfuninni

Markmiðið með þessu almenna kerfi um mismunandi almannatryggingagjald er að draga úr eða koma í veg fyrir stórfellda fólksfækkun í strjálbýlustu héruðum Noregs með því að örva atvinnuuppbyggingu. Aðstoðarkerfið sem nú er við lýði vegur upp á móti kostnaði við ráðningar með því að minnka hlutfall almannatryggingagjalds á tilteknum landfræðilegum svæðum. Alla jafna er umfang aðstoðar breytilegt eftir því á hvaða landfræðilega svæði viðskiptaeiningin er skráð. Samkvæmt norskum lögum er þess krafist að fyrirtæki skrái undireiningar samkvæmt hverri aðgreindri viðskiptastarfsemi sem fer fram ⁽⁶⁾. Ef mismunandi viðskiptastarfsemi fer fram innan fyrirtækis þarf að skrá aðgreindar undireiningar. Auk þess þarf að skrá aðgreindar einingar ef starfsemin fer fram á mismunandi landfræðilegum stöðum.

Þrátt fyrir undantekningu frá meginreglunni um skráningu gildir kerfið einnig um fyrirtæki sem eru skráð utan hlutgengs svæðis þar sem þau ráða starfsmenn til starfa á hlutgenga svæðinu og þar sem

⁽¹⁾ Skjöl nr. 702438-702440, 702442 og 702443.

⁽²⁾ Sjá 2. mgr. ákvörðunar nr. 225/14/COL á vefslóðinni: http://www.eftasurv.int/media/state-aid/Consolidated_version_-_Decision_225_14_COL_NOR_Social_Security_contributions_2014-2020.pdf.

⁽³⁾ Óbirt að svo stöddu.

⁽⁴⁾ Skjal nr. 776348.

⁽⁵⁾ Skjöl nr. 779603 og 779604.

⁽⁶⁾ Lög um samræmda skráningu fyrir lögaðila (LOV-1994-06-03-15).

starfsfólk þeirra tekur þátt í færanlegri starfsemi innan hlutgengs svæðis (að því er þessa ákvörðun varðar er þetta nefnt „fandstarfsemi“). Þetta er undantekningarreglan sem er til athugunar í þessari ákvörðun. Innlendur lagagrundvöllur kerfisins er gr. 23-2 í lögum um almannatryggingar ⁽⁷⁾. Innlend lagastoð undantekningarinnar er í 4. mgr. 1. gr. ákvörðunar norska Stórþingsins nr. 1482 frá 5. desember 2013 um ákvörðun skatthlutfalls o.s.frv. samkvæmt lögum um almannatryggingar.

Undantekningin gildir einungis þegar starfsmaður dvelur helming vinnuvikunnar eða lengur á hlutgengu svæði. Enn fremur gildir afsláttur einungis um þann hluta vinnunnar sem fer fram þar.

Mat á ráðstöfuninni

Eftirlitsstofnun EFTA verður að meta hvort undantekningarreglan samrýmist framkvæmd EES-samningsins á grundvelli c-liðar 3. mgr. 61. gr. hans, í samræmi við leiðbeinandi reglur um svæðisbundna ríkisaðstoð 2014-2020 ⁽⁸⁾.

Bygðaaðstoð getur einungis verið árangursrík að því leyti að stuðla að efnahagsþróun illra settra svæða sé hún veitt til þess að hvetja til viðbótarfjárfestingar eða atvinnustarfsemi á þeim svæðum ⁽⁹⁾. Bygðaaðstoð getur einungis fallið undir c-lið 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins ef hún er veitt til að taka á sérstökum eða viðvarandi halla á samkeppnisstöðu sem fyrirtæki á illa settum svæðum standa andspænis ⁽¹⁰⁾.

Að jafnaði takmarkast gildissvið landfræðilega kerfisins við illa sett svæði. Gildissvið þessarar ákvörðunar takmarkast við undantekningarregluna. Spurningin er sú hvort reglan, sem felur í sér að fyrirtæki, sem eru skráð utan illa settra svæða sem kerfið tekur til, geti notið ávinnings af aðstoð samkvæmt kerfinu, að því marki að þau stundi efnahagsstarfsemi á illa settum svæðum, samrýmist reglum um ríkisaðstoð. Með öðrum orðum, tekur undantekningarreglan á sértækum eða viðvarandi halla á samkeppnisstöðu sem fyrirtæki á illa settum svæðum standa andspænis?

Það er í verkahring stjórnvalda í Noregi að sýna fram á hættu á stórfelldri fólksfækkun ef undantekningarreglunni er ekki beitt ⁽¹¹⁾. Stjórnvöld í Noregi hafa lagt áherslu á ávinninginn, sem fyrirtæki á staðnum njóta, ef undantekningarreglunni er beitt. Fyrirtækin geta fengið aðgang að sérhæfðu vinnuafli, með minni tilkostnaði, sem annars myndi ekki standa til boða. Þar að auki hefur undantekningarreglan í för með sér aukna samkeppni á milli fandstarfsemi á hlutgengum svæðum sem er enn fremur hagkvæmt fyrir fyrirtæki á staðnum (önnur en þau sem sinna fandstarfsemi) þar sem lægri kostnaður við fandstarfsemi gerir það að verkum að það verður eftirsóknarverðara og arðbærara að reka fyrirtæki á hlutgenga svæðinu. Notkun aðstoðar samkvæmt kerfinu er óbeint úrræði í þeim skilningi að hún er notuð til að lækka kostnað við ráðningu starfsmanna sem er að sama skapi ráðstöfun til að draga úr eða koma í veg fyrir stórfellda fólksfækkun. Hugmyndin er sú að vinnumarkaðurinn sé sá þáttur sem ráði mestu um hvar fólk býr.

Stjórnvöld í Noregi hafa enn fremur haldið því fram að fyrirtæki, sem eru skráð utan hlutgengs svæðis, muni stöku sinnum ráða starfsfólk til starfa á hlutgengum svæðum. Fyrirtækin munu því skapa störf sem, jafnvel þótt þau séu tímabundin í meira mæli í eðli sínu, stuðla engu að síður að hækkun launatekna á hlutgengum svæðum. Þetta örvar einnig atvinnustarfsemi. Auk þess halda stjórnvöld í Noregi því fram að starfsfólk, sem dvelur tímabundið á hlutgengu svæði, muni kaupa vörur og þjónustu á staðnum og leggja þar með sitt af mörkum í efnahagslífi staðarins. Þetta á einkum við um starfsfólk sem ferðast til og frá vinnu og heimili til styttri eða meðallangs tíma, þar sem líklegra er að það dvelji á hótélum, borði á veitingahúsum o.s.frv. Stjórnvöld í Noregi hafa metið það svo að fjárhæð aðstoðar, sem leiðir af undantekningarreglunni, sé tvö prósent af heildaráðstöð ársins 2015 og leggja þau áherslu á að þetta mat sé háð óvissu. Tvö prósent nema u.þ.b. 19 milljónum evra ⁽¹²⁾. Eftirlitsstofnun EFTA gefur stjórnvöldum í Noregi kost á að leggja fram ítarlegri upplýsingar um fjárhagsleg áhrif af völdum reglunnar.

Auk framangreindra athugasemda, sem eru almenns eðlis, hafa stjórnvöld í Noregi ekki sýnt fram á hættu á stórfelldri fólksfækkun á viðkomandi svæði ef undantekningarreglunni er ekki beitt. Það er álit Eftirlitsstofnunar EFTA að ráðstöfun, í því skyni að uppfylla kröfur sem er að finna í leiðbeinandi reglum

⁽⁷⁾ LOV-1997-02-28-19.

⁽⁸⁾ Stjótið. ESB L 166, 5.6. 2014, bls. 44 og EES-viðbætur nr. 33, 5.6.2014, bls. 1.

⁽⁹⁾ Ákvæði 6. mgr. í leiðbeinandi reglum um svæðisbundna ríkisaðstoð.

⁽¹⁰⁾ Ákvæði 16. mgr. í leiðbeinandi reglum um svæðisbundna ríkisaðstoð.

⁽¹¹⁾ Ákvæði 43. mgr. í leiðbeinandi reglum um svæðisbundna ríkisaðstoð.

⁽¹²⁾ Byggt á tilkyntri fjárveitingu fyrir árið 2013, sjá 49. mgr. í ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 225/14/COL.

um svæðisbundna ríkisaðstoð, verður að hafa áhrif umfram jaðaraukningu á möguleikum á tímabundnum störfum og útgjöldum á hlutgengu svæði. Á þessum grunni gefur Eftirlitsstofnun EFTA stjórnvöldum í Noregi kost á að leggja fram frekari upplýsingar til að sýna fram á hættu á stórfelldri fólksfækkun ef undantekningarreglunni er ekki beitt.

Að því er varðar áhrif undantekningarreglunnar á samkeppni og viðskipti halda norsk stjórnvöld því fram að undantekningarreglan skapi jöfn samkeppnisskilyrði fyrir öll fyrirtæki, sem eru rekin á illa settum svæðum, þar sem hún gildir jafnt um öll fyrirtæki á EES-svæðinu. Afleiðingin er sú að reglan tryggir að komið sé í veg fyrir ótilhlýðileg, neikvæð áhrif á samkeppni. Að áliti Eftirlitsstofnunar EFTA er þetta jákvæður þáttur með hliðsjón af 3. og 53. mgr. í leiðbeinandi reglum um svæðisbundna ríkisaðstoð. Fyrirtækin, sem eru skráð innan hlutgengs svæðis, kunna þó, almennt séð, að lenda í varanlegri erfiðleikum en þau sem einungis senda starfsfólk sitt til tímabundinna starfa á svæðinu. Stjórnvöld í Noregi halda því fram að fyrirtæki, sem eru skráð utan hlutgengs svæðis, kunni að vera í verri samkeppnisaðstöðu en fyrirtæki á staðnum, m.a. sökum kostnaðar af ferðalögum og gistingu starfsfólks. Norsk stjórnvöld hafa hvorki lagt fram gögn né frekari rök sem styðja við þessa ályktun. Eftirlitsstofnun EFTA gefur stjórnvöldum í Noregi kost á að skýra frekar hvers vegna undantekningarreglan hafi ekki ótilhlýðileg, neikvæð áhrif á samkeppni og að leggja fram frekari upplýsingar til að styðja það.

Stjórnvöld í Noregi hafa lagt áherslu á að augljóst væri að undantekningarreglan hafi hvatningaráhrif. Ekki er unnt að gera einungis ráð fyrir hvatningaráhrifum aðstoðar. Þótt ekki sé nauðsynlegt að leggja fram tiltekin sönnunargögn þess eðlis að aðstoð, samkvæmt tilteknu kerfi, hvetji hvern einstakan aðstoðarþega til þess að stunda starfsemi sem hann hefði ella ekki stundað, þurfa hvatningaráhrifin a.m.k. að byggjast á traustum hagfræðilegum grunni. Ekki nægir að vísa einungis til þess hversu augljós meint áhrif séu. Þó að undantekningarreglan fyrir fyrirtæki, sem eru skráð utan hlutgengra svæða, lækki launakostnað fyrir farandstarfsemi á hlutgengum svæðum hafa stjórnvöld í Noregi hvorki fært sönnur á né komið með rökstuðning þess efnis að líklegt væri, ef aðstoðin væri ekki fyrir hendi, að draga myndi verulega úr atvinnustarfsemi á svæðinu sökum vandamála sem aðstoðinni er ætlað að bregðast við ⁽¹³⁾.

Norsk stjórnvöld hafa gert grein fyrir því að fyrirtækin, sem annast farandstarfsemi að einhverju marki, geti skráð undireiningar á hlutgengu svæði. Auk þess er þess krafist að þau geri það þegar a.m.k. einn starfsmaður vinnur verk fyrir móðureininguna á aðgreindu svæði og heimilt er að heimsækja fyrirtækið þar.

Norsk stjórnvöld halda því fram að ef undantekningarreglan gildi ekki um farandstarfsemi á hlutgengu svæði myndi það hafa í för með sér ómálefnalegan mismun eftir því hvort fyrirtækið, sem veitir þjónustuna, hafi komið á fót undireiningu á hlutgengu svæði.

Í fyrsta lagi er Eftirlitsstofnun EFTA ekki ljóst hvað krafan um að „a.m.k. einn starfsmaður vinnur verk fyrir móðureininguna á aðgreindu svæði og heimilt er að heimsækja fyrirtækið þar“, felur í sér. Eftirlitsstofnun EFTA gefur stjórnvöldum í Noregi því kost á að skýra þetta.

Í öðru lagi er meginreglan um jafna meðferð grundvallarregla EES-réttar. Það getur hins vegar ekki sem slíkt verið grundvöllur réttlætningar á undantekningarreglunni. Undantekningarreglan verður sjálf að samrýmast framkvæmd EES-samningsins.

Að lokum hefur skortur á viðeigandi upplýsingum, eins og lýst er hér að ofan, í för með sér að Eftirlitsstofnun EFTA efast um að undantekningarreglan samrýmist framkvæmd EES-samningsins.

⁽¹³⁾ Ákvæði 71. mgr. í leiðbeinandi reglum um svæðisbundna ríkisaðstoð.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 489/15/COL****of 9 December 2015****opening a formal investigation into the exemption rule for ambulant services under the scheme on differentiated social security contributions 2014-2020***(Norway)*

The EFTA Surveillance Authority (“the Authority”),

HAVING REGARD to:

the Agreement on the European Economic Area (“the EEA Agreement”), in particular to Article 61,

Protocol 26 to the EEA Agreement,

the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice (“the Surveillance and Court Agreement”), in particular to Article 24,

Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement (“Protocol 3”), in particular to Article 1(2) of Part I and Articles 4(4) and 6(1) of Part II,

Whereas:

I. FACTS**1. Procedure**

- (1) The Norwegian authorities notified the regionally differentiated social security contributions scheme 2014-2020 pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 by letter of 13 March 2014.⁽¹⁾ On the basis of that notification and information submitted thereafter,⁽²⁾ the Authority approved the notified aid scheme by its Decision No 225/14/COL of 18 June 2014.
- (2) By its judgment of 23 September 2015 in case E-23/14 *Kimek Offshore AS v ESA*⁽³⁾ the EFTA Court annulled, in part, the Authority’s decision.
- (3) By letter dated 15 October 2015,⁽⁴⁾ the Authority requested information from the Norwegian authorities. By letter dated 6 November 2015,⁽⁵⁾ the Norwegian authorities replied to the information request.

2. The scheme as such is not the subject of the formal investigation

- (4) By its judgment the EFTA Court partly annulled the Authority’s decision approving the aid scheme. The aid scheme as such is not subject to the renewed scrutiny carried out by the Authority in the present formal investigation. The subject of this formal investigation is merely the part of the scheme (an exemption rule for ambulant services) for which the Authority’s approval was annulled.

⁽¹⁾ Documents No 702438-702440, 702442 and 702443.

⁽²⁾ See paragraph 2 of Decision No 225/14/COL, available online: http://www.eftasurv.int/media/state-aid/Consolidated_version_-_Decision_225_14_COL__NOR_Social_Security_contributions_2014-2020.pdf.

⁽³⁾ Not yet reported.

⁽⁴⁾ Document No 776348.

⁽⁵⁾ Documents No 779603 and 779604.

3. The scheme

3.1 Objective

- (5) The objective of the general scheme on differentiated social security contributions as such is to reduce or prevent depopulation in the least inhabited regions in Norway, by stimulating employment. The operating aid scheme offsets employment costs by reducing the social security contribution rates in certain geographical areas. As a main rule, the aid intensities vary according to the geographical area in which the business unit is registered. The rules on registration are explained in greater detail below.

3.2 National legal basis

- (6) The national legal basis for the scheme as such is Section 23-2 of the National Insurance Act. ⁽⁶⁾ This provision sets out the employer's general obligation to pay social security contributions calculated on the basis of gross salary paid to the employee. According to paragraph 12 of that section, the Norwegian Parliament may adopt regionally differentiated rates, as well as specific provisions for undertakings within certain sectors. Thus, it is the National Insurance Act, in conjunction with the annual decisions of the Norwegian Parliament, that forms the national legal basis for the scheme.
- (7) For further detail on the aid scheme as such, reference is made to the Authority's Decision No 225/14/COL.

3.3 Rules on registration

- (8) As a main rule, aid eligibility depends on whether a business is registered in the eligible area. As noted above, the main rule of the scheme is that aid intensities vary according to the geographical area in which the business is registered.
- (9) Norwegian law requires undertakings to register sub-units for each separate business activity performed.⁽⁷⁾ If an undertaking performs different kinds of business activities, separate sub-units must be registered. Moreover, separate units must be registered if the activities are performed in different geographical locations.
- (10) According to the Norwegian authorities, the "separate business activity" criterion is met when at least one employee carries out work for the parent unit in a separate area, and the undertaking may be visited there. Each sub-unit forms its own basis for the calculation of the differentiated social security contribution, depending on their registered location. Thus, an undertaking registered outside the area eligible for aid under the scheme will be eligible for aid if, and in so far as, its economic activities are performed within a sub-unit located within the eligible area.

3.4 Ambulant services – the measure under scrutiny

- (11) By way of exemption from the main rule on registration, the scheme also applies to undertakings registered outside the eligible area where they hire out workers to the eligible area and where their employees are engaged in mobile activities within the eligible area (for the purposes of this decision, this is referred to as "ambulant services"). This is the exemption rule under scrutiny in the decision at hand. The national legal basis for that exemption is provided for by section 1(4) of the Norwegian Parliament's Decision No 1482 of 5 December 2013 on determination of the tax rates etc. under the National Insurance Act for 2014.
- (12) The exemption applies only when the employee spends half or more of his working days in the eligible area. Further, the reduced rate is only applicable for the part of the work carried out there. As a principal rule, the tax registration period is one calendar month.

⁽⁶⁾ LOV-1997-02-28-19.

⁽⁷⁾ The Act on the Coordinating Register for Legal Entities (LOV-1994-06-03-15).

- (13) This entails that if an employee of an Oslo-registered entity (Oslo is in Zone 1, an ineligible zone, where the rate therefore is the standard 14.1%) completes 60% of his work one calendar month in Vardø (which is in Zone 5 where the applicable rate is 0%) and the rest in Oslo, the undertaking will be eligible for the zero-rate on the salary to be paid for the work carried out in Vardø, but not for the work carried out in Oslo.

4. The judgment of the EFTA Court

- (14) The EFTA Court annulled the Authority's decision in so far as it closed the preliminary investigation as regards the aid measure in section 1(4) of the Norwegian Parliament's Decision No 1482 of 5 December 2013 on determination of the tax rates etc. under the National Insurance Act for 2014. Section 1(4) is drafted in such a way as to conflate, together with the exemption rule (which is the subject of the present decision), an anti-circumvention measure designed to prevent undertakings from claiming aid under the scheme by virtue of simply registering their business within an area with a lower rate of social security contributions, even if they then proceed to conduct ambulatory activities or hire out their employees to work in an area with a higher rate. The anti-circumvention measure is not subject to the present procedure.⁽⁸⁾

5. Comments by the Norwegian authorities

- (15) The Norwegian authorities argue that the exemption rule for ambulant services is compatible with the functioning of the EEA Agreement on the basis of its Article 61(3)(c) and that it is in line with the Authority's Guidelines on Regional State Aid for 2014-2020 (the RAG).⁽⁹⁾
- (16) The Norwegian authorities have explained that the exemption rule accounts for about two percent of the total aid granted under the scheme for 2015. They stress that this calculation is based on uncertain estimates.
- (17) The Norwegian authorities have explained that in Norway, access to employment is the most influential factor when it comes to peoples' choice of residence. The social security contribution is as a main rule calculated on the basis of the rate applicable in the zone in which the employer is considered to carry out business activity. This rule is based on the premise that only undertakings performing economic activity in the eligible area should receive aid, and only to the extent that they are performing business activities in that area. This is a fundamental premise for the aid scheme.
- (18) Where a company is registered, is not, and should not be, decisive. There are many sectors that frequently provide ambulant services. As an example, it would be too burdensome to require all construction firms to register their activities locally wherever they were to carry out work in order to be eligible for reduced social security rates. Neither Article 61(3)(c) nor the RAG or the GBER⁽¹⁰⁾ contain requirements on where regional aid beneficiaries need to be registered. A formalistic approach where the registered location of the beneficiary is decisive in all cases has no basis in Article 61(3)(c). To the contrary, it would be difficult to reconcile with the RAG which focusses on whether the aid promotes economic activity in disadvantaged areas and not whether beneficiaries are registered within the area covered by the scheme. The underlying realities, i.e. whether the undertaking carries out economic activity within the eligible area, should be decisive. Furthermore, undertakings performing ambulant services can to some extent register sub-units in the eligible area. In the absence of the exemption rule for ambulant services in the eligible area, there would be an unjustified difference in treatment depending on whether the service providing undertaking had established a sub-unit in the eligible area.
- (19) The Norwegian authorities contend that the exemption rule contributes to an objective of common interest in a number of ways. They firstly note that undertakings in the eligible area can access,

⁽⁸⁾ See Order of the EFTA Court of 23.11.2015 in Case E-23/14 INT *Kimek Offshore AS v ESA* (not yet reported).

⁽⁹⁾ OJ L 166, 5.6.2014, p. 44 and EEA Supplement No 33, 5.6.2014, p. 1.

⁽¹⁰⁾ The General Block Exemption Regulation (GBER). Commission Regulation (EU) No 651/2014 of 17 June 2014 declaring certain categories of aid compatible with the internal market in application of Articles 107 and 108 of the Treaty (OJ L 187, 26.6.2014, p. 1), incorporated into the EEA Agreement by EEA Joint Committee Decision No 152/2014 (OJ L 342, 27.11.2014, p. 63 and EEA Supplement No 71, 27.11.2014, p. 61) at point 1j of Annex XV to the EEA Agreement.

at a lower cost, specialised labour that would otherwise not be available. Secondly, the rule leads to increased competition between ambulant services in eligible areas. This is beneficial for local undertakings, other than those providing ambulant services, as lower costs for ambulant services make it more attractive and more profitable to run a business in the eligible area. Thirdly, employees with a temporal stay in the eligible area will buy local goods and services and thereby contribute to the local economy. This applies in particular to employees commuting to the location especially in the short or medium term as they are likely to stay in hotels, eat in restaurants etc. Fourthly, undertakings located in central areas may also hire personnel residing in the area where the ambulant services are performed. Even if the jobs are temporary in nature, they will contribute to increased wage income in the eligible regions, which also stimulates economic activity. Finally, undertakings registered outside the eligible zone may have a competitive disadvantage compared to local firms due to *i.a.* costs of transporting and lodging of personnel.

- (20) In the view of the Norwegian authorities, it is evident that the exemption rule has an incentive effect as it reduces labour costs for ambulant services.
- (21) Finally, the Norwegian authorities stress that the exemption rule creates a level playing field for all undertakings active in the disadvantages areas. The rule applies equally to any EEA-based undertaking. This ensures that undue adverse effects on competition are avoided.

II. ASSESSMENT

1. The presence of state aid

- (22) Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

- (23) This implies that a measure constitutes state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement if the following conditions are cumulatively fulfilled: (i) there must be an intervention by the state or through state resources, (ii) that intervention must confer a selective economic advantage on the recipients, (iii) it must be liable to affect trade between EEA States and (iv) it must distort or threaten to distort competition.

- (24) In Decision No 225/14/COL, the Authority concluded that the scheme on differentiated social security contributions 2014-2020 constitutes an aid scheme. The Authority refers to its reasoning in paragraphs 68-74 of that decision. The exemption rule for ambulant services is part of the provisions providing for that aid scheme. It increases the scope of the scheme in the sense that it widens the circle of potential beneficiaries to undertakings that are not registered in the eligible areas. As with the other aid granted under the scheme, extending the scheme to the undertakings registered outside of the eligible areas results in state resources conferring selective advantages on undertakings. These advantages are liable to affect trade and distort competition.

2. Procedural requirements

- (25) Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3: *“the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision”*.

- (26) The Norwegian authorities implemented the exemption rule after the Authority approved it by Decision No 225/14/COL. With the annulment of the Authority’s approval of the rule by the EFTA Court, the aid has become unlawful.

3. Compatibility of the aid

- (27) The Authority must assess whether the exemption rule is compatible with the functioning of the EEA Agreement on the basis of its Article 61(3)(c) in line with the RAG.

- (28) The exemption rule for ambulant services entitles undertakings that are not registered in the eligible area to benefit from reduced social security charges when and to the extent that they carry out economic activities in the registered area. Neither Article 61(3)(c) EEA nor the RAG (nor the regional aid rules in the GBER) formally require that regional aid beneficiaries are registered in the assisted areas.

- (29) Regional aid can be effective in promoting the economic development of disadvantaged areas only if it is awarded to induce additional investment or economic activity in those areas.⁽¹¹⁾ Regional operating aid can only fall under Article 61(3)(c) EEA if it is awarded to tackle specific or permanent handicaps faced by undertakings in disadvantaged regions.⁽¹²⁾

⁽¹¹⁾ Para. 6 of the RAG.

⁽¹²⁾ Para. 16 of the RAG.

- (30) There is no question that the geographical scope of the scheme as such is restricted to disadvantaged regions. The scope of this decision is limited to the exemption rule. The question is whether that rule, which entails that undertakings registered outside the disadvantaged regions covered by the scheme can benefit from aid under the scheme to the extent that they carry out economic activities in the disadvantaged regions is compatible with the state aid rules. In other words, does the exemption rule tackle specific or permanent handicaps faced by undertakings in the disadvantaged regions?
- (31) It is for the Norwegian authorities to demonstrate the risk of depopulation in the absence of the exemption rule.⁽¹³⁾ The Norwegian authorities have underlined the benefits of the exemption rule for local undertakings. They can access, at a lower cost, specialised labour that would otherwise not be available. Moreover, the exemption rule leads to increased competition between ambulant services in the eligible areas, which again is beneficial for local undertakings (other than those providing ambulant services) since lower costs for ambulant services make it more attractive and more profitable to run a business in the eligible area. The use of aid under the scheme is an indirect tool in the sense that it is used to reduce the cost of employing workers as a measure to reduce or prevent depopulation. The idea is that the labour market is the most important factor influencing where people live.
- (32) The Norwegian authorities have further argued that the firms registered outside the eligible area occasionally will hire workers in the eligible areas. Thereby the firms will provide jobs that, although of a more temporary nature, will nevertheless contribute to increased wage income in the eligible regions. This also stimulates economic activity. The Norwegian authorities furthermore argue that employees who temporarily stay in the eligible area will buy local goods and services and thereby contribute to the local economy. This applies in particular to employees commuting to the location especially on short or medium term as they are likely to stay in hotels, eat in restaurants, etc. The Norwegian authorities have estimated the amount of aid resulting from the exemption rule to be two percent of the total aid for 2015 which they stress is an uncertain estimate. Two percent amounts to approximately EUR 19 million.⁽¹⁴⁾ The Authority invites the Norwegian authorities to provide more precise information about the financial effect of the rule.
- (33) Apart from the above remarks of a general nature, the Norwegian authorities have not demonstrated the risk of depopulation of the relevant area in the absence of the exemption rule. It is the view of the Authority that a measure, in order to meet the requirements of the RAG, must have effects exceeding a marginal increase of temporary employment possibilities and spending in the eligible area. On this basis, the Authority invites the Norwegian authorities to provide more information to demonstrate the risk of depopulation in the absence of the exemption rule.
- (34) In terms of effect on competition and trade of the exemption rule, the Norwegian authorities argue that the exemption rule creates a level playing field for all undertakings active in the disadvantaged areas as it applies equally to any EEA-based undertaking. The consequence is that it ensures that undue adverse effects on competition are avoided. It is the view of the Authority that this is a positive feature in light of paras. 3 and 53 of the RAG. However, the undertakings registered within the eligible area may, in general, face more permanent difficulties than the undertakings that merely send their employees to work in the area on a non-permanent basis. The Norwegian authorities argue that undertakings registered outside the eligible zone may have a competitive disadvantage compared to local firms due to *i.a.* costs of transporting and lodging of personnel. The Norwegian authorities have not presented any data or further reasoning to back up this assumption. The Authority invites the Norwegian authorities to further clarify why it is that the exemption rule does not have undue adverse effects on competition and to submit further information to back this up.
- (35) The Norwegian authorities have stressed that it is evident that the exemption rule has an incentive effect. Incentive effect of an aid cannot merely be assumed. While it is not necessary to provide individual evidence that aid under a scheme provides each beneficiary with an incentive, on an individual basis, to carry out an activity it would not otherwise have carried out, the incentive

⁽¹³⁾ Para. 43 of the RAG.

⁽¹⁴⁾ Based on the notified 2013 budget, see para. 49 of the Authority's Decision No 225/14/COL.

effect must, at the least, be based on sound economic theory. It is not sufficient merely to refer to an alleged obviousness. While it is true that the exemption rule for companies registered outside the eligible areas reduces labour costs for ambulant services in the eligible areas, the Norwegian authorities have not provided evidence or arguments to the effect that it is likely that, in the absence of aid, the level of economic activity in the area would be significantly reduced due to the problems that the aid is intended to address.⁽¹⁵⁾

- (36) The Norwegian authorities have explained that undertakings performing ambulant services to some extent can register sub-units in the eligible area. Moreover, they are required to do so when at least one employee carries out work for the parent unit in a separate area, and the undertaking may be visited there.
- (37) The Norwegian authorities argue that in the absence of the exemption rule for ambulant services in the eligible area, there would be an unjustified difference in treatment depending on whether the service providing undertaking had established a sub-unit in the eligible area.
- (38) Firstly, it is not clear to the Authority what the requirement that “at least one employee carries out work for the parent unit in a separate area, and the undertaking may be visited there” entails. The Authority therefore invites the Norwegian authorities to clarify this.
- (39) Secondly, the principle of equal treatment is a general principle of EEA law. However, this cannot in and of itself serve as a basis to justify the exemption rule. The exemption rule must itself be compatible with the functioning of the EEA Agreement.
- (40) In conclusion, the absence of the relevant information, as described above, leads the Authority to have doubts about the compatibility of the exemption rule with the functioning of the EEA Agreement.

4. Conclusion

- (41) As set out above, the Authority has doubts as to whether the exemption rule for ambulant services under the scheme on differentiated social security contributions 2014-2020 is compatible with the functioning of the EEA Agreement.
- (42) Consequently, and in accordance Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open a formal investigation procedure is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure is compatible with the functioning of the EEA Agreement.
- (43) The Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Norwegian authorities to submit, by 10 January 2016 their comments and to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the measure in light of the state aid rules.
- (44) The Authority reminds the Norwegian authorities that, according to Article 14 of Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully granted to the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law, such as the protection of legitimate expectations.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

⁽¹⁵⁾ Para. 71 of the RAG.

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the exemption rule for ambulant services under the scheme on differentiated social security contributions 2014-2020.

Article 2

The Norwegian authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure by 10 January 2016.

Article 3

The Norwegian authorities are requested to provide by 10 January 2016, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 5

Only the English language version of this decision is authentic.

Done in Brussels, on 9 December 2015

For the EFTA Surveillance Authority

Sven Erik Svedman
President

Helga Jónsdóttir
College Member

2016/EES/36/03

**Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við ákvæði 2. mgr. 1. gr. I. hluta bókar
3 við samning milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls,
varðandi ríkisaðstoð í tengslum við hugsanlega aðstoð við Hurtigruten ASA
samkvæmt samningi Hurtigruten ASA um sjóflutninga með ströndum Noregs
2012-2019**

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 490/15/COL frá 9. desember 2015, sem er birt á upprunalegu, fullgiltu tungumáli á eftir þessu ágripi, markar upphaf málsmeðferðar skv. 2. mgr. 1. gr. I. hluta bókar 3 við samning milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls. Stjórnvöldum í Noregi hefur verið tilkynnt um þetta með afriti af ákvörðuninni.

Eftirlitsstofnun EFTA veitir, með þessari auglýsingu, EFTA-rikkjunum, aðildarríkjum Evrópusambandsins og áhugaaðilum **eins mánaðar frest** frá birtingardegi þessarar auglýsingar til að gera athugasemdir við ráðstöfunina sem um ræðir. Athugasemdirnar skal senda á eftirfarandi póstfang:

EFTA Surveillance Authority
Registry
35, Rue Belliard
B-1040 Brussels

Athugasemdum sem berast verður komið á framfæri við stjórnvöld í Noregi. Áhugaaðilum sem leggja fram athugasemdir er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ágrip

Aðdragandi

Hurtigruten ASA stundar flutningaþjónustu sem felur í sér farþegaflutninga og vöruflutninga á sjó eftir norsku ströndlengjunni frá Björgvin til Kirkenes.

Undirritaður var samningur í kjölfar útboðs við Hurtigruten, 13. apríl 2011, um kaup á þjónustu í tengslum við strandsiglingaleiðina Björgvin-Kirkenes á tímabilinu 1. janúar 2012 til 31. desember 2019. Samkvæmt þessum samningi skal Hurtigruten annast daglegar siglingar, allt árið um kring með viðkomu í 32 tilgreindum höfnum milli Björgvinjar og Kirkenes. Einnig skal bjóða upp á farmflutninga á áætlunarleiðinni Tromsø-Kirkenes og Kirkenes-Tromsø. Þjónustan skal starfrækt í samræmi við tiltekna getu og skipaþörf eins og kveðið er á um í samningnum. Skip, sem eru notuð til strandsiglinga, skulu að lágmarki hafa sætaframboð fyrir 320 farþega, legurými í klfum fyrir 120 farþega og farmrými fyrir 150 EUR-vörubretti í lestinni með hefðbundna hleðsluhæð. Þau skulu einnig uppfylla lagalegar og tæknilegar kröfur, eins og fram kemur í gr. 4.4 í útboðslýsingunni.

Stjórnvöld í Noregi greiða samtals 5 120 milljónir NOK fyrir þjónustuna sem Hurtigruten veitir í þau átta ár sem samningurinn gildir.

Mat á ríkisaðstoð í tengslum við endurgjaldið

Eina viðmiðunin í tengslum við hugtakið ríkisaðstoð, sem máli skiptir, er hvort samningurinn hafi veitt Hurtigruten sértækan, óréttmætan, efnahagslegan ávinning.

Sértækur efnahagslegur ávinningur fyrir Hurtigruten

Í mati sínu á skilyrðunum fjórum, sem sett eru fram í *Altmark*-dóminum ⁽¹⁾, komst Eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að ekkert þeirra virtist vera uppfyllt á þessu stigi og því nýtur Hurtigruten sérstaks ávinnings í skilningi 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins.

⁽¹⁾ Dómur í *Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark)*, C-280/00, EU:C:2003:415, mgr. 87-93.

Að því er varðar fyrsta skilyrðið um skýra skilgreiningu á almannajónustukvöð hefur Eftirlitsstofnun EFTA efasemdir um að stjórnvöld í Noregi geti flokkað tilskilda kröfu um varagetu í þætti 4-2 í samningnum við Hurtigruten sem þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu og gefur hún stjórnvöldum í Noregi kost á að leggja fram hlutlæg rök varðandi þörf á almannajónustukvöð, að teknu tilliti til árstíðabundinna sveiflna í farþegaflutningum í atvinnuskyni.

Að því er varðar annað skilyrðið og þá staðreynd að skilgreina verður fyrir fram, á hlutlægan og gagnsæjan hátt, forsendurnar, sem ráða útreikningi endurgjaldsins, hefur Eftirlitsstofnun EFTA á þessu stigi efasemdir um að tilskilin krafa um getu sé tengd hinni eiginlegu almannajónustukvöð um farþegafjölda. Það hefur t.d. ekki verið ákvörðuð nein hlutlæg og gagnsæ aðferðafræði til að reikna út fyrir fram þann kostnað sem hlýst af hverjum farþega á hvern kílómetra. Hurtigruten hefur samið sérstaka fjárhagsáætlun sem felur í sér allan kostnað og tekjur sem hljóta af almannajónustukvöðum á þessum leiðum. Tilgangurinn með þessum aðgreindu reikningsskilum er samt ekki að skilgreina fyrir fram forsendur endurgjaldsins sem tengist beint hinu eiginlega tapi og kostnaði (geta og kostnaður vegna farþega) sem Hurtigruten þarf að standa straum af.

Í tengslum við þriðju forsenduna lætur Eftirlitsstofnun EFTA í ljós efasemdir um að stjórnvöld í Noregi hafi tryggt að endurgjaldið, sem er veitt, verði ekki herra en það sem nauðsynlegt er til að standa undir öllum kostnaði, eða hluta hans, sem fellur til við að fullnægja almannajónustukvöðum, að teknu tilliti til viðeigandi tekna og hæfilegs hagnaðar við að fullnægja þessum kvöðum.

Eftirlitsstofnun EFTA getur ekki á þessu stigi útilokað að Hurtigruten hafi fengið greitt óhóflega hátt endurgjald fyrir að veita almannajónustu. Eftir að hafa komist að þessari bráðabirgðaniðurstöðu lagði Eftirlitsstofnun EFTA fram eftirfarandi mat:

- i. Hurtigruten hefur ekki yfir að ráða varagetu vegna almannajónustu við farþega heldur selur frekar getuna til farþega í skemmtisiglingum en viðheldur jafnframt sama endurgjaldi fyrir almannajónustu.
- ii. Endurgjaldið fyrir að veita almannajónustu hefur hækkað umtalsvert samanborið við fyrra samningstímabil.
- iii. Hurtigruten heldur áfram að fá greitt endurgjald fyrir þjónustu sem ekki er veitt.
- iv. Hurtigruten reynir enn fremur að fá lægri hafnargjöld en viðheldur samt sama endurgjaldinu.

Að lokum, að því er varðar fjórða skilyrðið, sem krefst útboðsferlis eða setningu markmiða fyrir skilvirk fyrirtæki, hefur Eftirlitsstofnun EFTA, með tilvísun til útboðsferlis sem fór fram og hafði í för með sér aðeins eitt tilboð, frá Hurtigruten, á þessu stigi efasemdir um að útboðsferli, eins og hér um ræðir, geti talist fullnægjandi til að tryggja „sem minnstan kostnað fyrir sveitafélagið“. Þetta er einkum vegna þess að Hurtigruten hafði umtalsverða samkeppnisyfirburði sem styrkti stöðu þess í útboðsferlinu, þegar litið er til þess að það hafði þegar í eigu sinni skip sem voru aðlöguð að kröfum útboðslýsingarinnar.

Samkvæmt útboðslýsingunni var verkefnið til að inna af hendi almannajónustukvaðir auk þess auglýst sem þrír kostir. Þetta myndi benda til þess að frekari upplýsingar væru fyrir hendi og/eða að meta þyrfti vægi viðmiðana í tengslum við þessa kosti. Með hliðsjón af því að slíkar upplýsingar voru ekki sendar með útboðsgögnunum hefur Eftirlitsstofnun EFTA efasemdir um að útboðið, eins og það var samið, hafi verið nógu hvetjandi fyrir hugsanlega tilboðsgjafa, fyrir utan Hurtigruten, sem hefðu viljað leggja fram tilboð í samræmi við kröfur hinna þriggja mismunandi kosta og að því er varðar annan kost en þann sem varð fyrir valinu.

Stjórnvöld í Noregi hafa ekki lagt fram neinar upplýsingar um setningu markmiða fyrir skilvirk fyrirtæki.

Mat á því hvort endurgjaldið samrýmist gildandi reglum

Mat á því hvort endurgjald fyrir almannajónustu á sviði sjóflutninga samrýmist gildandi reglum byggist á 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins, með hliðsjón af rammaákvæðum Eftirlitsstofnunar EFTA um ríkisaðstoð sem er fólgin í endurgjaldi fyrir almannajónustu ⁽²⁾.

⁽²⁾ Ákvæðin má finna á eftirfarandi slóð: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI---Framework-for-state-aid-in-the-form-of-public-service-compensation.pdf>.

Meginreglurnar, sem settar eru fram í rammaákvæðunum, gilda einungis um endurgjald fyrir almannaþjónustu svo fremi að hún feli í sér ríkisaðstoð sem fellur ekki undir ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/21/ESB um beitingu 2. mgr. 106. gr. í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart ríkisaðstoð sem er fólgin í endurgjaldi fyrir almannaþjónustu til tiltekinna fyrirtækja sem falið er að veita þjónustu er hefur almenna efnahagslega þýðingu ⁽³⁾.

Eftirlitsstofnun EFTA hefur ekki borist neinar upplýsingar frá stjórnvöldum í Noregi um að endurgjaldið samrýmist gildandi reglum og hefur á þessu stigi efasemdir um að Hurtigruten-samningurinn samrýmist framkvæmd EES-samningsins.

Niðurstaða

Með hliðsjón af því, sem hér hefur verið rakið, hefur Eftirlitsstofnun EFTA ákveðið að hefja formlega rannsókn í samræmi við ákvæði 2. mgr. 1. gr. I. hluta bókunar 3 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls. Áhugaaðilum er gefinn kostur á að leggja fram athugasemdir og skulu þær berast áður en mánuður er liðinn frá því að ákvörðun þessi birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 7, 11.1.2012, bls. 3, felld inn í XV. viðauka við EES-samninginn undir lið 1h.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 490/15/COL****of 9 December 2015****opening the formal investigation procedure on the Coastal Agreement for Hurtigruten Maritime Services 2012-2019***(Norway)*

[NON-CONFIDENTIAL VERSION]

The EFTA Surveillance Authority (“the Authority”),

HAVING REGARD to:

the Agreement on the European Economic Area (“the EEA Agreement”), in particular to Articles 59(2) and 61,

Protocol 26 to the EEA Agreement,

the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice (“the Surveillance and Court Agreement”), in particular to Article 24,

Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement (“Protocol 3”), in particular to Article 1 of Part I and Articles 4(4), 6 and 13 of Part II,

Whereas:

I. FACTS**1. Procedure**

- (1) On 28 April 2014 the Authority received by email a complaint about alleged incompatible aid to Hurtigruten ASA (“Hurtigruten”) under the Coastal Agreement for the Bergen – Kirkenes route (“Hurtigruten Agreement” or “HA”) for the period 1 January 2012 to 31 December 2019.
- (2) A second complaint referring to the same Coastal Agreement was received on 9 July 2014. The two complaints are independent, but there are certain overlapping issues. Given that both complaints refer to the same HA, the present decision will treat them jointly and refer to them as “the complaints” (reference will also be made to “the complainants”) throughout the text.
- (3) By letter dated 13 June 2014 (supplemented by a subsequent letter of 10 July 2014), the Authority requested information from the Norwegian authorities. By letter dated 22 September 2014, the Norwegian authorities replied to the information request. An additional request for information was sent to the Norwegian authorities on 21 November 2014, to which the Norwegian authorities replied by letter dated 16 January 2015.

2. Background – the Hurtigruten Agreement

- (4) Hurtigruten operates transport services consisting of the combined transport of persons and goods along the Norwegian coast from Bergen to Kirkenes, as illustrated in the diagram below:

Diagram 1 – The Bergen – Kirkenes coastal route

- (5) The operation of the service for parts of the period 1 January 2005 to 31 December 2012 was the subject of the Authority's Decision No 205/11/COL.⁽¹⁾ In that Decision the Authority concluded that the measures involved entailed state aid that was incompatible with the functioning of the EEA Agreement in so far as they constituted a form of overcompensation for a public service obligation, and ordered the recovery of the aid.
- (6) The operation of the service for the period 1 January 2012 to 31 December 2019 was the subject of a tender procedure initiated on 30 June 2010, when the tender specifications were published on Doffin (online database for public procurement).⁽²⁾
- (7) Following this tender procedure, and on the basis of a bid submitted on 8 November 2010, a contract for the procurement of services for the Bergen – Kirkenes coastal route for the period 1 January 2012 to 31 December 2019 was signed with Hurtigruten on 13 April 2011. Under this contract, Hurtigruten shall perform daily sailings throughout the year with calls at 32 intermediate defined ports between Bergen and Kirkenes. For the Tromsø – Kirkenes and Kirkenes – Tromsø routes, freight transport shall also be provided. The services shall be operated in line with certain capacity and vessel requirements, as stipulated in the contract. Vessels used on the coastal route shall as a minimum have a passenger capacity for 320 passengers, berth capacity in cabins for 120 passengers and freight capacity for 150 euro pallets in a cargo hold with a normal load height. They shall also meet legal and technical requirements as indicated in section 4.4 of the tender specifications.
- (8) The maritime services for the Bergen – Kirkenes route are based on maximum fares as regards port-to-port passengers (i.e. public service passengers), which must be approved by the Norwegian authorities. According to the HA, “[p]ort-to-port passengers’ are passengers who purchase tickets for travelling on a chosen route in accordance with the normal tariff, with any

⁽¹⁾ OJ L 175, 5.7.2012, p. 19 and EEA Supplement No 37, 5.7.2012, p. 1. See also Joined Cases E-10/11 and E-11/11 *Hurtigruten* [2012] EFTA Ct. Rep. 758, upholding the Authority's Decision.

⁽²⁾ See www.doffin.no.

supplement for cabins and/or meals at their option. Prices for supplementary services must correspond to published prices for the selected standard of cabin and meal. The overall price must in such cases equal the sum of the ticket price and individual prices of the selected supplementary services.” An approved fare is taken to mean the normal fares tariff that applied on this route on 1 October 2004, adjusted in line with the Consumer Price Index. Any subsequent changes to the normal tariff must be approved by the Norwegian authorities.

- (9) For other passengers, Hurtigruten is free to set its prices. According to the HA, “[o]ther passenger” are those who are not ‘port-to-port passengers’. In other words, they are passengers who purchase travel products for specific routes, defined by the supplier, and which include at least one overnight cabin stay and at least one meal on board, where the supplier has published a combined price for the items included and which cannot be broken down into the individual published prices for the same items, including that the passengers will not be entitled to defined discounts on the travel component of the product. Other passengers also include those purchasing a travel product, defined by the supplier, with at least the above-mentioned supplementary services at a combined price, specified per day, but where the passengers themselves select the route where these conditions apply.” The same applies to cabin and meal prices, as well as to freight transport.
- (10) For the services covered by the HA, the Norwegian authorities pay a total compensation of NOK 5120 million for the eight years’ duration of the agreement, expressed in 2011 prices, in accordance with Statistics Norway’s cost index for domestic sea transport.⁽³⁾ The compensation allocation for each individual year is as follows:

Table 1 – Annual Compensation under the HA

2012	NOK 700 million
2013	NOK 683 million
2014	NOK 666 million
2015	NOK 649 million
2016	NOK 631 million
2017	NOK 614 million
2018	NOK 597 million
2019	NOK 580 million

- (11) According to the HA, Hurtigruten is obliged to keep separate accounts for the activities on the Bergen – Kirkenes route and other activities and routes outside the scope of the HA.⁽⁴⁾ In addition, Hurtigruten is obliged to keep separate accounts for the public service obligation routes (“PSO routes”) of the Bergen – Kirkenes main coastal route and the commercial part of the same route.

3. The complaints⁽⁵⁾

- (12) Both complainants have requested confidential treatment.
- (13) The complainants’ argument that Hurtigruten receives state aid in the form of overcompensation, violating thus Articles 61 and 59 of the EEA Agreement, is centred around the following allegations:
1. The compensation for providing the PSO routes has increased substantially as compared to the previous contract period.
 2. Hurtigruten continues to receive compensation for services that are not rendered:

⁽³⁾ If Statistics Norway’s cost index is unavailable, Statistics Norway’s Consumer Price Index would be used.

⁽⁴⁾ As mentioned in the Authority’s Decision No 205/11/COL “[i]n addition to the service covered by the Hurtigruten Agreement, Hurtigruten is a commercial operator and offers round trips, excursions, and catering on the route Bergen – Kirkenes. Moreover, in connection with this route, Hurtigruten also provides transport services in the Geiranger fjord, outside the scope of the Hurtigruten Agreement. Furthermore, Hurtigruten operates a number of different cruises in different European states, Russia, Antarctica, Spitsbergen and Greenland”, section 1.2.

⁽⁵⁾ Doc Nos 748323 and 715314.

- a. Hurtigruten has cancelled all sailings to and from the port of Mehamn from 6 January 2014 onwards without any objective justification or professional verification, after having itself partially demolished the terminal quay in April 2012, which Hurtigruten was actually using to dock for over 20 months. At the same time, the corresponding compensation granted by the Norwegian authorities has not been reduced, enabling Hurtigruten to receive monthly cost savings amounting to NOK 314 500. As a result, both the second and third Altmark conditions would not be fulfilled. The second condition is not fulfilled because the Norwegian authorities have not established a framework or policy for objectively and professionally evaluating loss of service after technical or operational claims by the company, and have not engaged any agency to verify the contested claims. The third condition would not be fulfilled, according to the complainants, because Hurtigruten is paid full compensation for PSO routes where it enjoys a substantial cost reduction as a result of the interruption of the services.
- b. Numerous complaints from several ports and regional authorities regarding frequent and arbitrary Hurtigruten cancellations have been dismissed by the Norwegian authorities and have not resulted in any reduction of the compensation. According to the complainants, certain ports are especially plagued by cancellations due to low passenger numbers and low profitability, especially during the winter season.

The complainants particularly question the *force majeure* definition of section 8 of the HA referring to “extreme weather conditions” without the use of objective criteria.⁽⁶⁾ They also refer to such conditions as not constituting *force majeure* in line with section 8 of the HA, which particularly states that “[o]bstacles that the contracting party should have considered upon entering into the agreement, or could reasonably be expected to avoid or circumvent, shall not be considered to constitute *force majeure*”. At the same time, the complainants question Hurtigruten’s discretion to abuse the absolute sovereignty of the master of the ship, when justifying cancellations that are not due to scheduled maintenance or technical reasons pursuant to section 4-1(3) of the HA.

In conclusion, the complainants submit that the cancellations that do not result in any reduction of the compensation have an adverse effect on the performance of the PSO routes and do not fulfil the second and third *Altmark* conditions.

3. Hurtigruten has shown reluctance to pay port fees, rent and service charges. It stopped paying from January 2014 until May 2014. Furthermore, it attempts to secure special price agreements and seeks repayments of such costs from all relevant ports going back to 2011, while maintaining the public service compensation at the same level.
4. Hurtigruten does not reserve capacity for public service passengers, but rather sells the berth capacity to cruise passengers. Hence, Hurtigruten is paid twice for the same capacity, which provides it with an advantage of NOK 50 to 100 million per year.

4. Comments by the Norwegian authorities⁽⁷⁾

- (14) On the allegation that the compensation for the PSO routes under the HA is much higher than under the former agreement of 2005-2012, the Norwegian authorities submit that this reflects the actual costs of running the service with the conditions set in the tender specifications. In this regard, it is also submitted that Hurtigruten suffered considerable losses in the period 2005-2010 while running its PSO routes.
- (15) Nevertheless, as there was only one bid after the call for tenders, the Norwegian authorities made use of their right to initiate subsequent negotiations, resulting in the reduction of the compensation by NOK [400 - 1200] million in relation to the initial offer, i.e. from NOK [6320 – 5520] million to NOK 5120 million.

⁽⁶⁾ The complainants point to the fact that in the call for tender for the 2005-2012 contract period *force majeure* as a result of extreme weather conditions was defined as wind speeds over 25 m/s (full storm). However, in the current HA, “extreme weather conditions” are defined as “conditions where ocean and/or wind conditions are such that the ship’s captain judges it to be unsafe to continue the sailing and/or arrive at a specific port”. This, according to the complainants, has resulted in the majority of the cancellations during the period 2012-2013 in select ports to have occurred at wind conditions below 15 m/s.

⁽⁷⁾ Doc Nos 723002 and 742652.

- (16) Concerning the allegations regarding Hurtigruten cancellations not resulting in any reduction of the compensation, the Norwegian authorities submit that the HA indeed foresees, in section 3, cancellations within the agreed quotas for technical reasons or cultural events, or due to extraordinary weather conditions in line with the *force majeure* clause of section 8, which do not lead to reductions in the compensation nor to liquidated damages.⁽⁸⁾ It is submitted that the benefit gained by Hurtigruten in 2012 and 2013 by not having the compensation reduced in case of extreme weather conditions is significantly lower than a proportional part of the reduction in compensation of NOK [400 – 1200] million so far (i.e. the benefit was NOK [14 – 19] million in 2012 and around NOK [16 – 22] million in 2013).
- (17) As regards in particular the cancellations due to extreme weather conditions, the Norwegian authorities note that the guiding principle is the safety of the passengers, the crew and the ship, irrespective of whether such conditions are expected. Moreover, also in accordance with section 135 of the Norwegian Maritime Act of 24 June 1994 no. 39, the master of the vessel has the sole responsibility and absolute sovereignty when deciding to avoid servicing ports of call due to extreme weather conditions.
- (18) Nevertheless, the HA also provides in section 9.2 that cancellations for other reasons, including cancelled calls at ports, will result in reduced compensation and possible liquidated damages (or claim for compensation in cases of negligence or intent).⁽⁹⁾
- (19) In any case, according to the Norwegian authorities, the cancellations do not represent savings for the company as such cancellations involve several additional costs in changing the passengers' bookings, and finding alternative transportation of passengers and cargo.
- (20) In reference to the cancellation of services to the port of Mehamn, the Norwegian authorities consider that the decision to leave out the port of Mehamn as from January 2014 and until the port was repaired, was a result of a risk assessment made by Hurtigruten, taking into account the challenging port and weather conditions in line with the *force majeure* provision of section 8 of the HA. The passengers were informed in advance and a land-based transport of cargo was also established between Mehamn and Kjøllefjord. The question of reduction of compensation must be assessed in line with the *force majeure* provision of section 8 of the HA, pursuant to the accounting and other reporting requirements of section 4-4 of the HA. The repairs of the port of Mehamn were completed on 9 September 2014, and Hurtigruten has resumed its sailing.
- (21) As far as the allegations regarding the port fees, rent and service charges are concerned, the Norwegian authorities state that their level is based on the new Norwegian Ports Act (NPA) in force as from 1 January 2012 for most ports, replacing the previous NPA of 1984.⁽¹⁰⁾ As from that date onwards, the ports can sell services at fair and non-discriminatory prices on a normal contractual basis.
- (22) The Norwegian authorities acknowledge that Hurtigruten has indeed approached some of the ports arguing that it is overcharged. This is because, as explained, some ports have conceived the new NPA as giving them the legal basis to increase radically their prices.
- (23) It is further stressed that the HA is a net contract, which means that Hurtigruten has the risk for costs and revenues during the period of the agreement and is therefore free to influence its costs, including the port fees, in such a way as to operate the service in the most cost efficient manner. The price adjustment clause of section 5-2 of the HA covers only the compensation under the HA. Any amendments of the port fees and charges to Hurtigruten do not thus lead to compensation reduction.

⁽⁸⁾ The Norwegian authorities submit that according to Hurtigruten's reports, ships were out of production for 171 operating days in 2012 and 186.7 operating days in 2013 due to maintenance and unforeseen operational disturbances, for 5 operating days in 2012 and 12.8 operating days in 2013 due to the ships being used for cultural or similar activities, and finally for 87 operating days in 2012 and 99.8 operating days in 2013 due to extraordinary weather conditions.

⁽⁹⁾ On 12 December 2014, Hurtigruten paid back to the Norwegian authorities the amount of NOK [24 – 32] million due to cancellations in 2012 and 2013.

⁽¹⁰⁾ The previous NPA of 1984 distinguished between port fees and service charges. There were several different port fees, e.g. quay fees covering quay costs, approach fees covering costs of keeping the fairway and port approach open and safe, passenger fees covering costs of special passenger facilities etc. Ports could additionally levy service charges for services they sold, which were not covered by the port fees.

- (24) In this context, the Norwegian authorities point to the mechanism provided in section 7 of the HA for avoiding overcompensation under particular circumstances. This mechanism ensures that each of the parties may demand renegotiations concerning extraordinary adjustment of the compensation, a change in production or other measures, in the event of amendments to acts, regulations or statutory orders, which the parties could not have reasonably foreseen when signing the contract and which entail material extra costs or savings for the contract procuring the service.
- (25) The Norwegian authorities submit that the requirement of section 4-2, paragraph 1 of the HA for a minimum capacity is understood to mean that Hurtigruten is obliged to have sufficient capacity available for the public service passengers up to the set capacity requirements. On the other hand, Hurtigruten is allowed to sell tickets to other passengers e.g. cruise passengers, in order to avoid sailing with empty berths and to the extent that this does not prejudice the rights of the public service passengers. In any case, as submitted, it has seldom occurred that there is not enough capacity for the public service passengers as the vessels' capacity for other passengers is higher than the actual demand.
- (26) For the contingency, when access is denied to public service passengers, Hurtigruten has introduced a travel guarantee to ensure that these passengers may require either a free travel without berth on the planned journey or a travel with berth on the next scheduled ship, or alternative transport free of charge.

4.1 The BDO report⁽¹¹⁾

- (27) The Norwegian authorities commissioned a report from the consultancy BDO, which looked at Hurtigruten's budgeted and actual financial performance in 2012 and 2013, for, separately: a) the services purchased by the government on the Bergen-Kirkenes route and, b) the totality of services provided by Hurtigruten on the same route (i.e. including both commercial and government-procured services).
- (28) In this exercise, BDO distinguished between capacity costs, passenger costs, and costs relating to marketing and sales activities. Capacity costs were then allocated to the government-procured services on the basis of the share of capacity reserved by the government compared to the total capacity of the fleet, whereas passenger costs were allocated on the basis of actual passenger kilometres sailed by distance travellers over the total number of passenger kilometres for all travellers on the fleet. The marketing and sales costs were allocated to the government-procured services on the basis of the share of actual net passenger revenue relating to the PSO passengers compared to the total number of travellers.
- (29) [...]

⁽¹¹⁾ BDO Memo, "An assessment of Hurtigruten's reported income statements", Oslo 14 January 2015, p. 7.

II. ASSESSMENT

1. The presence of state aid

1.1 The concept of state aid

(30) Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

(31) This implies that a measure constitutes state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement if the following conditions are cumulatively fulfilled. The measure: (i) is granted by the State or through state resources; (ii) confers a selective economic advantage on the beneficiary; (iii) is liable to have an impact on trade between Contracting Parties and to distort competition.

1.2 State resources

(32) The Norwegian authorities, following a tender procedure, concluded a contract with Hurtigruten for the performance of maritime services over the period 2012–2019 against remuneration, as stipulated in detail in the HA. It is thus not disputed that the aid measure has been granted by the State or through state resources.

1.3 Impact on trade and distortion of competition

(33) The measure in question must be liable to have an impact on trade between the Contracting Parties and to distort competition.

(34) According to established case law, when the financial support granted by a Member State strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra-EEA trade, then there is at least a potential effect on trade between Contracting Parties and on competition.⁽¹²⁾ In this regard, the Authority is of the view that any potential economic advantage granted to Hurtigruten through state resources would fulfil this condition. As the Authority stated in its Decision No 205/11/COL the market for domestic maritime services (maritime cabotage),⁽¹³⁾ within which Hurtigruten operates, was opened to EEA-wide competition in 1998. ⁽¹⁴⁾ Moreover, Hurtigruten is also engaged in the tourism sector, in particular through the offer of cruises/round trips along the Norwegian coast. Other operators offer cruises along the same parts of the Norwegian coast.⁽¹⁵⁾ Moreover, Hurtigruten also operates a number of cruises in various European States.

(35) The only criterion of the notion of state aid that is thus in question is whether the HA has conferred a selective undue economic advantage on Hurtigruten.

1.4 Selective economic advantage on Hurtigruten

(36) The aid measure must confer on Hurtigruten an advantage that relieves it of charges that are normally borne from its budget.

⁽¹²⁾ Judgment in *Philip Morris Holland BV v Commission*, 730/79, EU:C:1980:209, paragraph 11; judgment in *Regione Friuli Venezia Giulia v Commission*, T-288/97, EU:T:2001:115, paragraph 41; and judgment in *Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark)*, C-280/00, EU:C:2003:415, paragraph 75.

⁽¹³⁾ Council Regulation (EEC) No 3577/92 of 7 December 1992 applying the principle of freedom to provide services to maritime transport within Member States (maritime cabotage), OJ L 364, 12.12.1992, p. 7.

⁽¹⁴⁾ The maritime cabotage regulation was incorporated at point 53a in Annex XIII to the EEA Agreement, OJ L 30, 5.2.1998, p. 42.

⁽¹⁵⁾ Norwegian Cruise Line, MSC Cruises, Royal Caribbean, Holland America Line, etc.

- (37) It follows from the *Altmark* judgment that where a State measure must be regarded as compensation for services provided by the recipient undertakings in order to discharge public service obligations, such a measure is not caught by Article 61(1) of the EEA Agreement. In the *Altmark* judgment, the Court of Justice held that compensation for public service obligations does not constitute state aid when four cumulative criteria are met:
- i. *“First, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge and such obligations must be clearly defined;*
 - ii. *Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner [...];*
 - iii. *Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations;*
 - iv. *Fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means of transport so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.”*⁽¹⁶⁾

1.4.1 The first *Altmark* condition

- (38) The fulfilment of the first *Altmark* condition must be assessed with regard to Article 4, paragraph 2 of the Maritime Cabotage Regulation, which sets out the specifications that should be part of the definition of a public service obligation, namely: ports to be served, regularity, continuity, frequency, capacity to provide the service, rates to be charged and manning of the vessel.
- (39) Further, in accordance with section 9 of the Authority’s Maritime Guidelines, “[p]ublic service obligations may be imposed or public service contracts may be concluded for the services indicated in Article 4 of Regulation (EEC) No 3577/92”.⁽¹⁷⁾
- (40) In the absence of specific EEA rules defining the scope of the existence of a service of general economic interest (SGEI), the Norwegian authorities have a wide margin of discretion in defining a given service as an SGEI and in granting compensation to the service provider. The Authority’s competence in this respect is limited to checking whether Norway has made a manifest error when defining the service as an SGEI.⁽¹⁸⁾
- (41) However, according to the case law, PSOs may only be imposed if justified by the need to ensure adequate regular maritime transport services, which cannot be ensured by market forces alone. It is important for the national authorities therefore to demonstrate that there is a real public service need.⁽¹⁹⁾ The Communication on the interpretation of the Maritime Cabotage Regulation confirms that “[i]t is for the Member States [...] to determine which routes require public service obligations. In particular, public service obligations may be envisaged for regular (scheduled) island cabotage services in the event of market failure to provide adequate services”.⁽²⁰⁾

⁽¹⁶⁾ Paragraphs 87-93.

⁽¹⁷⁾ Available at <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15132&1=1>.

⁽¹⁸⁾ Available at <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI---Compensation-granted-for-the-provision-of-services-of-general-economic-interest.pdf>.

⁽¹⁹⁾ Judgment in *Alanir and others*, C-205/1999, EU:C:2001:107, paragraph 34.

⁽²⁰⁾ Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions updating and rectifying the Communication on the interpretation of Council Regulation (EEC) No 3577/92 applying the principle of freedom to provide services to maritime transport within Member States (maritime cabotage), COM(2003) 595 final, 22.12.2003, section 5.2.

- (42) The Norwegian authorities submit that the public service pursuant to the HA relates to the capacity reserve requirement as defined in section 4-2, and that the public service should not be assessed at the level of the actual use of the service.
- (43) Based on the information provided to the Authority,⁽²¹⁾ it appears however that in both 2012 and 2013, less than [10 – 30] per cent of the passenger capacity reserved for public service passengers was utilised. This would indicate that the compensation received by Hurtigruten for reserving capacity for PSO passengers in those two years vastly exceeded actual demand for PSO passenger services. Moreover, the BDO report shows that the capacity utilisation for commercial passengers amounted to [35 – 65] per cent and [35 – 65] per cent in 2012 and 2013 respectively. Given this level of spare capacity for commercial passengers (and the low level of capacity utilisation for PSO passengers), the Authority cannot exclude that a capacity reservation provision for PSO passengers may be unnecessary, especially during the winter season, where the utilisation by commercial passengers would naturally be much lower.
- (44) For these reasons, the Authority doubts whether the reserve capacity requirement of section 4-2 of the HA can be classified by Norway as an SGEI and invites the Norwegian authorities to provide objective justification regarding the need for such a PSO, taking into account the seasonal fluctuations of commercial passengers transportation.
- (45) The Authority has not received any information on berth utilisation. As regards the cargo transportation for the Tromsø – Kirkenes – Tromsø route, this is not price regulated and according to section 4-3 of the HA, Hurtigruten has full freedom to set the fares. It is doubtful therefore whether the cargo transportation is in compliance with Article 4(2) of the Maritime Cabotage Regulation, which explicitly mentions the elements needed for an adequate definition of a PSO, i.e. among others the rates to be charged.
- (46) In light of the above, the Authority doubts whether the PSO for cargo transportation has been clearly defined under the HA.
- (47) The Authority however, does not doubt that other obligations are clearly defined in section 4-1 of the HA, as regards the supplier obligations in terms of route production requirements, in section 4-2 of the HA, as regards the vessel requirements and in section 4-3 of the HA, as regards fare and discount requirements, with the exception of cargo transportation.
- (48) In view of the above, the Authority doubts that the first *Altmark* condition is met.

1.4.2 The second *Altmark* condition

- (49) The Norwegian authorities must define *ex ante* the methodology to calculate the compensation for discharging the PSO obligations.
- (50) Pursuant to section 4-2 of the HA “[v]essels used on the coastal route shall as a minimum have a passenger capacity for 320 passengers, berth capacity in cabins for 120 passengers and freight capacity for 150 euro pallets (in cargo hold with a normal load height)”.
- (51) It is the view of the Norwegian authorities that this condition has been satisfied given that the compensation is calculated on the basis of the elements specified in Annex D to the tender specification, which provides the following:

⁽²¹⁾ BDO Memo, page 7.

Table 2 – The elements in the budget scheme for the public service

A: Total revenues distance passengers
B: Passengers cost distance passengers
C: Net passenger revenues (A+B)
D: Revenues from on board sales
E: Net revenues from goods and cars
F: Other revenues
G : Total own revenues (C+D+E+F)
H: Government procurement of service
I : Total revenue (G+H)
J: Safety crew
K: Oil and fuel
L: Repairs and maintenance
M: Port costs
N: Insurance costs
O: Depreciation own vessels/bareboat
P: Net financial costs
Q: Total capacity costs (J+K+L+M+N+P)
R: Cost of goods sold
S: Crew not included in the safety crew
T: Marketing costs and sales provision
U: Administration costs
V: Other costs
W: Total passenger costs (R+S+T+U+V)
X: Total costs public service (Q+W)
Y: Net result before taxes (I-X)

- (52) In concluding that the parameters were established in advance in an objective and transparent manner, the Norwegian authorities asked the independent consultant BDO to study Hurtigruten's financial accounts for 2012-2013 and compare the accounts for the public service and the total accounts.
- (53) According to the Norwegian authorities, it is thus ensured that the PSO passengers do indeed receive their transport within the capacities set by the HA and that that capacity should be available to the extent that there is actual demand from PSO passengers.
- (54) At this stage, it is not clear to the Authority whether the capacity reserve requirement is linked to actual PSO passenger numbers. For example, there seems to be no objective and transparent methodology to calculate in advance the cost per passenger/kilometre.
- (55) Hurtigruten, in compliance with the tender specifications, has established a separate budget incorporating all costs and revenues attributed to the PSO routes. According to section 4.9.2 of the tender specifications, this separate accounting aims at ensuring predictability of which cost additions/savings/extra revenues/shortfalls form the basis of any renegotiation, as provided for in sections 6 and 7 of the HA. A further aim is to document that the public procurement process does not entail any unlawful cross-subsidisation. The separate accounting however does not aim at establishing in advance the parameters of the compensation, which shall be directly linked to the actual losses and costs (capacity and passenger costs) incurred by Hurtigruten.⁽²²⁾ Instead, the HA has only fixed the annual compensation to be paid for the maritime services for each individual year from 2012 to 2019 based on a minimum commitment for passengers/kilometres per year, without this having any link to the fixed costs (i.e. the capacity costs).

⁽²²⁾ Joined Cases E-10/11 and E-11/11 *Hurtigruten* [2012] EFTA Ct. Rep. 758, paragraph 117.

- (56) In addition, although the compensation is based on the elements stipulated in table 2, as mentioned above, the Authority has not received any information as to how these costs have been calculated. For instance, sections 6 and 7 of the HA contain certain provisions on the adjustment of compensation in case of changes in production or in case of unforeseen events. Even though certain indications are provided, i.e. a calculation based on the costs and revenues ensuing from the changes in production or an aggregated calculation in the case of unforeseen events, the exact parameters of these adjustments are not known in advance and there are no limitations on how much extra compensation can be granted.⁽²³⁾
- (57) In this context, as the EFTA Court pointed out in the *Hurtigruten* case, the principle of transparency could have been observed: “[...] Norway could, if necessary, have made provision, in the notice of invitation to tender, for the possibility of amending the conditions for payment of the successful tenderers in certain circumstances by laying down in particular the precise arrangements for any supplementary compensation intended to cover unforeseen losses and costs”.⁽²⁴⁾
- (58) In addition, section 4-1, item 3 of the HA, provides that “[o]mission of up to 10 days of operation in agreed production per ship per annum due to planned maintenance and unforeseen operational disruption linked to agreed production (off-hire) is considered to be proper fulfilment and shall not entail a deduction in the agreed remuneration in accordance with section 9-2”. The Authority fails to see how this loss in production is calculated and certified in advance in a transparent and objective manner. The 10 days ceiling appears arbitrary and as such does not appear to qualify as an objective estimate of provable loss (e.g. cancellations of service to the port of Mehamn).
- (59) The Authority notes that neither HA nor the tender specifications specify whether the compensation awarded includes any profit margin for Hurtigruten, and if so, what the methodology used to calculate this profit margin is, taking into account the risks incurred by the operator in the provision of the service.
- (60) Lastly, concerning Hurtigruten’s attempts to negotiate lower port fees whilst the Norwegian authorities maintain the compensation at the same level, the Authority underlines that the amount of compensation awarded should be fully reflected in the parameters established in advance including a reasonable profit. As mentioned above, the Authority is of the preliminary view that no parameters have been established to calculate a reasonable profit margin. Therefore, any attempts by Hurtigruten to get lower prices on the port fees while maintaining the compensation at the same level would seem not to satisfy the second *Altmark* condition.
- (61) As a result, in view of the above, it is the Authority’s preliminary opinion that the second *Altmark* condition is not fulfilled.

1.4.3 The third *Altmark* condition

- (62) When granting compensation, the Norwegian authorities should ensure that it does not exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in discharging the PSO, taking into account relevant receipts and a reasonable profit.
- (63) In this regard, the EFTA Court already held in the *Hurtigruten* case:
- “If it is shown that the compensation paid to the undertakings operating the public service does not reflect the costs actually incurred by that undertaking for the purposes of that service, such a system does not satisfy the requirement that compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public services obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations”.*⁽²⁵⁾
- (64) Briefly, according to the complainants’ arguments, presented in further detail in paragraph (13) above:

⁽²³⁾ Ibid, paragraphs 128-129.

⁽²⁴⁾ Ibid, paragraph 127.

⁽²⁵⁾ Paragraph 170. See for comparison, judgment in *Enirisorse*, C-34/01 to C-38/01, EU:C:2003:640, paragraphs 37-40.

- i) Hurtigruten does not reserve capacity for public service passengers, but rather sells the capacity to cruise passengers, while maintaining the public service compensation at the same level;
 - ii) The compensation for providing the public service has increased substantially as compared to the previous contract period;
 - iii) Hurtigruten continues to receive compensation for services that are not rendered; and, lastly
 - iv) Hurtigruten further attempts to get lower prices for the harbour fees, while maintaining the public service compensation at the same level;
- (65) As regards the first point, the Authority reminds the Norwegian authorities that under the third *Altmark* condition, only the costs incurred in discharging the PSO shall be covered. Any compensation granted to cover costs outside the public service remit cannot be held to constitute compensation for PSO. Therefore, when the capacity (passengers and berth) for PSO passengers is sold to commercial cruise passengers, and given that the BDO report does not provide any information on the capacity utilisation to justify the opposite, it appears that Hurtigruten is paid twice for the same service, which would in principle constitute a form of overcompensation.
- (66) The Authority is conscious that the figures presented in the BDO report are annual figures and therefore correspond to average capacity utilisation throughout the year. Accordingly, there may be periods of the year where capacity utilisation for public service passengers is higher, and where it is indeed also necessary to have in place a capacity reservation mechanism. The Authority, however, cannot rule out that the mechanism used in the HA overcompensates Hurtigruten in that it does not take into account different (e.g. seasonal) levels of capacity utilisation during the year.
- (67) The Authority takes note of the travel guarantee subsequently introduced, as mentioned above in paragraph (26), to “compensate” the public service passengers for their lost travel and correct any alleged overcompensation. However, until the introduction of that travel guarantee, public service passengers appear at times to have been unable to benefit from the public service, although the costs were evidently covered by the compensation already granted to Hurtigruten. Also, at this stage it is not clear to the Authority whether the cost of providing a free travel without berth on the planned journey or a travel with berth on the next scheduled ship or alternative transport free of charge equals the compensation that Hurtigruten has received to cover the cost of public service berth capacity, which is sold to commercial cruise passengers. It appears therefore that such a mechanism, due to the limited (on average) capacity utilisation in both the PSO and cruise segment, is an ineffective and relatively costless service for Hurtigruten that does not offset the advantage gained through the excess capacity reservation, which is freely sold to cruise passengers.
- (68) Concerning the second point, as noted above in paragraph (13), and as evident from the Authority’s Decision No 205/11/COL, the Norwegian authorities paid Hurtigruten a total compensation of NOK 1 899.7 million to carry out the same PSO routes during the period 2005-2012. More specifically, the annual compensation for the year 2011 amounted to NOK 236.8 million.⁽²⁶⁾ Taking into account that the compensation for 2012 under the current HA amounted to NOK 700 million, the Authority expresses its doubts as to whether the increase in compensation is justified under the HA. The Norwegian authorities claim that there have been considerable losses for Hurtigruten in the period 2005-2012 to justify the increase of the compensation. However, the Authority is of the preliminary view that due to the fact that the previous HA had not envisaged separation of accounts, it is not possible to determine whether these losses were caused by commercial or PSO activities. In any case, it is questionable how such a higher compensation can be justified, when the scope of the PSO remains the same as in the previous contract period (in terms of sailing frequency and number of ports served) and the capacity reservation has decreased from 400 passengers to 320 and from 150 berths to 120.
- (69) In relation to the third point, the Authority notes that when Hurtigruten keeps on its books compensation that has been granted to cover the costs of transporting PSO passengers, without however rendering the service to them (or when the service is not required), overcompensation cannot be excluded.

⁽²⁶⁾ Section 2.

- (70) Particularly, section 8 of the HA provides for the operator to keep the compensation granted in case of interruptions of sailings due to events that constitute *force majeure*. It is generally accepted that the decision to avoid servicing ports of call due to extreme weather conditions lies with the master of the vessel. However, the Authority questions at this stage the fact that, as provided for in section 8 of the HA, “[...] any cancelled production ensuing from force majeure shall not be considered as a non-conformity in the production under section 4-1, item 3” and thus not lead to any reduction in the compensation.
- (71) On the basis of the information provided,⁽²⁷⁾ it appears to the Authority that the phenomenon of extreme weather condition constitutes a normality in the maritime business along the Norwegian coast. It might thus be considered as a foreseen event. However, it is not reflected as such in the compensation calculations. The compensation has been calculated as a lump sum *ex ante* for the whole contract period, without taking into account an objective estimate of a provable loss due to foreseen extreme weather conditions.
- (72) In reference to the cancellation of services to the port of Mehamn, which, according to the complainant, resulted in Hurtigruten receiving monthly cost savings at the amount of NOK 314 500 over a period of around 8 months, the Authority is not at this stage convinced by the Norwegian authorities’ suggestion that this situation should be assessed in the context of the *force majeure* provision of the HA. According to the information provided by the complainants, the port was damaged in 2012 by Hurtigruten itself, which nevertheless continued serving the port until January 2014. Therefore, the Authority cannot see at this stage how this cancellation could be held to have taken place due to unforeseen events, which would entitle the operator to keep the compensation granted.
- (73) Finally, concerning the last point and Hurtigruten’s attempts to negotiate lower port fees whilst the Norwegian authorities maintain the compensation at the same level, it should be noted that there should not be any overcompensation above the level of a reasonable profit. Therefore, a reduction in port fees should result in lower compensation, whereas higher port fees would respectively mean a higher compensation. In light of this, at this stage the Authority is of the opinion that any attempts by Hurtigruten to get better prices of the port fees while maintaining the compensation at the same level, would not ensure that overcompensation is excluded.
- (74) The Norwegian authorities point to section 7 of the HA as establishing a mechanism to avoid overcompensation. Section 7, however, refers to unforeseen costs resulting from events that are independent of Hurtigruten’s management decisions, such as amendments to acts, regulations or statutory orders. To claim compensation for such costs, it must be proved by the operator that those costs are genuinely incurred in the discharge of the PSO, and the costs must be well documented, so as to ensure that the ultimate compensation received by Hurtigruten does not exceed its actual costs. The Authority at this stage cannot see how section 7 of the HA can ensure that overcompensation is avoided.
- (75) Lastly, the contract does not contain any claw back clause such that if any agreed profit margin is exceeded, the surplus must be returned to the State or deducted from the compensation paid in the next year or perhaps over the contract period.
- (76) In view of the above, the Authority cannot exclude that Hurtigruten has been overcompensated for the provision of the public service. As a result, the Authority doubts whether the third *Altmark* condition has been fulfilled.

1.4.4 The fourth *Altmark* condition

- (77) Referring to the tender procedure carried out which resulted in only one bid, Hurtigruten’s, the Norwegian authorities argue that the tender was designed in such a way as to attract more bidders. In this respect, it is argued that the tender was widened to include maritime services that would not run on a daily basis throughout the year and that the required minimum capacity was

⁽²⁷⁾ See footnote 11.

reduced from 400 to 320 passengers and from 150 to 120 berth bunks. Additionally, the deadline for submitting the bids was extended from 30 September until 8 November 2010 on request from an interested operator, whereas overall there was sufficient time allowed from the deadline for submitting bids (8 November 2010) until the date of commencement of the services (1 January 2013).

- (78) Despite the above arguments as well as the fact that subsequent negotiations took place between the Norwegian authorities and Hurtigruten, which resulted in a reduction of the compensation for the whole contract period in relation to the initial offer, see paragraph (15), the Authority at this stage doubts whether a tender procedure such as the one at issue, where only one bid is submitted, can be deemed sufficient to ensure “the least cost to the community”,⁽²⁸⁾ for the reasons listed below.
- (79) Hurtigruten had already run this particular maritime service consisting of the combined transport of persons and goods along the Norwegian coast from Bergen to Kirkenes for years.⁽²⁹⁾ As the incumbent operator, Hurtigruten thus had a significant competitive advantage that reinforced its position in the tender procedure, given that it had already in its possession vessels adapted to the requirements of the tender specifications.
- (80) Furthermore, according to the tender specifications, the assignment for carrying out the PSO was advertised as three alternatives:
- i. Alternative 1: Daily sailing throughout the year to 34 ports;
 - ii. Alternative 2: Sailings 7 days a week in summer (8 months), 5 days a week in winter (4 months), to 34 ports; and
 - iii. Alternative 3: Sailings 5 days a week throughout the year to 34 ports.
- (81) However, the tender specifications do not provide any clarifications as to the criteria used to award the service. The Procurement Notice refers to the lowest price as the sole award criterion used for the service in question. Although, in itself the “lowest price” criterion could satisfy the fourth *Altmark* condition, nevertheless in the case at hand, this reference is very abstract and cannot be assessed in isolation. The fact that there were three alternatives would indicate the existence of further information and/or weighting criteria among those alternatives. In view of the fact that such information was not included in the tender documents, the Authority doubts whether the tender as designed has provided incentives to potential bidders, apart from Hurtigruten, that would have been willing to bid in accordance with the requirements of the three different alternatives and for a different alternative than the one actually chosen (i.e. alternative 1).
- (82) The Norwegian authorities have not submitted any information on the second leg of the fourth *Altmark* condition, concerning whether the level of compensation needed is determined on the basis of an analysis of the costs of a typical undertaking, well run and adequately equipped.
- (83) In view of the above, the Authority doubts that the fourth *Altmark* condition is met.

1.4.5 Conclusion on the *Altmark* conditions

- (84) Based on the information submitted, the Authority cannot, at this stage, conclude that the compensation awarded under the Coastal Agreement for Hurtigruten Maritime Services for the period 2012-2019 complies with all the four conditions in the *Altmark* judgement. The Authority thus cannot exclude the presence of an advantage within the meaning of Article 61(1) EEA, granted to an undertaking for performing public service obligations.

⁽²⁸⁾ Paragraph 68, <http://www.efasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI---Compensation-granted-for-the-provision-of-services-of-general-economic-interest.pdf>.

⁽²⁹⁾ For background information on the Hurtigruten Agreement, see Decision No 205/11/COL on the Supplementary Agreement on the Hurtigruten service, section 2, OJ L175, 5.7.2012, p. 19 and EEA Supplement No 37, 5.7.2012, p. 1.

2 Conclusion on the presence of aid

- (85) The Authority takes the preliminary view that the compensation awarded under the Coastal Agreement for Hurtigruten Maritime Services for the period 2012-2019 may entail state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

3 Procedural requirements

- (86) Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3: *“the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...] The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision”*.

- (87) The Norwegian authorities did not notify the HA to the Authority. Should the Authority therefore conclude that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3, there would be a breach of the standstill obligation, without prejudice to the application of the SGEI Decision as below mentioned.

4 Compatibility of the aid

4.1 The legal framework

- (88) The compatibility of public service compensation for maritime transport is assessed on the basis of Article 59(2) of the EEA Agreement in conjunction with the Authority's Framework for state aid in the form of public service compensation (“the Framework”).⁽³⁰⁾
- (89) The principles set out in the Framework apply to public service compensation only in so far as it constitutes state aid not covered by Commission Decision 2012/21/EU on the application of Article 106(2) of the Treaty of the Functioning of the European Union to state aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (“SGEI Decision”).⁽³¹⁾
- (90) According to the case-law of the Court of Justice, it is up to the Member State to invoke possible grounds for compatibility and to demonstrate that the conditions of compatibility are met.⁽³²⁾ The Norwegian authorities consider that the measure at hand does not constitute state aid pursuant to the *Altmark* jurisprudence, and therefore has not provided any grounds for compatibility.

4.2 Applicability of Decision 2012/21/EU

- (91) The SGEI Decision lays down the conditions under which certain types of public service compensation are to be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement pursuant to its Article 59(2) and exempt from the requirement of prior notification under Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.
- (92) There is one exception from the notification requirement of Article 2 of the SGEI Decision, which might be relevant in the present case:
- “(d) compensation for the provision of services of general economic interest as regards air or maritime links to islands on which the average annual traffic during the 2 financial years preceding that in which the service of general economic interest was assigned does not exceed 300 000 passengers”;*
- (93) The Authority has not received any information from the Norwegian authorities as regards the applicability of the said exception. The Authority therefore doubts whether the Bergen – Kirkenes public service route concern an annual traffic not exceeding the threshold of 300 000 passengers.

⁽³⁰⁾ Available at <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI---Framework-for-state-aid-in-the-form-of-public-service-compensation.pdf>.

⁽³¹⁾ OJ L 7, 11.1.2012, p. 3, incorporated at point 1h of Annex XV of the EEA Agreement.

⁽³²⁾ Judgment in *Italy v Commission*, C-364/90, EU:C:1993:157, paragraph 20.

- (94) In light of the doubts expressed above under paragraphs (49) to (85) on alleged overcompensation, the Authority further doubts whether the Norwegian authorities have ensured, pursuant to Article 5 of the SGEI decision, that Hurtigruten does not receive compensation in excess of the amount needed to cover the net cost incurred in discharging the public service obligations, including a reasonable profit.
- (95) The Authority additionally invites the Norwegian authorities, in the event of the measure falling under the above exception, to justify whether the provisions of Article 4 (entrustment), Article 6 (control of overcompensation) and Article 7 (transparency) of the SGEI Decision are complied with.

4.3 Applicability of the Framework

- (96) On the basis of the provisions of the Framework, one of the compatibility conditions that must be fulfilled is that the entrustment act which specifies the public service obligation, in this case the HA, shall include “[a] description of the compensation mechanism and the parameters for calculating, monitoring and reviewing the compensation”.
- (97) Further, according to the Framework, “[t]he amount of compensation must not exceed what is necessary to cover the net cost of discharging the public service obligations, including a reasonable profit”. The Framework also clarifies that “[t]he net cost necessary, or expected to be necessary, to discharge the public service obligations should be calculated using the net avoided cost methodology [...]”.³³
- (98) On the basis of the considerations in paragraphs (49) to (85), at this stage the Authority considers that Hurtigruten may have been overcompensated for the provision of the public service.
- (99) The compatibility of the HA shall also be assessed against the following conditions as provided for by the Framework:
- a. Paragraph 14: proper consideration to the public service needs;
 - b. Paragraph 19: compliance with EEA public procurement rules;
 - c. Paragraph 20: absence of discrimination;
 - d. Paragraph 24 to 38: calculation of the net cost necessary to discharge the PSO;
 - e. Paragraphs 39 to 50: efficiency incentives;
 - f. Paragraphs 51 to 59: no affectation of trade development to an extent contrary to the interests of the EEA;
 - g. Paragraph 60: transparency.
- (100) The Norwegian authorities have not put forward any compatibility considerations. Therefore at this stage, the Authority raises doubts as to whether the compensation awarded under the Coastal Agreement for Hurtigruten Maritime Services for the period 2012-2019 is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

5 Conclusion

- (101) As set out above, the Authority has doubts as to whether the HA entails state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.
- (102) The Authority also has doubts as to whether the HA is compatible with the functioning of the EEA Agreement.
- (103) Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open a formal investigation procedure is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the HA does not constitute aid or that it is aid compatible with the functioning of the EEA Agreement.

⁽³³⁾ See also paragraphs 27 and 28 of the Framework for alternative calculation methods.

- (104) The Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Norwegian authorities to submit, **within one month of the date of receipt of this Decision**, their comments and to provide all documents, information and data needed for the assessment of the HA in light of the state aid rules.
- (105) The Authority requests the Norwegian authorities to forward a copy of this decision to Hurtigruten.
- (106) The Authority must remind the Norwegian authorities that, according to Article 14 of Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully granted will in principle have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the Coastal Agreement for Hurtigruten Maritime Services 2012-2019.

Article 2

The Norwegian authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month of the date of receipt of this Decision. They are further requested to provide, also within one month of the date of receipt of this Decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 3

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 4

Only the English language version of this decision is authentic.

Done at Brussels, on 9 December 2015

For the EFTA Surveillance Authority

Sven Svedman
President

Helga Jónsdóttir
College Member

ESB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.7792 – Konecranes/Terex MHPS)

2016/EES/36/04

1. Framkvæmdastjórninni barst 17. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ þar sem finnska fyrirtækið Konecranes PLC („Konecranes“) óðlast yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir þann hluta bandaríska fyrirtækisins Terex („Terex MHPS“) sem annast meðhöndlun efna og starfsemi fyrir hafnir.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Konecranes: fyrirtæki á sviði krana- og lyftibúnaðar sem þjónar breiðum hópi viðskiptavina, þ.m.t. framleiðslu- og vinnsluðnaðinum, skipasmíðastöðvum, höfnum og afhendingarstöðvum. Konecranes býður upp á lausnir sem stuðla að aukinni framleiðni og veitir þjónustu tengda krana- og lyftibúnaði og öllum tegundum vélaverkfæra.
 - Terex MHPS : býður upp á iðnaðarkrana, lyftitæki og þjónustu þar að lútandi ásamt margvíslegum handvirkum, hálfsjálfvirkum og sjálfvirkum tæknilausnum í hafnargeiranum. MHPA hefur framleiðsluðstöðu í 16 löndum í fimm heimsálfum og starfrækir sölu- og þjónustukerfi í meira en 60 löndum.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 233, 28.6.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.7792 – Konecranes /Terex MHPS, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.7927 – EPH/Enel/SE)

2016/EES/36/05

1. Framkvæmdastjórninni barst 20. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem tékkneska fyrirtækið Energetický a průmyslový holding, a.s. („EPH“) og ítalska fyrirtækið Enel SpA („Enel“) öðlast með hlutafjárkaupum sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr., í slóvakíska fyrirtækinu Slovenske elektrarne, a.s. („SE“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - SE: starfar á sviði raforkuframleiðslu, sölu á raforku í heildsölu og smásölu, og veitir auk þess jöfnunar- og stoðþjónustu í Slóvakíu. SE lýtur yfirráðum Enel að fullu, sem stendur.
 - Enel: starfar á heimsvísu á sviði framleiðslu, dreifingar og afhendingar rafmagns og gass.
 - EPH: lóðrétt samþætt veitufyrirtæki sem starfar á sviði kolavinnslu, framleiðslu, dreifingar og afhendingar rafmagns og gass sem og á sviði flutnings, dreifingar, geymslu og afhendingar gass.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 235, 29.6.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.7927 – EPH/Enel/SE, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.7932 – Dow/DuPont)

2016/EES/36/06

1. Framkvæmdastjórninni barst 22. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandarísku fyrirtækin Dow Chemical Company („Dow“), móðurfélag Dow-samsteypunnar, og E.I. du Pont de Nemours and Company („DuPont“), móðurfélag DuPont-samsteypunnar, sameinast að fullu með samningi og áætlun um samruna, í skilningi a-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Dow: fjölþætt efnafyrirtæki sem starfar á sviði plastefna og iðefna, landbúnaðarvísinda og plöntuverndar sem og á sviði vetniskolefna og orkuvara og þjónustu.
 - DuPont: framleiðir margvíslegar efnavörur, fjölliður, starfar einnig á sviði landbúnaðarvísinda og plöntuverndar, fræja, fæðuefna og annarra efna.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 239, 1.7.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni mál M.7932 – Dow/DuPont, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8051 – CVC/Tipico Group)

2016/EES/36/07

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 22. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem fyrirtækið CVC Capital Partners og dótturfélög þess ásamt CVC Capital Partners Advisory Group Holding Foundation og dótturfélögum þess („CVC Group“, Lúxemborg), öðlast með hlutafjárkaupum full yfirráð, í skilningi, b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í þýska fyrirtækinu Tipico Group.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - CVC Group: starfar á sviði ráðgjafar við fjárfestingarsjóði og umsýslu þeirra, á hlut í ýmsum félögum, þ.m.t. Sky Bet. Sky Bet býður upp á leikja- og veðmálaþjónustu á Netinu til handa viðskiptavinum í Bretlandi, Írlandi, Finnlandi, Gíbraltar, á eyjunni Mön og á Ermasundseyjum.
 - Tipico Group: býður upp á leikja- og veðmálaþjónustu á Netinu, í gegnum farsíma og í verslunum í Þýskalandi, Belgíu, Danmörku og Austurríki (í verslunum og á Netinu) ásamt leikja- og veðmálaþjónustu á Netinu og í gegnum farsíma á Ítalíu, í Svíþjóð og Hollandi.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 239, 1.7.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8051 – CVC/Tipico Group, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8072 – TOTAL/Saft)

2016/EES/36/08

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 17. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ þar sem franska fyrirtækið TOTAL S.A. („TOTAL“) öðlast í gegnum yfirtökuþilboð, sem var tilkynnt 9. maí 2016, full yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í franska fyrirtækinu Saft Groupe S.A („Saft“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - TOTAL: starfar á sviði orkuframleiðslu og í gas- og olúgeiranum, þ.m.t. i. leit og vinnsla, ii. starfsemi innan allrar keðjunnar fyrir fljótandi jarðgas, iii. hreinsun og iðefni, iv. viðskipti og skipaflutningur, v. markaðssetning og þjónusta. TOTAL er með starfsemi innan geirans fyrir endurnýjanlega orkugjafa, þ.m.t. á sviði sólarorku og lífmassa.
 - Saft: gerð, þróun, framleiðsla og afhending endurhlaðanlegra og ekki endurhlaðanlegra iðnaðarrafhlaða til margvíslegra nota fyrir almenning og til hernaðar, þ.m.t. iðnaðargrunnvirki og flutningakerfi, snjallborgir og snjalllækningatæki, orkugeymsla og fjarskiptanetkerfi, iðnaðarökutæki sem og varnarkerfi ásamt gervitungla- og geimtækni.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 233, 28.6.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8072 – TOTAL/Saft, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8076 – Warburg Pincus/Wendel/JV)

2016/EES/36/09

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 17. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandaríska fyrirtækið Warburg Pincus LLC („Warburg Pincus“) og franska fyrirtækið Wendel SE („Wendel“) öðlast með hlutabréfakaupum sameiginleg yfirráð, í skilningi 4. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í nýstofnaða sameiginlega bandaríska fyrirtækinu AlliedUniversal Security Services LLC („AUSS“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Warburg Pincus: framtakssjóður sem starfar um allan heim.
 - Wendel: franskt fjárfestingarfyrirtæki.
 - AUSS: mun taka til Universal Services of America, fjárfestingarfyrirtækis sem er í eigu hlutdeildarfélaga Warburg Pincus, og AlliedBarton Security Services, fjárfestingarfyrirtækis sem er í eigu hlutdeildarfélaga Wendel. Hið nýja sameiginlega fyrirtæki mun starfa á sviði verðbréfaþjónustu og fasteignastjórnunar í Norður-Ameríku.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 231, 25.6.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni mál M.8076 – Warburg Pincus/Wendel/JV, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8077 – Bancopopular-E/Banco Popular Portugal)

2016/EES/36/10

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 16. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem spænska fyrirtækið Bancopopular-E S.A („E-Com“), sameiginlegt fyrirtæki sem lýtur yfirláðum spænska fyrirtækisins Banco Popular Español S.A. („Banco Popular“) og tilteknir sjóðir einkaaðila undir stjórn bandaríska fyrirtækisins Värde Partners Inc. („Värde“), öðlast að fullu yfirláð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir greiðslukortastarfsemi („eignir“) portúgalska fyrirtækisins Banco Popular Portugal, S.A. („BPOP“), dótturfélag sem er alfarið í eigu Banco Popular.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - E-Com: veitir þjónustu í tengslum við útgáfu greiðslukorta og, í minna mæli, sölu váttrygginga á spænskum markaði.
 - Banco Popular: sérhæfir sig í viðskipta- og fyrirtækjabankastarfsemi. Það starfar einnig í tengslum við útgáfu greiðslukorta í Portúgal og, í minna mæli, við að veita og selja váttryggingaþjónustu á Spáni og í Portúgal.
 - Värde: fjárfestingarfyrirtæki með starfsemi víða um heim, einkum á sviði sérhæfðra fjárfestinga, sem hefur sérþekkingu á samstarfi við fjármálastofnanir víða um heim. Starfsemi fyrirtækisins er aðallega í Bandaríkjunum, Evrópu og Asíu.
 - Eignir: felur í sér starfsemi BPOP í tengslum við útgáfu greiðslukorta í Portúgal.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 231, 25.6.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8070 – Bancopopular-E/Banco Popular Portugal, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja**2016/EES/36/11****(mál M.8082 – General Motors France/Groupe Dubreuil/CLARO)****Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð**

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem frönsku fyrirtækin General Motors France SAS og Groupe Dubreuil öðlast með hlutabréfakaupum sameiginleg yfirráð, í skilningi 4. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í sameiginlega franska fyrirtækinu CLARO.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - General Motors France SAS: dótturfélag General Motors Company. General Motors Company og dótturfélög þess („GM Group“) starfa á sviði framleiðslu, sölu og dreifingar vélknúinna ökutækja og varahluta upprunalegs búnaðar ólíkra vörumerkja. Innan GM Group ber GM France aðallega ábyrgð á innflutningi og heildsölu dreifingu ökutækja af gerðinni GM og sölu varahluta upprunalegs búnaðar í Frakklandi, aðallega fyrir merkið Opel.
 - Groupe Dubreuil: starfar aðallega á sviði smásölu dreifingar nýrra og notaðra vélknúinna ökutækja og varahluta upprunalegs búnaðar ólíkra vörumerkja. Það starfar einnig á sviði dreifingar varahluta upprunalegs búnaðar ólíkra vörumerkja og býður upp á stoðþjónustu, þ.m.t. viðhalds- og bílaleigubjónustu á sölustöðum dótturfélaga sinna.
 - CLARO: sameiginlegt félag sem á að stofna meðal GM France og Groupe Dubreuil. CLARO mun stunda smásölu dreifingu á Opel fólksbíðum og bjóða upp á atvinnuökutæki og notuð ökutæki, viðhalds- og viðgerðarþjónustu og selja vörur og þjónustu með merki Opel á nokkrum sölustöðum í vesturhluta Frakklands.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 239, 1.7.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni mál M.8082 – General Motors France/Groupe Dubreuil/CLARO, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja**2016/EES/36/12****(mál M. 8086 – Sumitomo/WW Grainger/PT Sumisho E-commerce Indonesia JV)****Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð**

1. Framkvæmdastjórninni barst 20. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem japanska fyrirtækið Sumitomo Corporation („SC“), indónesíska fyrirtækið PT Sumitomo Indonesia („SSRI“), sem lýtur yfirráðum Sumitomo Corporation, og japanska fyrirtækið Monotaro Co., Ltd („Monotaro“), sem lýtur yfirráðum W.W. Grainger, Inc., öðlast með hlutafjárkaupum sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í fyrirtækinu PT Sumisho E-commerce Indonesia („JVC“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - SC: samþætt viðskipta- og fjárfestingarfyrirtæki sem selur margvíslega þjónustu og vörur í Japan og víða um heim. Það starfar í ýmsum atvinnugreinum, t.d. viðskipti með vörur úr málmi, flutninga- og byggingastarfsemi, umhverfi og innviðir, fjölmiðlun, Net- og lífsstílsvörur, jarðefni, orka, iðefni og raftæki.
 - SSRI: stundar fjölbreytt viðskipti, þ.m.t. sala á margskonar vörum og þjónustu, inn- og útflutningur, þríhliða viðskipti og innlend fjárfestingarstarfsemi.
 - Monotaro: selur litlum og meðalstórum framleiðslufyrirtækjum í Asíu viðhalds-, viðgerðar- og rekstrarlausnir á Netinu og með vöruskrám.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 239, 1.7.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8086 – Sumitomo/WW Grainger/PT Sumisho E-commerce Indonesia JV, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja**2016/EES/36/13****(mál M.8094 – BNP Paribas Fortis Private Equity Belgium/Sofindev IV/DHAM/
Novy International)****Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð**

1. Framkvæmdastjórninni barst 21. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem belgísku fyrirtækin BNP Paribas Fortis Private Equity Belgium NV („BNPPF PE“), Sofindev IV NV („Sofindev“) og DHAM NV („Korys/Colruyt Group“) öðlast með hlutafjárkaupum sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr., í belgíska fyrirtækinu Novy International NV („Novy“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - BNPPF PE: fjárfestir í óskráðum hlutabréfum og mezzanine-fjármögnun. Fjárfestingarfyrirtæki þess starfa í ýmsum atvinnugreinum, t.d. framleiðsla og sala á mál- og plastvörum, háskólasprotasjóðir, bókunarvörur, iðnaðarþjónusta og fasteignir.
 - Sofindev: framtaksfjármögnun í litlum og meðalstórum fyrirtækjum í Belgíu. Fjárfestingarfyrirtæki þess starfa á sviði dreifingar þak- og útveggsefna og þróunar staðbundinna hugbúnaðarlausna.
 - Korys/Colruyt Group: starfar á smásölu-, heildsölu- og matvörudreifingarmarkaðnum. Það starfar einnig á sviði hugbúnaðarlausna, sjálfbærna/endurnýjanlegra orkugjafa og innan lyfja- og líftæknimarkaðarins.
 - Novy: hannar, framleiðir og markaðssetur hágæðaeildhústæki, aðallega gufugleypa.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 236, 30.6.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8094 – BNP Paribas Fortis Private Equity Belgium/Sofindev IV/DHAM/Novy International, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8100 – IK/Five Arrows/I@D)

2016/EES/36/14

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 21. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem breska fyrirtækið IK VII Limited („IK“), sem er hluti af IK Investment Partners-samsteypunni, og franska fyrirtækið Five Arrows Managers („Five Arrows“), sem lýtur yfirráðum Rothschild & Co., öðlast, með hlutafjárkaupum í gegnum fjárfestingarsjóði sem þau stýra og/eða veita ráð og tengd yfirtökufyrirtæki sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í franska fyrirtækinu I@D Holding og dótturfyrirtækjum þess.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - IK: stýring eignasafns fyrir hönd þriðju aðila.
 - FAM: stýring eignasafns fyrir hönd þriðju aðila.
 - I@D: fjárfestingarvettvangur.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 235, 29.6.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8100 – IK/Five Arrows/I@D, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding)

2016/EES/36/15

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem dótturfélög bandaríska fyrirtækisins Jones Lang Lasalle Group („JLL“) öðlast með hlutafjárkaupum full yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í breska fyrirtækinu Integral UK Holdings Limited („Integral“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - JLL: veitir þjónustu tengda fasteignum til handa fjárfestum og íbúum um allan heim.
 - Integral: veitir aðallega þjónustu tengda fasteignastjórnun, einkum innan Bretlands.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinnar samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 239, 1.7.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8113 – Thoma Bravo/Qlik Technologies)**

2016/EES/36/16

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 24. júní 2016 tilkynning skv. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandaríska fyrirtækið Thoma Bravo, LLC („Thoma Bravo“) öðlast með hlutafjárkaupum full yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, í bandaríska fyrirtækinu Qlik Technologies Inc. („Qlik Technologies“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Thoma Bravo: framtakssjóður sem fjárfestir aðallega í forritum og innviðahugbúnaði ásamt þjónustu byggða á tækni.
 - Qlik Technologies: býður upp á hugbúnað fyrir viðskiptaupplýsingar og -greiningu. Hugbúnaðarvörur Qlik eru forrit til myndbirtingar og framlagningar gagna sem vinna með skynugum hætti úr gífurlegu gagnamagni.
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinnar samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hin fyrirhuguðu viðskipti.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 239, 1.7.2016). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti með tilvísuninni M.8113 – Thoma Bravo/Qlik Technologies, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.7849 – MOL Hungarian Oil and Gas/ENI Hungaria/ENI Slovenija)

2016/EES/36/17

Framkvæmdastjórnin ákvað 7. apríl 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M7849. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.7970 – Air Liquide/OMZ/JV)

2016/EES/36/18

Framkvæmdastjórnin ákvað 14. júní 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M7970. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8007 – Avril/Bpifrance/BPT Israel/Evertree)

2016/EES/36/19

Framkvæmdastjórnin ákvað 30. maí 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M8007. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8030 – The Carlyle Group/Crestview Advisors/NEP Group)

2016/EES/36/20

Framkvæmdastjórnin ákvað 20. júní 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M8030. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8037 – INCJ/Sumitomo/Sekisui/JV)

2016/EES/36/21

Framkvæmdastjórnin ákvað 16. júní 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstytt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M8037. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8045 – Boskalis/Volker Wessels Offshore Business)

2016/EES/36/22

Framkvæmdastjórnin ákvað 16. júní 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstytt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M8045. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8048 – Ardagh/Ball Rexam Divestment Business)

2016/EES/36/23

Framkvæmdastjórnin ákvað 17. júní 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstytt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M8048. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8057 – Cinven/CPPIB/Hotelbeds Group)

2016/EES/36/24

Framkvæmdastjórnin ákvað 21. júní 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstytt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M8057. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

**Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(mál M.8064 – Bain Capital/Vista/Vertafore)**

2016/EES/36/25

Framkvæmdastjórnin ákvað hinn 20. júní 2016 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa hana samrýmanlega reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið í 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstytt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>), undir skjalnúmeri 32016M8064. EUR-Lex er beinlínuaðgangur að löggjöf Evrópusambandsins.

**Orðsending stjórnvalda í Póllandi með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og
ráðsins 94/22/EB um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka
og vinna kolvatnsefni**

2016/EES/36/26

Auglýst eftir tilboðum í sérleyfi

Umhverfisráðherra Póllands hefur auglýst útbod á sérleyfi til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni samkvæmt samningi um sérleyfi á grundvelli:

- 1) 2. mgr. h-liðar 49. gr. pólskra laga um jarðefni og námavinnslu (Lögbirtingarblaðið (Dziennik Ustaw) frá 2015, liður 196, með áorðnum breytingum),
- 2) laga pólsku ríkisstjórnarinnar frá 28. júlí 2015 um útbod á sérleyfum til að leita að og rannsaka kolvatnslindir og að vinna kolvatnsefni og sérleyfi til að vinna kolvatnsefni (Lögbirtingarblaðið frá 2015, liður 1171),
- 3) tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni (Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 3).

Einstakar auglýsingar voru birtar sem hér segir:

- Um leit og rannsókn á olíu- og jarðgaslindum og vinnslu á olíu og jarðgasi á „Błazowa“-svæðinu (Stjtið. ESB C 227, 23.6.2016, p. 4)
- Um leit og rannsókn á metanlindum í kolalögum á „Międzyrzecze“-svæðinu (Stjtið. ESB L 227, 23.6.2016, p. 14)

**Yfirlit um ákvarðanir Evrópusambandsins um markaðsleyfi fyrir lyfjum
frá 1. maí til 31. maí 2016**

2016/EES/36/27

Birt hefur verið í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins yfirlit um ákvarðanir um markaðsleyfi fyrir lyfjum sem teknar voru frá 1. maí til 31. maí 2016, sjá Stjtið. ESB C 229, 24.6.2016, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd reglugerðar
Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd
skilyrði fyrir markaðssetningu byggingarvara og niðurfellingu á tilskipun
ráðsins 89/106/EEC**

2016/EES/36/28

*(Birthing á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf
Sambandsins)*

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1:1998 Olíuofnar með ýribrennurum		1.1.2008	1.1.2009
	EN 1:1998/A1:2007		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 40-4:2005 Ljósastaurar – 4. hluti: Kröfur til ljósastaura úr bentri steinsteypu		1.10.2006	1.10.2007
	EN 40-4:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 40-5:2002 Ljósastaurar – 5. hluti: Kröfur til ljósastaura úr stáli		1.2.2003	1.2.2005
CEN	EN 40-6:2002 Ljósastaurar – 6. hluti: Kröfur til ljósastaura úr áli		1.2.2003	1.2.2005
CEN	EN 40-7:2002 Ljósastaurar – 7. hluti: Kröfur til ljósastaura úr trefjastyrktum fjölliðublöndum		1.10.2003	1.10.2004
CEN	EN 54-2:1997 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 2: Stjórnstöðvar		1.1.2008	1.8.2009
	EN 54-2:1997/A1:2006		1.1.2008	1.8.2009
	EN 54-2:1997/AC:1999		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 54-3:2001 Brunaviðvörðunarkerfi – 3. hluti: Brunaviðvörðunarbúnaður – Hljóðgjafar		1.4.2003	1.6.2009
	EN 54-3:2001/A1:2002		1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-3:2001/A2:2006		1.3.2007	1.6.2009
CEN	EN 54-4:1997 Brunaviðvörðunarkerfi – 4. hluti: Aflgjafar		1.10.2003	1.8.2009
	EN 54-4:1997/A1:2002		1.10.2003	1.8.2009
	EN 54-4:1997/A2:2006		1.6.2007	1.8.2009
	EN 54-4:1997/AC:1999		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 54-5:2000 Brunaviðvörðunarkerfi – 5. hluti: Hítaskynjarar – Punktskynjarar		1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-5:2000/A1:2002		1.4.2003	30.6.2005
CEN	EN 54-7:2000 Brunaviðvörðunarkerfi – 7. hluti: Reykskynjarar – Optískir og jóniskir punktskynjarar		1.4.2003	1.8.2009
	EN 54-7:2000/A1:2002		1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-7:2000/A2:2006		1.5.2007	1.8.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 54-10:2002 Brunaviðvörðunarkerfi – 10. hluti: Eldskynjarar – Punktiskynjarar		1.9.2006	1.9.2008
	EN 54-10:2002/A1:2005		1.9.2006	1.9.2008
CEN	EN 54-11:2001 Brunaviðvörðunarkerfi – 11. hluti: Handvirkir boðar		1.9.2006	1.9.2008
	EN 54-11:2001/A1:2005		1.9.2006	1.9.2008
CEN	EN 54-12:2015 Brunaviðvörðunarkerfi – 12. hluti: Reykskynjarar – Línuskynjarar sem nota ljósgeisla	EN 54-12:2002	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 54-16:2008 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 16: Stýri- og aflestrarbúnaður fyrir talviðvörðunarkerfi		1.1.2009	1.4.2011
CEN	EN 54-17:2005 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 17: Skammhlaupseinangrarar		1.10.2006	1.12.2008
	EN 54-17:2005/AC:2007		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 54-18:2005 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 18: sendi- og móttökubúnaður		1.10.2006	1.12.2008
	EN 54-18:2005/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 54-20:2006 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 20: Reyksogsskynjarar		1.4.2007	1.7.2009
	EN 54-20:2006/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 54-21:2006 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 21: Beiningarbúnaður fyrir neyðarboð og bilunarviðvaranir		1.3.2007	1.6.2009
CEN	EN 54-23:2010 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 23: Brunaviðvörðunarbúnaður – Sjón- viðvörðunarbúnaður		1.12.2010	31.12.2013
CEN	EN 54-24:2008 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 24: Hlutir í talviðvörðunarkerfi – Hátalarar		1.1.2009	1.4.2011
CEN	EN 54-25:2008 Brunaviðvörðunarkerfi – Hluti 25: Kerfisþættir sem nota þráðlausar fjarskiptaleiðir		1.1.2009	1.4.2011
	EN 54-25:2008/AC:2012		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 179:2008 Járnvara í byggingar – Neyðarútgangsbúnaður sem stjórnað er með handfangi eða þrýstiplötu til notkunar við flóttaleiðir – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 179:1997	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 197-1:2011 Sement – Hluti 1: Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur fyrir venjulegt sement	EN 197-1:2000 EN 197-4:2004	1.7.2012	1.7.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 295-1:2013 Frárennislagnir úr brenndum leir – Hluti 1: Kröfur sem varða rör, festingar og tengi	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-4:2013 Frárennislagnir úr brenndum leir – Hluti 4: Kröfur fyrir breytistykki, tengibúnað og sveigjanleg tengi	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-5:2013 Frárennislagnir úr brenndum leir – Hluti 5: Kröfur fyrir götuð rör og tengi	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-6:2013 Frárennislagnir úr brenndum leir – Hluti 6: Kröfur fyrir samsetningarluta mannopa og eftirlitsbrunna	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-7:2013 Frárennislagnir úr brenndum leir – Hluti 7: Kröfur varðandi rör og tengingar til nota við undirrekstur	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 331:1998 Handstýrðir kúlulokar og keilulokar með lokuðum botni til nota í gasleiðslum í byggingum		1.9.2011	1.9.2012
	EN 331:1998/A1:2010		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 413-1:2011 Sement til nota í múrverki – Hluti 1: Samsetning, eiginleikar og samræmis-kröfur	EN 413-1:2004	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 416-1:2009 Gaskyntir geislahitarar með einum brennara til að hengja upp – Hluti 1: Öryggi		1.12.2009	1.12.2010
CEN	EN 438-7:2005 Háþrýstimótaðar lagskiptar skreytiplötur (HPL) – Plötur sem eru byggðar á hitaþerðandi resinum (yfirleitt kallaðar lagskiptar þynnur) – 7. hluti: Þéttar lagskiptar plötur og HPL plötur úr samsettum efnum til nota utanhúss og innanhúss á vegg og í loft		1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 442-1:2014 Geisla- og hringstreymisofnar – Hluti 1: Tæknilysing og kröfur	EN 442-1:1995	13.11.2015	13.11.2016
CEN	EN 450-1:2012 Svifaska í steinsteypu – Hluti 1: Skilgreining, eiginleikar og samræmis-skilyrði	EN 450-1:2005 +A1:2007	1.5.2013	1.5.2014
CEN	EN 459-1:2010 Kalksteinsmála – Hluti 1: Skilgreiningar, eiginleikar og samræmis-skilyrði	EN 459-1:2001	1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 490:2011 Þakskífur úr steinsteypu og festingar til þak- og veggklæðningar – Eiginleikar vöru	EN 490:2004	1.8.2012	1.8.2012

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 492:2012 Þakplötur úr trefjasteypu og fylgihlutir – Eiginleikar og prófunaraðferðir	EN 492:2004	1.7.2013	1.7.2013
CEN	EN 494:2012+A1:2015 Bylgjulaga þakplötur úr trefjasteypu og fylgihlutir – Eiginleikar og prófunaraðferðir	EN 494:2012	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 516:2006 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Aðgönguleiðir að þökum – Göngupallar, þrep og stig		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 517:2006 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Öryggiskrókar á þök		1.12.2006	1.12.2007
CEN	EN 520:2004+A1:2009 Gifspötur – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 520:2004	1.6.2010	1.12.2010
CEN	EN 523:2003 Stálkápur fyrir forspennustrengi – Íðorð, kröfur og gæðaeftirlit		1.6.2004	1.6.2005
CEN	EN 534:2006+A1:2010 Bárluga jarðbikspötur – Framleiðslukröfur og prófunaraðferðir	EN 534:2006	1.1.2011	1.1.2011
CEN	EN 544:2011 Jarðbikspakflögur styrktar með steinefnum og/eða gerviefnum – Eiginleikar og prófunaraðferðir	EN 544:2005	1.4.2012	1.4.2012
CEN	EN 572-9:2004 Gler í byggingar – Almennar glervörur úr natríumkalksilíkati – 9. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 588-2:2001 Trefjasteypurör fyrir niðurföll og ræsi – 2. hluti: Mannop og eftirlitsbrunnar		1.10.2002	1.10.2003
CEN	EN 598:2007+A1:2009 Rör, tengi og fylgihlutir úr seigu jární ásamt samsetningum þeirra til nota við fráveitur – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 598:2007	1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 621:2009 Gaskyntir iðuhitarar til hitunar á rými annarsstaðar en á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er ekki meira en 300 kW, án viftu til að flytja brunaloft og/eða afgangsgas		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 671-1:2012 Föst slökkvikerfi – Slöngukerfi – Hluti 1: Slöngukefli með hálfstífum slöngum	EN 671-1:2001	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 671-2:2012 Föst slökkvikerfi – Slöngukerfi – Hluti 2: Slöngukerfi með samanbrotnum slöngum	EN 671-2:2001	1.3.2013	1.7.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhlíða
CEN	EN 681-1:1996 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 1. hluti: Hitahert gúmmi		1.1.2003	1.1.2009
	EN 681-1:1996/A1:1998		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-1:1996/A2:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-1:1996/A3:2005		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 681-2:2000 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 2. hluti: Hitadeigt gúmmikennt efni		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-2:2000/A1:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-2:2000/A2:2005		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 681-3:2000 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 3. hluti: Blöðrótt efni úr hitahertu gúmmi		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-3:2000/A1:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-3:2000/A2:2005		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 681-4:2000 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi rörtengipéttingar sem notaðar eru í vatns- og frárennslislagnir – 4. hluti: Þéttingar úr steypu pólýúretani		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-4:2000/A1:2002		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-4:2000/A2:2005		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 682:2002 Gúmmikenndar þéttingar – Efniskröfur varðandi þéttingar sem notaðar eru á rör og festingar sem flytja gas og kolvetnisvökva		1.10.2002	1.12.2003
	EN 682:2002/A1:2005		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 771-1:2011+A1:2015 Kröfur til múrsteina – 1. hluti: Múrsteinar úr leir	EN 771-1:2011	10.6.2016	10.6.2017
CEN	EN 771-2:2011+A1:2015 Kröfur til múrsteina – 2. hluti: Múrsteinar úr kalsíumsílikati	EN 771-2:2011	10.6.2016	10.6.2017
CEN	EN 771-3:2011+A1:2015 Kröfur til múrsteina – 3. hluti: Múrsteinar úr steinsteypu (þung og létt fylliefni)	EN 771-3:2011	10.6.2016	10.6.2017
CEN	EN 771-4:2011+A1:2015 Kröfur til múrsteina – 4. hluti: Múrsteinar úr hita- og þrýstíhertri frauðsteypu	EN 771-4:2011	10.6.2016	10.6.2017
CEN	EN 771-5:2011+A1:2015 Kröfur til múrsteina – 5. hluti: Sérframleiddir múrsteinar úr steinsteypu	EN 771-5:2011	10.6.2016	10.6.2017

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhlíða
CEN	EN 771-6:2011+A1:2015 Kröfur til múrsteina – Hluti 6: Múrsteinar úr náttúrulegum steini	EN 771-6:2011	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 777-1:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – Hluti 1: Kerfi D, öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-2:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – 2. hluti: Kerfi E, öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-3:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – Hluti 3: Kerfi F, öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-4:2009 Gaskynt geislahitunarkerfi í loft, með mörgum brennurum, ekki til nota á heimilum – Hluti 4: Kerfi H – Öryggi		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 778:2009 Gasknúrir iðuhitarar til hitunar á rými á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er meira en 70 kW, án viftu til að flytja brunaloft og/eða afgangsgas		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 845-1:2013 Skilgreining stoðþátta fyrir múrvirki – Hluti 1: Bindingar, togbönd, upphengi og knegti	EN 845-1:2003 +A1:2008	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 845-2:2013 Skilgreining stoðþátta fyrir múrvirki – Hluti 2: Burðarbitar yfir dyrum og gluggum	EN 845-2:2003	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 845-3:2013 Skilgreining stoðþátta fyrir múrvirki – Hluti 3: Fúgustyrking úr stálneti	EN 845-3:2003 +A1:2008	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 858-1:2002 Skiljakerfi fyrir léttu vökva (t.d. olíu og bensín) – 1. hluti: Grunnatriði vöruhönnunar, skilvirkni og prófunar, merking og gæðaeftirlit		1.9.2005	1.9.2006
	EN 858-1:2002/A1:2004		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 877:1999 Steypujárnsrör og -tengi, samskeyti og aukahlutir fyrir fráveitur – Kröfur, prófunaraðferðir og gæðatrygging		1.1.2008	1.9.2009
	EN 877:1999/A1:2006		1.1.2008	1.9.2009
	EN 877:1999/A1:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 934-2:2009+A1:2012 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – Hluti 2: Íblöndunarefni í steinsteypu – Skilgreiningar, kröfur, samræmis-auðkenningar og merkingar	EN 934-2:2009	1.3.2013	1.9.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 934-3:2009+A1:2012 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – Hluti 3: Íblöndunarefni í múr til nota í múrvirki – Skilgreiningar, kröfur, samræmi, auðkenning og merking	EN 934-3:2009	1.3.2013	1.9.2013
CEN	EN 934-4:2009 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – 4. hluti: Íblöndunarefni í þunnfljótandi múr til nota með forspennustrengjum – Skilgreiningar, kröfur, samræmisauðkenningar og merkingar	EN 934-4:2001	1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 934-5:2007 Íblöndunarefni í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – 5. hluti: Íblöndunarefni til nota í sprautusteypu – Skilgreiningar, kröfur, samræmi, auðkenning og merking		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 969:2009 Rör, tengi og fylgihlutir úr seigu jární ásamt samsetningum þeirra til nota í gasleiðslur – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 997:2012 Salernisskálur og salerni með vatnslás	EN 997:2003	1.12.2012	1.6.2013
	EN 997:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 998-1:2010 Kröfur til murs til nota í múrvirki – Hluti 1: Þússningarmúr	EN 998-1:2003	1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 998-2:2010 Kröfur til murs til nota í múrvirki – Hluti 2: Múr til nota í múrvirki	EN 998-2:2003	1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 1013:2012+A1:2014 Ljósbleypin, mótuð plastklæðning til innri og ytri nota á einföld þök, veggi og loft – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1013:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 1020:2009 Gaskyntir iðuhitarar til hitunar á rými annarsstaðar en á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er ekki meira en 300 kW, með viftu til að flytja brunaloft eða afgangsgas		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 1036-2:2008 Gler í byggingar – Speglar úr silfurhúðuðu flotgleri til nota innanhúss – Hluti 2: Samræmismat; vörustaðall		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1051-2:2007 Gler í byggingar – Glerhleðslusteinar og glergötusteinar – Hluti 2: Samræmismat/ vörustaðall		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1057:2006+A1:2010 Kopar og koparblöndur – Heildregin kringlótt koparrör fyrir vatn og gas til nota í hreinlætis- og hitunarbúnaði	EN 1057:2006	1.12.2010	1.12.2010
CEN	EN 1090-1:2009+A1:2011 Byggingareiningar úr stáli og áli – Almenn afhendingarskilyrði	EN 1090-1:2009	1.9.2012	1.7.2014

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1096-4:2004 Gler í byggingar – Húðað gler – 4. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1123-1:1999 Heitsinkhúðaðar múffutengdar stálpípur með saum og tengistykki fyrir fráveitur – 1. hluti: Kröfur, prófanir og gæðaeftirlit		1.6.2005	1.6.2006
	EN 1123-1:1999/A1:2004		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 1124-1:1999 Ryðfríar, múffutengdar stálpípur með saum og tengistykki fyrir fráveitur – 1. hluti: Kröfur, prófanir og gæðaeftirlit		1.6.2005	1.6.2006
	EN 1124-1:1999/A1:2004		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 1125:2008 Járnvara í byggingar – Neyðarútgangsbúnaður stjórnað með slá til notkunar við flóttaleiðir – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1125:1997	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1154:1996 Járnvara í byggingar – Stýrður dyralokunarbúnaður – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1154:1996/A1:2002		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1154:1996/A1:2002/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 1155:1997 Járnvara í byggingar – Rafknúinn festibúnaður til að halda vængjahurðum opnum – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1155:1997/A1:2002		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1155:1997/A1:2002/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 1158:1997 Járnvara í byggingar – Samstillingarbúnaður fyrir hurðir – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1158:1997/A1:2002		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1158:1997/A1:2002/AC:2006		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 1168:2005+A3:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Holplötur	EN 1168:2005 +A2:2009	1.7.2012	1.7.2013
CEN	EN 1279-5:2005+A2:2010 Gler í byggingar – Einangrunargler – 5. hluti: Samræmismat	EN 1279-5:2005 +A1:2008	1.2.2011	1.2.2012
CEN	EN 1304:2005 Þakskífur úr leir og festingar – Skilgreiningar og eiginleikar vöru		1.2.2006	1.2.2007
CEN	EN 1317-5:2007+A2:2012 Öryggisbúnaður vega – Hluti 5: Vörukröfur og samræmismat fyrir vegahindranir	EN 1317-5:2007 +A1:2008	1.1.2013	1.1.2013
	EN 1317-5:2007+A2:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhlíða
CEN	EN 1319:2009 Gasknúrnir iðuhitarar til hitunar á rými á heimilum þar sem tilgreint varmainnstreymi er ekki meira en 70 kW, með víftu		1.10.2010	1.10.2011
CEN	EN 1337-3:2005 Legur – 3. hluti: gúmmilegur		1.1.2006	1.1.2007
CEN	EN 1337-4:2004 Legur – 4. hluti: Rúllulegur		1.2.2005	1.2.2006
	EN 1337-4:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 1337-5:2005 Legur – 5. hluti: pottlegur		1.1.2006	1.1.2007
CEN	EN 1337-6:2004 Legur – 6. hluti: Armaföðringar		1.2.2005	1.2.2006
CEN	EN 1337-7:2004 Legur – 7. hluti: Kúlulaga og sívalar PTFE (Polytetrafluoroethylen) legur	EN 1337-7:2000	1.12.2004	1.6.2005
CEN	EN 1337-8:2007 Legur í mannvirki – Hluti 8: Láréttar stýringar og festingar		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1338:2003 Steinar úr steinsteypu til steinlagna – Kröfur og prófunaraðferðir		1.3.2004	1.3.2005
	EN 1338:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1339:2003 Hellur úr steinsteypu til hellulagna – Kröfur og prófunaraðferðir		1.3.2004	1.3.2005
	EN 1339:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1340:2003 Kantsteinar úr steinsteypu – Kröfur og prófunaraðferðir		1.2.2004	1.2.2005
	EN 1340:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1341:2012 Hellur úr náttúrulegum steini fyrir steinlagn utanhúss – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1341:2001	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1342:2012 Götusteinar úr náttúrulegum steini fyrir steinlagn utanhúss – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1342:2001	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1343:2012 Kantsteinar úr náttúrulegum steini fyrir steinlagn utanhúss – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1343:2001	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1344:2013 Götusteinar úr leir – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1344:2002	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 1423:2012 Efni til vegmerkinga – Sáldurefni – Glerperlur, viðnámsaukandi korn og blöndur af hvoru tveggja	EN 1423:1997	1.11.2012	1.11.2012
	EN 1423:2012/AC:2013		1.7.2013	1.7.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1433:2002 Frárennslið á svæðum sem ætluð eru akandi og gangandi vegfarendum – Flokkun, hönnun og prófunarkröfur, merking og mat á samræmi		1.8.2003	1.8.2004
	EN 1433:2002/A1:2005		1.1.2006	1.1.2006
CEN	EN 1457-1:2012 Reykháfar – Reykrör í loftrásir úr leir eða keramik – Hluti 1: Reykrör sem starfa við þurrar aðstæður – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1457:1999	1.11.2012	1.11.2013
CEN	EN 1457-2:2012 Reykháfar – Reykrör í loftrásir úr leir eða keramik – Hluti 2: Reykrör sem starfa við blautar aðstæður – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 1457:1999	1.11.2012	1.11.2013
CEN	EN 1463-1:2009 Efni til vegmerkinga – Vegbólur með endurskinni – Hluti 1: Nothæfiskröfur í upphaflegu ástandi	EN 1463-1:1997	1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 1469:2015 Vörur úr náttúrulegum steini – Plötur til klæðningar – Kröfur	EN 1469:2004	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 1504-2:2004 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðaeftirlit og mat á samræmi – 2. hluti: Yfirborðsverndarkerfi fyrir steinsteypu		1.9.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-3:2005 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðaeftirlit og mat á samræmi – 3. hluti: Viðgerðir á steinsteypu með og án burðarhlutverks		1.10.2006	1.1.2009
CEN	EN 1504-4:2004 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðaeftirlit og mat á samræmi – 4. hluti: Lim til byggingarnota		1.9.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-5:2004 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðaeftirlit og mat á samræmi – 5. hluti: Innsprautun í steinsteypuvirki		1.10.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-6:2006 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðaeftirlit og mat á samræmi – Hluti 6: Festing bendistáls		1.6.2007	1.1.2009
CEN	EN 1504-7:2006 Vörur og kerfi til verndar og viðgerðar á steinsteypuvirkjum – Skilgreiningar, kröfur, gæðaeftirlit og mat á samræmi – Hluti 7: Tæringarvarnir bendingar		1.6.2007	1.1.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 1520:2011 Forsteyptar bentar einingar með opnum léttum fylliefnum	EN 1520:2002	1.1.2012	1.1.2013
CEN	EN 1748-1-2:2004 Gler í byggingar – Sérstakar grunnvörur – Hluti 1-2: Bórsilikatgler – Samræmismat/vörustaðall		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1748-2-2:2004 Gler í byggingar – Sérstakar grunnvörur – Hluti 2-2: Keramikgler – Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1806:2006 Reykháfar – Reykrörseiningar úr leir eða keramik fyrir einfalda reykháfa – Kröfur og prófunaraðferðir		1.5.2007	1.5.2008
CEN	EN 1825-1:2004 Smurolíuskiljur – 1. hluti: Grunnatriði hönnunar, skilvirkni og prófun, merking og gæðaeftirlit		1.9.2005	1.9.2006
	EN 1825-1:2004/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1856-1:2009 Reykháfar – Kröfur til reykháfa úr málm – 1. hluti: Hlutar í reykháfakerfi	EN 1856-1:2003	1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 1856-2:2009 Reykháfar – Nothæfiskröfur til reykháfa úr málm – 2. hluti: Málmföðringar og reykrör til tenginga	EN 1856-2:2004	1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 1857:2010 Reykháfar – Einingar – Reykrörsföðringar úr steinsteypu	EN 1857:2003 +A1:2008	1.1.2011	1.1.2012
CEN	EN 1858:2008+A1:2011 Reykháfar – Einingar – Reykrörseiningar úr steinsteypu	EN 1858:2008	1.4.2012	1.4.2013
CEN	EN 1863-2:2004 Gler í byggingar – Hitahert gler úr natríumkalksilikati – 2. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1873:2005 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Ofanljós úr plasti – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.10.2006	1.10.2009
CEN	EN 1916:2002 Rör og fylgihlutir úr steinsteypu, óbent, með stáltréfum og með bendistáli		1.8.2003	23.11.2004
	EN 1916:2002/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 1917:2002 Mannop og eftirlitsbrunnar úr steinsteypu, óbent, með stáltréfum og með bendistáli		1.8.2003	23.11.2004
	EN 1917:2002/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 1935:2002 Járnvara í byggingar – Einása lamir – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2002	1.12.2003
	EN 1935:2002/AC:2003		1.1.2007	1.1.2007

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 10025-1:2004 Heitvalsað efni úr óblönduðu byggingarstáli – 1. hluti: Almenn skilyrði fyrir afhendingu		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 10088-4:2009 Ryðfrítt stál – Hluti 4: Tæknileg afhendingarskilyrði fyrir plötur/ þynnur úr tæringarþolnu stáli til nota í byggingum		1.2.2010	1.2.2011
CEN	EN 10088-5:2009 Ryðfrítt stál – Hluti 5: Tæknileg afhendingarskilyrði fyrir teina, stangir, vír og vörur úr björtu tæringarþolnu stáli til nota í byggingum		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 10210-1:2006 Holar burðareiningar framleiddar við hita úr óblönduðu stáli og finkorna stáli – Hluti 1: Tæknileg afhendingarskilyrði		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 10219-1:2006 Kaldformaðar soðnar holar burðareiningar úr óblönduðu stáli og finkorna stáli – Hluti 1: Tæknileg afhendingarskilyrði		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 10224:2002 Rör og tengihlutir úr stáli fyrir flutning á vatnsríkum vökvum, svo sem neysluvatni – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.4.2006	1.4.2007
	EN 10224:2002/A1:2005		1.4.2006	1.4.2007
CEN	EN 10255:2004+A1:2007 Rör úr óblönduðu stáli sem henta til rafsuðu og snittunar – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 10311:2005 Rörtengi til tengingar á stálörum og festingar til nota við flutning á vatni og öðrum vatnsríkum vökvum		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 10312:2002 Soðin rör úr ryðfríu stáli til flutnings á vatnsríkum vökvum, svo sem neysluvatni – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.4.2006	1.4.2007
	EN 10312:2002/A1:2005		1.4.2006	1.4.2007
CEN	EN 10340:2007 Steypujárnvörur til mannvirkjagerðar		1.1.2010	1.1.2011
	EN 10340:2007/AC:2008		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 10343:2009 Stál til snöggkælingar og temprunar til nota í byggingum – Tæknileg afhendingarskilyrði		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 12004:2007+A1:2012 Flísalím – Kröfur, samræmismat, flokkun og merking	EN 12004:2007	1.4.2013	1.7.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 12050-1:2001 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 1. hluti: Dælubúnaður til að dæla fráveituvatni með seyr		1.11.2001	1.11.2002
CEN	EN 12050-2:2000 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 2. hluti: Dælubúnaður til að dæla fráveituvatni án seyr		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12050-3:2000 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 3. hluti: Dælubúnaður til takmarkaðra nota að dæla fráveituvatni með seyr		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12050-4:2000 Fráveitudælubúnaður til nota í byggingum og á lóðum – Meginreglur um gerð og prófun – 4. hluti: Einstreymislokar fyrir fráveituvatn með eða án seyr		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12057:2004 Vörur úr náttúrulegum steini – Flísar – Kröfur		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12058:2004 Vörur úr náttúrulegum steini – Plötur á gólf og þrep – Kröfur		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12094-1:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 1. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir rafknúinn sjálfvirkjan stjórn- og seinkunarbúnað		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-2:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 2. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir órafknúinn sjálfvirkjan stjórn- og seinkunarbúnað		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-3:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 3. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir handvirkjan gangsetningar- og stöðvunarbúnað		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-4:2004 Föst slökkvikerfi – Hlutir í CO ₂ -kerfi – 4. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir loka á háþrýstihylki og opnunarbúnað þeirra		1.5.2005	1.8.2007
CEN	EN 12094-5:2006 Föst slökkvikerfi – Hlutir í CO ₂ -kerfi – 5. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir há- og lághrýstistýriloka og opnunarbúnað þeirra	EN 12094-5:2000	1.2.2007	1.5.2009
CEN	EN 12094-6:2006 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 6. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir rofbúnað sem ekki er rafknúinn	EN 12094-6:2000	1.2.2007	1.5.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 12094-7:2000 Föst slökkvikerfi – Íhlutar í CO ₂ -kerfi – 7. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir dreifara		1.10.2001	1.4.2004
	EN 12094-7:2000/A1:2005		1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 12094-8:2006 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – Hluti 8: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir tengi		1.2.2007	1.5.2009
CEN	EN 12094-9:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 9. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir sérhæfða brunaskynjara		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-10:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 10. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir þrýstimæla og þrýstirofa		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-11:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 11. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir vogir		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-12:2003 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 12. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir loftknúinn viðvörunarbúnað		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-13:2001 Föst slökkvikerfi – Hlutir í gasslökkvikerfi – 13. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir eftirlits- og einstremislóka		1.1.2002	1.4.2004
	EN 12094-13:2001/AC:2002		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 12101-1:2005 Reyk- og hitastýribúnaður – 1. hluti: Tæknilýsing fyrir reyktaþalma		1.6.2006	1.9.2008
	EN 12101-1:2005/A1:2006		1.12.2006	1.9.2008
CEN	EN 12101-2:2003 Reyk- og hitastýribúnaður – 2. hluti: Kröfur til náttúrulegra reyk- og hitaræsikerfa		1.4.2004	1.9.2006
CEN	EN 12101-3:2015 Reyk- og hitastýribúnaður – 3. hluti: Kröfur til vélknúinna reyk- og hitavífta	EN 12101-3:2002	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 12101-6:2005 Reyk- og hitastýribúnaður – 6. hluti: Kröfur til þrýstingsmunarkerfa – Ósamsett		1.4.2006	1.4.2007
	EN 12101-6:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 12101-7:2011 Reyk- og hitastýribúnaður – Hluti 7: Reykstýrirásir		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 12101-8:2011 Reyk- og hitastýribúnaður – Hluti 8: Reykstýrilokur		1.2.2012	1.2.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 12101-10:2005 Reyk- og hitastýribúnaður – Hluti 10: Aflgjafar		1.10.2006	1.5.2012
	EN 12101-10:2005/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12150-2:2004 Gler í byggingar – Hitahert öryggisgler úr natríumkalksilícati – 2. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12209:2003 Járnvara í byggingar – Lásar og læsingar – Handvirkir lásar og læsingar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.12.2004	1.6.2006
	EN 12209:2003/AC:2005		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 12259-1:1999 + A1:2001 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 1. hluti: Úðarar		1.4.2002	1.9.2005
	EN 12259-1:1999 + A1:2001/A2:2004		1.3.2005	1.3.2006
	EN 12259-1:1999 + A1:2001/A3:2006		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 12259-2:1999 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 2. hluti: Varðlokar fyrir blaut kerfi		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/A1:2001		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/A2:2005		1.9.2006	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/AC:2002		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 12259-3:2000 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 3. hluti: Varðlokar fyrir þurr úðakerfi		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-3:2000/A1:2001		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-3:2000/A2:2005		1.9.2006	1.8.2007
CEN	EN 12259-4:2000 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 4. hluti: Vatnsknúnar bjöllur		1.1.2002	1.4.2004
	EN 12259-4:2000/A1:2001		1.1.2002	1.4.2004
CEN	EN 12259-5:2002 Föst slökkvikerfi – Hlutir í úðakerfi – 5. hluti: Vatnsflæðisnemar		1.7.2003	1.9.2005
CEN	EN 12271:2006 Yfirborðsþekja – Kröfur		1.1.2008	1.1.2011
CEN	EN 12273:2008 Klæðning með flotbiki – Kröfur		1.1.2009	1.1.2011
CEN	EN 12285-2:2005 Verkstæðisframleiddir stáltankar – 2. hluti: Láréttir sívalir tankar með einfaldri eða tvöfaldri klæðningu til ofanjarðargeymslu á eldfimum og óeldfimum vatnsmengandi vökum		1.1.2006	1.1.2008
CEN	EN 12326-1:2014 Flöguberg og steinn til nota í þak- og ytri veggklæðningar – Hluti 1: Eiginleikar flögubergs og karbónatflögubergs	EN 12326-1:2004	13.2.2015	13.2.2016

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 12337-2:2004 Gler í byggingar – Efnahert gler úr natriumkalksilícati – 2. hluti: Samræmismat/vörustaðall		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12352:2006 Umferðarstjórnubúnaður – Viðvörunar- og öryggisljósabúnaður		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 12368:2006 Umferðarstjórnubúnaður – Umferðarljós		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 12380:2002 Undirþrýstingslokar fyrir frárennsliskerfi – Kröfur, prófunaraðferðir og mat á samræmi		1.10.2003	1.10.2004
CEN	EN 12446:2011 Reykháfar – Einingar – Ytri veggeiningar úr steinsteypu	EN 12446:2003	1.4.2012	1.4.2013
CEN	EN 12467:2012 Plötur úr trefjasteypu – Eiginleikar og prófunaraðferðir	EN 12467:2004	1.7.2013	1.7.2013
CEN	EN 12566-1:2000 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi, ígildi allt að 50 íbúa – 1. hluti: Verksmiðjuframleiddar rotþrær		1.12.2004	1.12.2005
	EN 12566-1:2000/A1:2003	EN 12566-1:2000/A1:2003	1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 12566-3:2005+A2:2013 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 3: Samsettar og/eða ósamsettar skólphreinsistöðvar fyrir íbúabyggð	EN 12566-3:2005 +A1:2009	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 12566-4:2007 Skólplagnir fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 4: Rotþrær sem settar eru saman á vettvangi úr forsíðuðum einingum		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12566-6:2013 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 6: Tilbúnaðar hreinsieiningar fyrir skólþ úr rotþróum		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 12566-7:2013 Skólphreinsibúnaður fyrir lítil kerfi fyrir allt að 50 íbúa – Hluti 7: Einingar fyrir lokahreinsun		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 12591:2009 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Eiginleikar jarðbiks til nota í slitlög		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 12602:2008+A1:2013 Forsteyptir styrktir byggingarhlutar úr hita- og þrýstihertri frauðsteypu		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 12620:2002+A1:2008 Fylliefni í steinsteypu	EN 12620:2002	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12676-1:2000 Ljösskermar til nota á vegum – 1. hluti: Kröfur og eiginleikar		1.2.2004	1.2.2006
	EN 12676-1:2000/A1:2003	EN 12676-1:2000/A1:2003	1.2.2004	1.2.2006

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhlíða
CEN	EN 12737:2004+A1:2007 Forsteyptar steinsteypuvörur – Gólftrim í gripahús		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12764:2004+A1:2008 Hreinlætistæki – Tæknilýsing fyrir nuddpotta	EN 12764:2004	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12794:2005+A1:2007 Forsteyptar steinsteypuvörur – Grundunarstaurar	EN 12794:2005	1.2.2008	1.2.2009
	EN 12794:2005+A1:2007/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 12809:2001 Sjálfstæðir katlar í heimahús sem nota fast eldsneyti – Nafnvarmagjöf allt að 50 kW – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12809:2001/A1:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12809:2001/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
	EN 12809:2001/A1:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12815:2001 Sjálfstæðar eldavélar í heimahúsum sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12815:2001/A1:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12815:2001/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
	EN 12815:2001/A1:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12839:2012 Forsteyptar einingar úr steinsteypu – Einingar í girðingar	EN 12839:2001	1.10.2012	1.10.2013
CEN	EN 12843:2004 Forsteyptar steinsteypuvörur – Möstur og staurar		1.9.2005	1.9.2007
CEN	EN 12859:2011 Gifsblokkir – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 12859:2008	1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 12860:2001 Gifslím fyrir gifsblokkir – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.4.2002	1.4.2003
	EN 12860:2001/AC:2002		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 12878:2005 Litarefni fyrir byggingarefni úr sementi og/eða kalki – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.3.2006	1.3.2007
	EN 12878:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 12899-1:2007 Föst, lóðrétt umferðarmerki – Hluti 1: Föst merki		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12899-2:2007 Föst, lóðrétt umferðarmerki – Hluti 2: Upplýstir umferðarpollar (TTB)		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12899-3:2007 Föst, lóðrétt umferðarmerki – Hluti 3: Aðgreiningarstaurar og endurskinsfletir		1.1.2009	1.1.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 12951:2004 Raðframleiddir fylgihlutir fyrir þök – Fastir þakstigar – Eiginleikar og prófunaraðferðir		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12966-1:2005+A1:2009 Lóðrétt vegaskilti – Skilti með breytanlegum skilaboðum – 1. hluti: Vörustaðall		1.8.2010	1.8.2010
CEN	EN 13024-2:2004 Gler í byggingar – Hitahert öryggisgler úr bórsilikati – 2. hluti: Samræmismat		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 13043:2002 Steinefni í malbik og klæðningar á vegi, flugvelli og önnur umferðarsvæði		1.7.2003	1.6.2004
	EN 13043:2002/AC:2004		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13055-1:2002 Létt fylliefni – 1. hluti: Létt fylliefni fyrir steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13055-1:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13055-2:2004 Létt fylliefni – 2. hluti: Létt fylliefni í malbik og til meðhöndlunar á yfirborði og í bundna og óbundna notkun		1.5.2005	1.5.2006
CEN	EN 13063-1:2005+A1:2007 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroörsfóðringum úr leir eða keramik – 1. hluti: Kröfur og aðferðir við prófun á eldþoli við sótbruna	EN 13063-1:2005	1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13063-2:2005+A1:2007 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroörsfóðringum úr leir eða keramik – 2. hluti: Kröfur og prófunaraðferðir við rakar aðstæður	EN 13063-2:2005	1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13063-3:2007 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroörsfóðringum úr leir eða keramik – Hluti 3: Kröfur og prófunaraðferðir fyrir loftrásarreykháfa		1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13069:2005 Reykháfar – Ytri veggir úr leir eða keramik fyrir reykháfakerfi – Kröfur og prófunaraðferðir		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 13084-5:2005 Frístandandi verksmiðjureykháfar – 5. hluti: Efni í múrsteinsfóðringar – Eiginleikar		1.4.2006	1.4.2007
	EN 13084-5:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13084-7:2012 Frístandandi reykháfar – Hluti 7: Eiginleikar sívalra stálsmíða til nota í einföldum stálreykháfum og stálfóðringum	EN 13084-7:2005	1.9.2013	1.9.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13101:2002 Þrep í manngeng neðanjarðarrými – Kröfur, merkingar, prófanir og mat á samræmi		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13108-1:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 1: Malbik		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-1:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-2:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 2: Malbik til nota í mjög þunn lög		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-2:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-3:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 3: Malbik með mjúku bindiefni		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-3:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-4:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 4: Ívaltað malbik		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-4:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-5:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 5: Steinríkt malbik (SMA)		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-5:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-6:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 6: Biksteypa		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-6:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-7:2006 Malbiksblöndur – Efnislýsingar – Hluti 7: Gegndræpt malbik		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-7:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13139:2002 Fylliefni í múr		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13139:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13160-1:2003 Lekagreiningarkerfi – 1. hluti: Almennar reglur		1.3.2004	1.3.2005
CEN	EN 13162:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar glerullar- eða steinullarvörur (MW) – Kröfur	EN 13162:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13163:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndu pólýstýreni (EPS) – Kröfur	EN 13163:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13164:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þrýstimótuðu pólýstýrenfrouði (XPS) – Kröfur	EN 13164:2012	10.7.2015	10.7.2016

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13165:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr stífu pólýúretanfrauði (PUR) – Kröfur	EN 13165:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13166:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr fenólfrauði (PF) – Kröfur	EN 13166:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13167:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr frauðgleri (CG) – Kröfur	EN 13167:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13168:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr tréull (WW) – Kröfur	EN 13168:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13169:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndum perlusteini (EPS) – Kröfur	EN 13169:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13170:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndum korki (ICB) – Kröfur	EN 13170:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13171:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr viðartrefjum (WF) – Kröfur	EN 13171:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 13224:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Rifjaplötur	EN 13224:2004 +A1:2007	1.8.2012	1.8.2013
CEN	EN 13225:2013 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitar- og súlueiningar í byggingar	EN 13225:2004	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 13229:2001 Innfelld tæki, þ.m.t. opin eldstæði, sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13229:2001/A1:2003		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13229:2001/A2:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13229:2001/AC:2006		1.7.2007	1.7.2007
	EN 13229:2001/A2:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 13240:2001 Rýmishitarar sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13240:2001/A2:2004		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13240:2001/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
	EN 13240:2001/A2:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 13241-1:2003+A1:2011 Hurðir og hlið á iðnaðar-, verslunar- og verkstæðisbyggingar – Vörustaðall – 1. hluti: Vörur án bruna- og reykvarnareiginleika	EN 13241-1:2003	1.1.2012	1.1.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13242:2002+A1:2007 Óbundin fylliefni og fylliefni bundin með vatnshverfum bindiefnum til notkunar í mannvirki og vegagerð	EN 13242:2002	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 13245-2:2008 Plastefni – Prófilar úr ómýktu pólývinýlklóríði (PVC-U) til nota í byggingar – Hluti 2: Prófilar til nota utanhúss og innanhúss á vegg og í loft		1.7.2010	1.7.2012
	EN 13245-2:2008/AC:2009		1.7.2010	1.7.2010
CEN	EN 13249:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð vega og annarra umferðarsvæða (undanskilin er notkun við lagningu járnbrauta og malbiksslitlaga)		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13249:2000/A1:2005		1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 13250:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við lagningu járnbrauta		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13250:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13251:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við jarðvegsframkvæmdir og gerð undirstaða og stoðvirkja		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13251:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13252:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð þerrikerfa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13252:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13253:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð mannvirkja til varnar landeyðingu (sjóvarmargarðar, varnargarðar á bökkum áa og vatna)		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13253:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13254:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð uppistöðulóna og stífna		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13254:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13254:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13255:2000 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð vatnsvega		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13255:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13255:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13256:2000 Jarðvegsdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð jarðganga og neðanjarðarvirkja		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13256:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13256:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13257:2000 Jarðvegsdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við förgun á föstum úrgangi		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13257:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13257:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13263-1:2005+A1:2009 Kísilryk í steinsteypu – Hluti 1: Skilgreiningar, kröfur og samræmisskilryði	EN 13263-1:2005	1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 13265:2000 Jarðvegsdúkar og tengdar vörur – Eiginleikar sem krafist er við gerð mannvirkja fyrir fljótandi úrgang		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13265:2000/A1:2005		1.6.2006	1.6.2007
	EN 13265:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13279-1:2008 Yfirborðsefni úr gífsi og gífsblöndum – 1. hluti: Skilgreiningar og kröfur	EN 13279-1:2005	1.10.2009	1.10.2010
CEN	EN 13282-1:2013 Rakavirk bindiefni til vegagerðar – Hluti 1: Rakavirk bindiefni til vegagerðar með hraðherslu – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 13310:2003 Eldhúsvaskar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.2.2004	1.2.2006
CEN	EN 13341:2005+A1:2011 Hitadeigir fastir tankar til ofanjarðargeymslu á húshitunarolíu, steinolíu og dísilolíu – Tankar úr blástursmótuðu pólýetýleni, snúningsmótuðu pólýetýleni og pólýamíð 6 sem framleitt er með anjónískri fjölliðun – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 13341:2005	1.10.2011	1.10.2011
CEN	EN 13361:2004 Þéttlög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er vegna nota við gerð uppistöðulóna og jarðstíflna.		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13361:2004/A1:2006		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13362:2005 Þéttlög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er við gerð vatnsvega		1.2.2006	1.2.2007

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13383-1:2002 Grjótvörn – 1. hluti: Eiginleikar		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13383-1:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13407:2006 Vegghengdar þvagskálur – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13450:2002 Fylliefni til nota í brautarteinastæði		1.10.2003	1.6.2004
	EN 13450:2002/AC:2004		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13454-1:2004 Bindiefni, samsett bindiefni og verksmiðjuframléiddar blöndur með kalsíumsúlfati til nota í gólfilagur – 1. hluti: Skilgreiningar og kröfur		1.7.2005	1.7.2006
CEN	EN 13479:2004 Suðufylliefni – Almennur vörustaðall um fyllimálma og fylliduft til nota við samsuðu málmefta		1.10.2005	1.10.2006
CEN	EN 13491:2004 Þéttilög úr blöndu af jarðvegi gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er vegna þéttingar við gerð gangna og neðanjarðarmannvirkja		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13491:2004/A1:2006		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13492:2004 Þéttilög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er við notkun til smíði á förgunarstöðvum fljótandi úrgangs eða flutningsstöðvum eða til lekavarnar		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13492:2004/A1:2006		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13493:2005 Þéttilög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er vegna nota við gerð geymslusvæða fyrir úrgang í föstu formi og förgunarstöðva		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13502:2002 Reykháfar – Kröfur og prófunaraðferðir fyrir hettur úr keramik á reykhláfa		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13561:2004+A1:2008 Gluggatjöld til nota utanhúss – Kröfur, flokkun og öryggi	EN 13561:2004	1.8.2009	1.8.2010
CEN	EN 13564-1:2002 Vatnstjónavarnanemar í byggingar – 1. hluti: Kröfur		1.5.2003	1.5.2004
CEN	EN 13616:2004 Búnaður til að koma í veg fyrir yfirfyllingu fastra olíueldsneytistanka		1.5.2005	1.5.2006
	EN 13616:2004/AC:2006		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13658-1:2005 Bendinet og styrkingar úr málmi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – 1. hluti: Gifshúðun innanhúss		1.3.2006	1.3.2007

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13658-2:2005 Bendinet og styrkingar úr málm – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – 2. hluti: Gifshúðun utanhúss		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13659:2004+A1:2008 Gluggahlerar – Nothæfiskröfur, þ.m.t. um öryggi	EN 13659:2004	1.8.2009	1.8.2010
CEN	EN 13693:2004+A1:2009 Forsteyptar steinsteypuvörur – Sérstakar þakeiningar	EN 13693:2004	1.5.2010	1.5.2011
CEN	EN 13707:2004+A2:2009 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Styrktur þakpappi til vatnspéttingar – Skilgreiningar og eiginleikar		1.4.2010	1.10.2010
CEN	EN 13747:2005+A2:2010 Forsteyptar steinsteypuvörur – Forsteyptar gólfplötur	EN 13747:2005 +A1:2008	1.1.2011	1.1.2011
CEN	EN 13748-1:2004 Terrazzoflisar – 1. hluti: Terrazzoflisar til nota innanhúss		1.6.2005	1.10.2006
	EN 13748-1:2004/A1:2005		1.4.2006	1.10.2006
	EN 13748-1:2004/AC:2005		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 13748-2:2004 Terrazzoflisar – 2. hluti: Terrazzoflisar til nota utanhúss		1.4.2005	1.4.2006
CEN	EN 13808:2013 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Grunnur til nota við skilgreiningar á jákvætt hlöðnum jarðbiksblöndum	EN 13808:2005	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 13813:2002 Ílagnarefni og gólfögn – Ílagnarefni – Eiginleikar og kröfur		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13815:2006 Mót úr trefjastyrktu gífsi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13830:2003 Ekki berandi útveggir – Vörustaðall		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 13859-1:2010 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Skilgreiningar og eiginleikar undirlaga – 1. hluti: Undirlög undir þakklæðningar		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 13859-2:2010 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Skilgreiningar og eiginleikar undirlaga – 2. hluti: Undirlög fyrir vegg		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 13877-3:2004 Slitlög úr steinsteypu – 3. hluti: Eiginleikar blindingja til nota í steinsteypuslitlögum		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 13915:2007 Verksmiðjuframleiddar veggplötueiningar úr gífsi með pappakjarna – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.6.2008	1.6.2009

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 13924:2006 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Eiginleikar harðs jarðbiks til nota í slitlög		1.1.2010	1.1.2011
	EN 13924:2006/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13950:2014 Gifsplötur með áföstum efnum til varma- og hljóðeinangrunar – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 13950:2005	13.2.2015	13.2.2016
CEN	EN 13956:2012 Sveigjanlegar plötur til vatnspéttingar – Plast- og gúmmidúkar til vatnspéttingar þaka – Skilgreiningar og eiginleikar	EN 13956:2005	1.10.2013	1.10.2013
CEN	EN 13963:2005 Fylliefni til nota í gifsplötuskeyti – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.3.2006	1.3.2007
	EN 13963:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13964:2014 Niðurhengd loft – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 13964:2004	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 13967:2012 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Rakavarnarlög úr plasti og gúmmi, þ.m.t. plast- og gúmmiklæðningar til vatnspéttingar í kjöllum – Skilgreiningar og eiginleikar	EN 13967:2004	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 13969:2004 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Rakavarnarlög úr jarðbiki, þ.m.t. jarðbiksdúkar til vatnspéttingar í kjöllum – Skilgreiningar og eiginleikar		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13969:2004/A1:2006		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13970:2004 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Jarðbikslög til að þétta gegn rakaflæði – Skilgreiningar og eiginleikar		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13970:2004/A1:2006		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13978-1:2005 Forsteyptar steinsteypuvörur – Forsteyptir bílskúrar – 1. hluti: Kröfur varðandi benta bílskúra, heilsteypta eða úr steypum einingum í rýmisstærð		1.3.2006	1.3.2008
CEN	EN 13984:2013 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Plast- og gúmmilög til að þétta gegn rakaflæði – Skilgreiningar og eiginleikar	EN 13984:2004	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 13986:2004+A1:2015 Trétrefjaplötur til nota í byggingum – Eiginleikar, samræmismat og merking	EN 13986:2004	13.11.2015	13.11.2016
CEN	EN 14016-1:2004 Bindiefni í magnesítílagir – Brennd magnesínefni og magnesínklóríð – 1. hluti: Skilgreiningar, kröfur		1.12.2004	1.12.2005

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 14023:2010 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Almennar kröfur um fjölleiðublandað jarðbik		1.1.2011	1.1.2012
CEN	EN 14037-1:2003 Geislahitunarplötur í loft fyrir vatn undir 120°C – 1. hluti: Tæknilýsing og kröfur		1.2.2004	1.2.2005
CEN	EN 14041:2004 Fjaðrandi gólfefni úr textíl- og dúkefnum – Heilbrigðis-, öryggis- og orkusparnaðarkröfur		1.1.2006	1.1.2007
	EN 14041:2004/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 14055:2010 Vatnskassar fyrir salernis- og þvagskálur		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14063-1:2004 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr léttum fylliefnum úr þöndum leir – 1. hluti: Eiginleikar ómótaðs efnis fyrir uppsetningu		1.6.2005	1.6.2006
	EN 14063-1:2004/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14064-1:2010 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr lausri glerull eða steinull (MW) – Hluti 1: Eiginleikar lausullar fyrir uppsetningu		1.12.2010	1.12.2011
CEN	EN 14080:2013 Timburvirki – Límtré og gegnheilt límtré	EN 14080:2005	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14081-1:2005+A1:2011 Timburvirki – Styrkleikaflokkað timbur í burðarvirki með rétthyrndu þversniði – Hluti 1: Almennar kröfur	EN 14081-1:2005	1.10.2011	31.12.2011
CEN	EN 14178-2:2004 Gler í byggingar – Almennar jarðalkalínatríumsilíkatvörur – 2. hluti: Samræmismat/vörustaðall		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 14179-2:2005 Gler í byggingar – Hitahert og gegnhitað öryggisgler úr natríumkalksilíkati – 2. hluti: Samræmismat/vörustaðall		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 14188-1:2004 Fylli- og þéttiefni í samskeyti – 1. hluti: Kröfur fyrir hituð þéttiefni		1.7.2005	1.1.2007
CEN	EN 14188-2:2004 Fylli- og þéttiefni í samskeyti – 2. hluti: Kröfur fyrir óhituð þéttiefni		1.10.2005	1.1.2007
CEN	EN 14188-3:2006 Fylli- og þéttiefni í samskeyti – Hluti 3: Eiginleikar tilbúinna fúguþéttinga		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 14190:2014 Sérunnar gifsplötur – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 14190:2005	13.2.2015	13.2.2016

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 14195:2005 Málmgrindarhlutar fyrir gífsplötukerfi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2006	1.1.2007
	EN 14195:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 14209:2005 Tilsmíðnir vegglistar úr gífsi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2006	1.9.2007
CEN	EN 14216:2015 Sement – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur fyrir sérframleitt lághitasement	EN 14216:2004	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 14229:2010 Burðartimbur – Timburstaurar fyrir loftlínur		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14246:2006 Gífsseiningar í niðurhengd loft – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.4.2007	1.4.2008
	EN 14246:2006/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14250:2010 Timburvirki – Kröfur til raðframleiddra grinda með gataplötufestingum	EN 14250:2004	1.11.2010	1.11.2010
CEN	EN 14296:2005 Hreinlætistæki – Þvottarennur		1.3.2006	1.3.2008
CEN	EN 14303:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar glerullar- eða steinullarvörur (MW) – Eiginleikar	EN 14303:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14304:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr sveigjanlegu elastómerfauði (FEF) – Eiginleikar	EN 14304:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14305:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr frauðgleri (CG) – Eiginleikar	EN 14305:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14306:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr kalsíumsilícati (CS) – Eiginleikar	EN 14306:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14307:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þrýstimótuðu pólýstýrenfauði (XPS) – Eiginleikar	EN 14307:2009	1.11.2013	1.11.2013

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 14308:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr stífu pólýúretanfraði (PUR) og pólýísósýanúratfraði (PIR) – Eiginleikar	EN 14308:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14309:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndu pólýstýreni (EPS) – Eiginleikar	EN 14309:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14313:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr pólýetýlenfraði (PEF) – Eiginleikar	EN 14313:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14314:2009+A1:2013 Varmaeinangrunarkröfur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr fenólfraði (PF) – Eiginleikar	EN 14314:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14315-1:2013 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Frauðvörur, sem er sprautað til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfraði (PUR) og pólýísósýanúratfraði (PIR)		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14316-1:2004 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr þöndum perlusteini (EP) – 1. hluti: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14317-1:2004 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr vermíkúlítlögum (EP) – 1. hluti: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14318-1:2013 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Frauðvörur, sem er dreift til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfraði (PUR) og pólýísósýanúratfraði (PIR) – Hluti 1: Eiginleikar frauðkerfis fyrir uppsetningu		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14319-1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Frauðvörur, sem er dreift til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfraði (PUR) og pólýísósýanúratfraði (PIR) – Hluti 1: Eiginleikar frauðkerfis fyrir uppsetningu		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14320-1:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Frauðvörur, sem er sprautað til mótunar á staðnum, úr stífu pólýúretanfraði (PUR) og pólýísósýanúratfraði (PIR) – Hluti 1: Eiginleikar frauðkerfis fyrir uppsetningu		1.11.2013	1.11.2014

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 14321-2:2005 Gler í byggingar – Hitahert öryggisgler úr jarðalkalínatriúmsílikati – Hluti 2: Samræmismat/vörustaðall		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 14339:2005 Brunahanatengingar í jörðu		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 14342:2013 Gólfefni úr timbri – Eiginleikar, samræmismat og merking	EN 14342:2005 +A1:2008	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14351-1:2006+A1:2010 Gluggar og útgöngudyr – Vörustaðall, eiginleikar í notkun – Hluti 1: Gluggar og útidyrasamtæður sem ekki eru með eldvarnar- eða reykalekaeiginleika en með ytri brunaeiginleika fyrir þakglugga	EN 14351-1:2006	1.12.2010	1.12.2010
CEN	EN 14353:2007+A1:2010 Skraut- og styrktarlistar úr málm til nota með gifsplötum – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 14353:2007	1.11.2010	1.11.2010
CEN	EN 14374:2004 Timburvirki – Límtré (LVL) til nota í byggingum – Kröfur		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 14384:2005 Brunahanar		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 14388:2005 Hljóðtálmar vegna umferðar – Eiginleikar		1.5.2006	1.5.2007
	EN 14388:2005/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 14396:2004 Fastir stigar í mannop		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 14399-1:2015 Hástyrksboltar til nota við forspenningu í mannvirkjum – Hluti 1: Almennar kröfur	EN 14399-1:2005	8.4.2016	8.4.2017
CEN	EN 14411:2012 Keramíflísar – Skilgreiningar, flokkun, eiginleikar og merkingar	EN 14411:2006	1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 14428:2004+A1:2008 Sturtuskilrúm – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 14428:2004	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 14449:2005 Gler í byggingar – Lagskipt gler og lagskipt öryggisgler – Samræmismat/vörustaðall		1.3.2006	1.3.2007
	EN 14449:2005/AC:2005		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 14471:2005+A1:2015 Reykháfar – Reykháfakerfi með reykroðsfóðringum úr plasti – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 14471:2013	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 14496:2005 Gifslím fyrir plötur úr samsettum efnum og gifsplötur til varma- og hljóðeinangrunar – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2006	1.9.2007

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 14509:2013 Sjálfbærandi samlokueiningar úr málmum með einangrun – Verksmiðjuframleiddar vörur – Eiginleikar	EN 14509:2006	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14516:2006+A1:2010 Baðkór til heimilisnota		1.5.2011	1.5.2012
CEN	EN 14527:2006+A1:2010 Sturtubotnar til heimilisnota		1.5.2011	1.5.2012
CEN	EN 14528:2007 Skolskólar – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 14528:2005	1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14545:2008 Timburvirki – Tenglar – Kröfur		1.8.2009	1.8.2010
CEN	EN 14566:2008+A1:2009 Festingar fyrir gífsplötukerfi – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir	EN 14566:2008	1.5.2010	1.11.2010
CEN	EN 14592:2008+A1:2012 Timburvirki – Festingar – Kröfur	EN 14592:2008	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 14604:2005 Reykaskynjarar með hljóðgjafa		1.5.2006	1.8.2008
	EN 14604:2005/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 14647:2005 Kalsíumálsement – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur		1.8.2006	1.8.2007
	EN 14647:2005/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14680:2006 Lím fyrir þrýstingslausar lagnir úr hitadeigu plasti – Eiginleikar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14688:2006 Hreinlætistæki – Handlaugar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14695:2010 Sveigjanleg rakavarnarlög – Styrkt rakavarnarlög úr biki fyrir steiptar brýr og önnur steipt yfirborð sem ætluð eru fyrir umferð – Skilgreiningar og eiginleikar		1.10.2010	1.10.2011
CEN	EN 14716:2004 Strekkfir loftdúkar – Kröfur og prófunaraðferðir		1.10.2005	1.10.2006
CEN	EN 14782:2006 Sjálfbærandi málmplötur til þak- og veggklæðningar innan- og utanhúss – Vörueiginleikar og kröfur		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 14783:2013 Málmplötur til þak- og veggklæðningar innan- og utanhúss á berandi fleti – Vörueiginleikar og kröfur	EN 14783:2006	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14785:2006 Rýmishitunarbúnaður í íbúðarhúsnæði sem brennir viðarkurli – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2010	1.1.2011

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhlíða
CEN	EN 14800:2007 Slöngukerfi úr bylgjumálm til nota við tengingu heimilistækja sem nota gaseldsneyti		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14814:2007 Límefni fyrir hitadeigar rörlagnir fyrir vökva undir þrýstingi – Eiginleikar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14843:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum í nánum neðanjarðar – Búnaður og öryggiskerfi til losunar á eldfimu gasi		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14844:2006+A2:2011 Forsteypar steinsteypuvörur – Holkassar	EN 14844:2006 +A1:2008	1.9.2012	1.9.2013
CEN	EN 14846:2008 Járnvara í byggingar – Lásar og læsingar – Raflæsingar og slúttjárn – Kröfur og prófunaraðferðir		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14889-1:2006 Trefjar í steinsteypu – Hluti 1: Stáltrefjar – Skilgreining, eiginleikar og samræmi		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 14889-2:2006 Trefjar í steinsteypu – Hluti 2: Fjölíðutrefjar – Skilgreining, eiginleikar og samræmi		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 14891:2012 Ógegndræp efni sem lögð eru í fljótandi formi til nota undir keramikflisar sem festar eru með límefnum – Kröfur, prófunaraðferðir, samræmismat, flokkun og merking		1.3.2013	1.3.2014
	EN 14891:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 14904:2006 Yfirborðsefni á íþróttasvæði – Gólfefni til fjölíþróttanota – Eiginleikar		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 14909:2012 Sveigjanleg lög til vatnspéttingar – Rakapét lög úr plasti og gúmmí – Skilgreiningar og eiginleikar	EN 14909:2006	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 14915:2013 Gegnheill viðarpanell og klæðningar – Eiginleikar, samræmismat og merking	EN 14915:2006	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 14933:2007 Léttar fylfi- og einangrunarvörur til nota við mannvirkjagerð – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndu pólýstýreni (EPS) – Eiginleikar		1.7.2008	1.7.2009
CEN	EN 14934:2007 Léttar fylfi- og einangrunarvörur til nota við mannvirkjagerð – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þrýstimótuðu pólýstýrenfrouði (XPS) – Eiginleikar		1.7.2008	1.7.2009
CEN	EN 14963:2006 Þakefni – Samfelld ofanljós úr plasti með eða án burðarramma – Flokkun, kröfur og prófunaraðferðir		1.8.2009	1.8.2012

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhlíða
CEN	EN 14964:2006 Stífl undirlög undir þakklæðningar – Skilgreiningar og eiginleikar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14967:2006 Sveigjanleg lög til vatnsþéttingar – Rakapéttað biklög – Skilgreiningar og eiginleikar		1.3.2007	1.3.2008
CEN	EN 14989-1:2007 Reykháfar – Kröfur og prófunaraðferðir fyrir málmreykháfa og loftrásir úr hvers kyns efnum fyrir lokaða rýmishitara – Hluti 1: Lóðréttar hettur fyrir búnað af gerðinni C6		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14989-2:2007 Reykháfar og loftrásarkerfi fyrir rýmiseinangruð tæki – Kröfur og prófunaraðferðir – Hluti 2: Reykrör og loftrásarkerfi fyrir stök rýmiseinangruð tæki		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 14991:2007 Forsteyptar steinsteypuvörur – Undirstöðueiningar		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14992:2007+A1:2012 Forsteyptar steinsteypuvörur – Veggeiningar	EN 14992:2007	1.4.2013	1.7.2013
CEN	EN 15037-1:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15037-2:2009+A1:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum – Hluti 2: Þvereiningar úr steinsteypu		1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 15037-3:2009+A1:2011 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum – Hluti 3: Þvereiningar úr leir		1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 15037-4:2010+A1:2013 Forsteyptar steinsteypuvörur – Gólfkerfi úr bitum og blokkum – Hluti 4: Blokkir úr þöndu pólystýreni	EN 15037-4:2010	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15037-5:2013 Forsteyptar steinsteypuvörur – Bitagólf með þvereiningum – Hluti 5: Léttar þvereiningar fyrir einföld mótakerfi		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15048-1:2007 Óforspenntar boltasamstæður með burðarhlutverk – Hluti 1: Almennar kröfur		1.1.2008	1.10.2009
CEN	EN 15050:2007+A1:2012 Kynditæki sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 15050:2007	1.12.2012	1.12.2012
CEN	EN 15069:2008 Öryggistengilokar fyrir málmleiðslur í gaskerfum til nota við tengingu heimilistækja sem nota gaseldsneyti		1.1.2009	1.1.2010

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 15088:2005 Ál og álblöndur – Burðarhlutar í byggingarmannvirki – Tæknileg skilyrði fyrir skoðun og afhendingu		1.10.2006	1.10.2007
CEN	EN 15102:2007+A1:2011 Veggklæðningar til skrauts – Vörur í rúllu- og plötuförmi	EN 15102:2007	1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 15129:2009 Jarðskjálftavarnarbúnaður		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 15167-1:2006 Malað, kornað brennsluofnagjall til nota í steinsteypu, múr og þunnfljótandi múr – Hluti 1: Skilgreiningar, eiginleikar og samræmisskilyrði		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 15250:2007 Kynditæki sem nota fast eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.1.2008	1.1.2010
CEN	EN 15258:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Stoðveggeiningar		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15274:2015 Límefti til almennrar notkunar í burðarvirki – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 15274:2007	13.11.2015	13.11.2016
CEN	EN 15275:2015 Límefti til nota í burðarvirkjum – Eiginleikar loftfirrtra límefta til nota við samása samsetningar í byggingum og mannvirkjum	EN 15275:2007	13.11.2015	13.11.2016
CEN	EN 15283-1:2008+A1:2009 Gifspötur með trefjastyrkingu – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – Hluti 1: Gifspötur með mottustyrkingu	EN 15283-1:2008	1.6.2010	1.6.2011
CEN	EN 15283-2:2008+A1:2009 Gifspötur með trefjastyrkingu – Skilgreiningar, kröfur og prófunaraðferðir – Hluti 2: Gifstrefjapötur	EN 15283-2:2008	1.6.2010	1.6.2011
CEN	EN 15285:2008 Brotasteinn – Gólfíflísaeiningar (til nota innan- og utandyra)		1.1.2009	1.1.2010
	EN 15285:2008/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 15286:2013 Brotasteinn – Hellur og flisar til nota í veggklæðningar (innan- og utanhúss)		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15322:2013 Jarðbik og jarðbiksbindiefni – Flokkunarkerfi til nota við tilgreiningu á þunnbiki og þjálbiki	EN 15322:2009	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15368:2008+A1:2010 Rakavirk bindiefni án burðarhlutverks – Skilgreining, eiginleikar og samræmisskilyrði		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 15381:2008 Jarðvegisdúkar og tengdar vörur – Kröfur vegna nota í slitlögum og malbiksklæðningum		1.1.2010	1.1.2011

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfður staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 15382:2013 Þéttlög úr blöndu af jarðvegi og gerviefnum – Eiginleikar sem krafist er við notkun í samgöngumannvirkjum	EN 15382:2008	8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15435:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Steypumótablokkir úr venjulegri og létttri steinsteypu – Vörueiginleikar og nothæfi		1.2.2009	1.2.2010
CEN	EN 15497:2014 Gegnheilt fingurskeytt burðartimbur – Nothæfiskröfur og lágmarksframleiðslukröfur		10.10.2014	10.10.2015
CEN	EN 15498:2008 Forsteyptar steinsteypuvörur – Steypumótablokkir úr spónasteypu – Vörueiginleikar og nothæfi		1.2.2009	1.2.2010
CEN	EN 15501:2013 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Verksmiðjuframleiddar vörur úr þöndum perlusteini (EF) og þöndu vermikúlíti (EV) – Eiginleikar		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15599-1:2010 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr þöndum perlusteini (EP) – Hluti 1: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 15600-1:2010 Varmaeinangrunarvörur fyrir búnað í byggingar og til iðnaðarnota – Varmaeinangrun sem mótuð er á notkunarstað úr vermikúlítlögum (EV) – Hluti 1: Eiginleikar mótaðs og ómótaðs efnis fyrir notkun		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 15650:2010 Loftræsting bygginga – Brunalokur sem festar eru í stokka		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 15651-1:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 1: Þéttiefni fyrir ytra byrði húsa		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-2:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 2: Þéttiefni til glerjunar		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-3:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 3: Þéttiefni til samskeyti hreinlætisbúnaðar		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-4:2012 Þéttiefni fyrir samskeyti (ekki berandi) í byggingum og göngusvæðum – Hluti 4: Þéttiefni til nota í göngusvæðum		1.7.2013	1.7.2014

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagurinn sem staðallinn öðlast gildi sem samhæfur staðall	Síðasti dagur sem tækniforskriftirnar gilda samhliða
CEN	EN 15682-2:2013 Gler í byggingar – Hitahert og gegnhitað öryggisgler úr jarðalkalínatríumsilíkati – Hluti 2: Samræmismat/vörustaðall		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15683-2:2013 Gler í byggingar – Hitahert prófílglar úr natriumkalksilíkati – Hluti 2: Samræmismat/vörustaðall		8.8.2014	8.8.2015
CEN	EN 15732:2012 Léttar fylli- og varmaeinangrunarvörur til nota við mannvirkjagerð (CEA) – Létt fylliefni (LWA) úr þöndum leir		1.8.2013	1.8.2014
CEN	EN 15743:2010+A1:2015 Súlfatríkt háofnagjallssement – Samsetning, eiginleikar og samræmiskröfur	EN 15743:2010	13.11.2015	13.11.2016
CEN	EN 15814:2011+A2:2014 Pólymerbreytt þykk bikklæðning til þéttingar gegn vatnsleka – Skilgreiningar og kröfur	EN 15814:2011 +A1:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 15821:2010 Sánaofnar með fleiri en einum brennara sem kyntir eru með föstu eldsneyti – Kröfur og prófunaraðferðir		1.7.2011	1.7.2012
CEN	EN 15824:2009 Kröfur til utan- og innanhúss múrhúðunarefna með lífrænum bindiefnum		1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 16034:2014 Dyrasamstæður fyrir fótgangandi umferð, iðnaðar-, verslunar- og bílageymsludyr og gluggar – Vörustaðall, notkunareiginleikar – Brunamótstaða- og/eða reykvarnarþéttleiki		1.11.2016	1.11.2019
CEN	EN 16069:2012+A1:2015 Varmaeinangrun fyrir byggingar – Verksmiðjuframleiddar vörur úr pólýetýlenfraði (PEF) – Eiginleikar	EN 16069:2012	10.7.2015	10.7.2016
CEN	EN 16153:2013+A1:2015 Ljósshleypin, flöt, margra laga pólýkarbonatklæðning til nota að innan eða utan fyrir þök, veggir og loft – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 16153:2013	10.7.2015	10.7.2016
Cenelec	EN 50575:2014 Afl- stýri- og boðskiptastrengir – Strengir til almennra nota í byggingarmannvirkjum sem lúta kröfum varðandi viðbrögð við eldi		10.6.2016	1.7.2017
	EN 50575:2014/A1:2016		10.6.2016	1.7.2017

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000, Brussels, sími +32 (0)25 50 08 11, bréfasími +32 (0)25 50 08 19 (<http://www.cen.eu/>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000, Brussels, sími +32 (0)25 19 68 71, bréfasími +32 (0)25 19 69 19 (<http://www.cenelec.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, sími +33 492 94 42 00, bréfasími +33 493 65 47 16 (<http://www.etsi.eu>)

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, en skrá yfir þær birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, séu rétt.
- Visanir til leiðréttinga „.../AC:YYYY“ eru eingöngu birtar í upplýsingaskyni. Með leiðréttingu eru ásláttarvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og kann hún að tengjast útgáfu staðals, sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt, á einu eða fleiri tungumálum (ensku, frönsku og/eða þýsku).
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samhæfða staðla og aðra evrópska staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls.12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samþæfingu laga
aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar
á sprengihættustöðum**

2016/EES/36/29

*(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samþæfðra staðla samkvæmt samþæfingarlöggjöf
Sambandsins)*

Evrópsk staðla- samtök (*)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1010-1:2004+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 1. hluti: Sameiginlegar kröfur	8.6.2011	EN 1010-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (8.6.2011)
CEN	EN 1010-2:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 2. hluti: Prent- og lakkvélar, þ.m.t. vélar til undirbúnings undir prentun	4.2.2011	EN 1010-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2011)
CEN	EN 1127-1:2011 Sprengihættustaðir – Forvarnir og vernd gegn sprengingum – 1. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði	18.11.2011	EN 1127-1:2007 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2014)
CEN	EN 1127-2:2014 Sprengihættustaðir – Forvarnir og varnir gegn sprengingum – 2. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði í námuvinnslu	12.12.2014	EN 1127-2:2002 +A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2014)
CEN	EN 1710:2005+A1:2008 Búnaður og íhlutir til nota á sprengihættusvæðum í neðanjarðarnámum	20.8.2008	EN 1710:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.12.2009)
	EN 1710:2005+A1:2008/AC:2010			
CEN	EN 1755:2015 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Notkun á sprengihættustöðum – Notkun þar sem eldfimar lofttegundir, gufur, úði eða ryk eru í loftinu	8.4.2016	EN 1755:2000 +A2:2013 Athugasemd 2.1	30.11.2017
CEN	EN 1834-1:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 1. hluti: Vélar í hópi II til nota þar sem eldfimar lofttegundir og gufur eru í loftinu	21.7.2001		
CEN	EN 1834-2:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 2. hluti: Vélar af hópi I til nota við vinnu neðanjarðar þar sem hætta er á eldfimu gasi og/eða ryki	21.7.2001		
CEN	EN 1834-3:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 3. hluti: Vélar af hópi II til nota þar sem eldfimt ryk er fyrir hendi	21.7.2001		

Evrópsk staðla-samtök (*)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1839:2012 Ákvörðun á sprengimörkum lofttegunda og gufa	22.11.2012	EN 1839:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2013)
CEN	EN 1953:2013 Úðabúnaður til að húða efni – Öryggiskröfur	5.11.2013		
CEN	EN 12581:2005+A1:2010 Húðunarstöðvar – Vélar til húðunar og rafhúðunar með lífrænum húðunarvökva – Öryggiskröfur	17.9.2010	EN 12581:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 12621:2006+A1:2010 Vélbúnaður til veitu og dreifingar á húðunarefnum undir þrýstingi – Öryggiskröfur	17.9.2010	EN 12621:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 12757-1:2005+A1:2010 Blöndunarvélar fyrir húðunarefni – Öryggiskröfur – Hluti 1: Blöndunarvélar til nota við endurlökkun bifreiða	17.9.2010	EN 12757-1:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 13012:2012 Bensinstöðvar – Samsetning og frammistaða sjálfvirkra áfyllingarstúta til notkunar á eldsneytisdeilum	3.8.2012	EN 13012:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN 13160-1:2003 Lekagreiningarkerfi – 1. hluti: Almennar reglur	14.8.2003		
CEN	EN 13237:2012 Sprengihættustaðir – Hugtök og skilgreiningar sem tengjast búnaði og öryggiskerfum til nota á sprengihættustöðum	12.2.2013	EN 13237:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2013)
CEN	EN 13463-1:2009 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 1. hluti: Grunnáðferð og kröfur	16.4.2010	EN 13463-1:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 13463-2:2004 Órafmagnaður búnaður sem ætlaður er til nota á sprengihættustöðum – 2. hluti: Vörn með flæðishamlandi byrgi „fr“	30.11.2005		
CEN	EN 13463-3:2005 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 3. hluti: Vernd með logatraustri umlykju „d“	30.11.2005		
CEN	EN 13463-5:2011 Órafmagnaður búnaður sem ætlaður er til nota á sprengihættustöðum – 5. hluti: Vörn með öruggri smíði samkvæmt flokki „c“	18.11.2011	EN 13463-5:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2014)
CEN	EN 13463-6:2005 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 6. hluti: Vernd með stýringu á íkveikjuvaldi „b“	30.11.2005		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjótið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13463-8:2003 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 8. hluti: Vörn með vökvafyllingu „k“	12.8.2004		
CEN	EN 13616:2004 Búnaður til að koma í veg fyrir yfirfyllingu fastra olíufuelsneytistanka	9.3.2006		
	EN 13616:2004/AC:2006	4.2.2011		
CEN	EN 13617-1:2012 Bensinstöðvar – Hluti 1: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi dælna með streymismæli, skömmunardælna og fjarstýrðra dælueninga	3.8.2012	EN 13617-1:2004 +A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2012)
CEN	EN 13617-2:2012 Bensinstöðvar – 2. hluti: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi öryggisfrátenginga til nota í dælum með streymismæli og í skömmunardælum	4.5.2012	EN 13617-2:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN 13617-3:2012 Bensinstöðvar – 3. hluti: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi brotloka	4.5.2012	EN 13617-3:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN 13617-4:2012 Bensinstöðvar – Hluti 4: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi snúningsbúnaðar til nota í dælum með streymismæli og í skömmunardælum	5.11.2013		
CEN	EN 13760:2003 Própangasáfyllingarkerfi fyrir farartæki til léttrar vinnu og þungavinnu – Stútur, prófunarkröfur og mál	24.1.2004		
CEN	EN 13821:2002 Sprengihættustaðir – Forvarnir og vernd gegn sprengingum – Ákvörðun lágmarkskveikjuorku blandna af lofti og ryki	20.5.2003		
CEN	EN 13852-1:2013 Kranar – Grunnæviskranar – Hluti 1: Grunnæviskranar til almennra nota	5.11.2013		
CEN	EN 14034-1:2004+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – 1. hluti: Ákvörðun á hámarkssprengiþrýstingi (p _{max}) rykmakka	8.6.2011	EN 14034-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
CEN	EN 14034-2:2006+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – Hluti 2: Ákvörðun á hámarkshraða sprengiþrýstingsaukningar (dp/dt) _{max} rykmakka	8.6.2011	EN 14034-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14034-3:2006+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – Ákvörðun á lægri sprengimörkum (LEL) rykmakka	8.6.2011	EN 14034-3:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
CEN	EN 14034-4:2004+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – 4. hluti: Ákvörðun á takmarkandi súrefnisstyrk LOC rykmakka	8.6.2011	EN 14034-4:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
CEN	EN 14373:2005 Kerfi til að draga úr sprengikrafti	9.3.2006		
CEN	EN 14460:2006 Sprengipólinn búnaður	15.12.2006		
CEN	EN 14491:2012 Útrásarverndarkerfi gegn ryksprengingum	22.11.2012	EN 14491:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2013)
CEN	EN 14492-1:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 1: Vélknúnar vindur	16.4.2010	EN 14492-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2010)
	EN 14492-1:2006+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 14492-2:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 2: Vélknúnar lyftur	16.4.2010	EN 14492-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (16.4.2010)
	EN 14492-2:2006+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 14522:2005 Ákvörðun á sjálfkveikihita lofttegunda og gufa	30.11.2005		
CEN	EN 14591-1:2004 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – 1. hluti: Sprengiheldur loftræstibúnaður allt að 2 bör	9.3.2006		
	EN 14591-1:2004/AC:2006			
CEN	EN 14591-2:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – Hluti 2: Vatnsrennutálmar	12.12.2007		
	EN 14591-2:2007/AC:2008			
CEN	EN 14591-4:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – Hluti 4: Sjálfvirkur slökkvibúnaður fyrir fræsitrömlur	12.12.2007		
	EN 14591-4:2007/AC:2008			
CEN	EN 14677:2008 Öryggi véla – Úrvinnsla stáls – Vélar og búnaður til meðhöndlunar á bræddu stáli	20.8.2008		

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14678-1:2013 Búnaður og aukahlutir fyrir fljótandi jarðolíugas (LPG) – Bygging og nothæfi búnaðar fyrir fljótandi jarðolíugas á áfyllingarstöðvum fyrir bifreiðar – Hluti 1: Skömmunardætur	4.5.2013	EN 14678-1:2006 +A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2013)
CEN	EN 14681:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi vélar og búnað til stálframleiðslu í ljósbogaofnum	8.6.2011	EN 14681:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (8.6.2011)
CEN	EN 14756:2006 Ákvörðun á takmarkandi súrefnisstyrk (LOC) fyrir eldfimar lofttegundir og gufur	12.12.2007		
CEN	EN 14797:2006 Útrásarbúnaður fyrir sprengingar	12.12.2007		
CEN	EN 14973:2015 Færibönd til nota í neðanjarðar- mannvirkjum – Öryggiskröfur varðandi rafmagn og eldfimi	8.4.2016	EN 14973:2006 +A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2016)
CEN	EN 14983:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum í námum neðanjarðar – Búnaður og öryggiskerfi til losunar á eldfimu gasi	12.12.2007		
CEN	EN 14986:2007 Hönnun á víftum sem starfræktar eru á sprengihættustöðum	12.12.2007		
CEN	EN 14994:2007 Útrásaröryggiskerfi gegn gassprengingum	12.12.2007		
CEN	EN 15089:2009 Kerfi til að einangra sprengikraft	16.4.2010		
CEN	EN 15188:2007 Ákvörðun sjálfkveikieiginleika ryks	12.12.2007		
CEN	EN 15198:2007 Aðferðafræði við áhættumat órafmagnaðs búnaðar og ihluta sem ætlaðir eru til nota á sprengihættustöðum	12.12.2007		
CEN	EN 15233:2007 Aðferðir við mat á notkunaröryggi verndarkerfa sem ætluð eru til nota á sprengihættustöðum	12.12.2007		
CEN	EN 15268:2008 Bensinstöðvar – Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi kaffærs dælubúnaðar	27.1.2009		
CEN	EN 15794:2009 Ákvörðun á sprengimarki eldfimra vökva	16.4.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 15967:2011 Ákvörðun hámarkssprengiþrýstings og hámarkshraða þrýstingsaukningar lofttegunda og gufa	18.11.2011	EN 13673-2:2005 EN 13673-1:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (29.2.2012)
CEN	EN 16009:2011 Útrásarbúnaður fyrir sprengingar án loga	18.11.2011		
CEN	EN 16020:2011 Sprengikraftsbeinar	18.11.2011		
CEN	EN 16447:2014 Flapalokar til sprengieinangrunar	12.12.2014		
CEN	EN ISO 16852:2010 Logagildrur – Frammistöðukröfur, prófunaraðferðir og notkunartakmarkanir (ISO 16852:2008, ásamt leiðr. 1:2008 og leiðr. 2:2009)	17.9.2010	EN 12874:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CENELEC	EN 50050-1:2013 Rafsviðssprautunarbúnaður sem halda þarf á – Öryggiskröfur – Hluti 1: Sprautunarbúnaður sem halda þarf á til húðunar með eldfimu húðunarefni í vökvaformi	14.3.2014	EN 50050:2006 Athugasemd 2.1	14.10.2016
CENELEC	EN 50050-2:2013 Rafsviðssprautunarbúnaður sem halda þarf á – Öryggiskröfur – Hluti 2: Sprautunarbúnaður sem halda þarf á til húðunar með eldfimu húðunarefni í duftformi	14.3.2014	EN 50050:2006 Athugasemd 2.1	14.10.2016
CENELEC	EN 50050-3:2013 Rafsviðssprautunarbúnaður sem halda þarf á – Öryggiskröfur – Hluti 3: Sprautunarbúnaður sem halda þarf á til húðunar með eldfimri spunaló	14.3.2014	EN 50050:2006 Athugasemd 2.1	14.10.2016
CENELEC	EN 50104:2010 Raftæki til að nema og mæla súrefni – Nothæfiskröfur og prófunaraðferðir	4.2.2011	EN 50104:2002 +A1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2013)
CENELEC	EN 50176:2009 Staðbundinn búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimu húðunarefni í vökvaformi – Öryggiskröfur	16.4.2010		
CENELEC	EN 50177:2009 Staðbundinn búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimu húðunarefni í duftformi – Öryggiskröfur	16.4.2010		
	EN 50177:2009/A1:2012	22.11.2012	Athugasemd 3	Liðinn (23.7.2015)
CENELEC	EN 50223:2015 Sjálfvirkur búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimri spunaló – Öryggiskröfur	9.10.2015	EN 50223:2010 Athugasemd 2.1	13.4.2018

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 50271:2010 Rafmagnsbúnaður til að greina og mæla eldfimar eða eittraðar lofttegundir eða súrefni – Kröfur og prófanir fyrir tæki sem nota hugbúnað og/eða stafræna tækni	4.2.2011		
CENELEC	EN 50281-2-1:1998 Raftæki til nota þar sem eldfimt ryk er fyrir hendi – 2. hluti: Prófunaraðferðir – 1. þáttur: Aðferðir til að ákvarða lægsta íkveikjuhitastig ryks	6.11.1999		
	EN 50281-2-1:1998/AC:1999			
CENELEC	EN 50303:2000 Hópur 1, Búnaður í flokki M1 sem ætlað er að vera starfhæfur í andrúmslofti þar sem hætta stafar af kolanámugasi og/eða kolaryki	16.2.2001		
CENELEC	EN 50381:2004 Flytjanleg loftræst rými með eða án innri losunarstöðva	9.3.2006		
	EN 50381:2004/AC:2005			
CENELEC	EN 50495:2010 Öryggistæki sem krafa er gerð um til að búnaður virki með öruggum hætti þegar fyrir hendi er sprengihætta	17.9.2010		
CENELEC	EN 60079-0:2012 Sprengihættustaðir – Hluti 0: Búnaður – Almennar kröfur IEC 60079-0:2011 (Breytt) + IS1:2013	14.3.2014	EN 60079-0:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (2.4.2015)
	EN 60079-0:2012/A11:2013	14.3.2014	Athugasemd 3	7.10.2016
CENELEC	EN 60079-1:2014 Sprengihættustaðir – Hluti 1: Varnir fyrir eldtraustar umlykjur „d“ IEC 60079-1:2014	9.10.2015	EN 60079-1:2007 Athugasemd 2.1	1.8.2017
CENELEC	EN 60079-2:2014 Sprengihættustaðir – Hluti 2: Varnir fyrir umlykjur undir þrýstingi „p“ IEC 60079-2:2014	9.10.2015	EN 61241-4:2006 EN 60079-2:2007 Athugasemd 2.1	25.8.2017
	EN 60079-2:2014/AC:2015			
CENELEC	EN 60079-5:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 5: Varnir fyrir sallafyllingu „q“ IEC 60079-5:2015	9.10.2015	EN 60079-5:2007 Athugasemd 2.1	24.3.2018
CENELEC	EN 60079-6:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 6: Varnir fyrir oliufyllingu „o“ IEC 60079-6:2015	8.4.2016	EN 60079-6:2007 Athugasemd 2.1	27.3.2018
CENELEC	EN 60079-7:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 7: Varnir fyrir búnað með auknu öryggi „e“ IEC 60079-7:2015	8.4.2016	EN 60079-7:2007 Athugasemd 2.1	31.7.2018

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjórn. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60079-11:2012 Sprengihættustaðir – Hluti 11: Varnir fyrir búnað með sjálfryggðri útfærslu „i“ IEC 60079-11:2011	4.5.2012	EN 60079-11:2007 EN 60079-27:2008 EN 61241-11:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (4.8.2014)
CENELEC	EN 60079-15:2010 Raftæki fyrir sprengihættustaði vegna gass – Hluti 15: Smíði, prófun og merking á varnartegund, „n“ raftæki IEC 60079-15:2010	8.6.2011	EN 60079-15:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2013)
CENELEC	EN 60079-18:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 18: Varnir fyrir búnað með innsteypu „m“ IEC 60079-18:2014	9.10.2015	EN 60079-18:2009 Athugasemd 2.1	16.1.2018
CENELEC	EN 60079-20-1:2010 Sprengihættustaðir – Hluti 20-1: Efniseiginleikar til flokkunar á lofttegundum og gufum – Prófunar-aðferðir og gögn IEC 60079-20-1:2010	17.9.2010		
CENELEC	EN 60079-25:2010 Raftæki fyrir staði þar sem sprengihætta stafar af gasi – Hluti 25: Sjálfrygg kerfi IEC 60079-25:2010	8.6.2011	EN 60079-25:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2013)
	EN 60079-25:2010/AC:2013			
CENELEC	EN 60079-26:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 26: Varnir með varnarstigi (EPL) Ga IEC 60079-26:2014	9.10.2015	EN 60079-26:2007 Athugasemd 2.1	2.12.2017
CENELEC	EN 60079-27:2008 Sprengihættustaðir – Hluti 27: Sjálfryggjar tengibrautir (FISCO) IEC 60079-27:2008	16.4.2010	EN 60079-27:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2011)
CENELEC	EN 60079-28:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 28: Varnir fyrir búnað og sendikerfi með ljósrænni geislun IEC 60079-28:2015	8.4.2016	EN 60079-28:2007 Athugasemd 2.1	1.7.2018
CENELEC	EN 60079-29-1:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 29-1: Gasskynjarar – Nothæfiskröfur skynjara fyrir eldfimar lofttegundir IEC 60079-29-1:2007 (Breytt)	20.8.2008	EN 61779-1:2000 EN 61779-2:2000 EN 61779-3:2000 EN 61779-4:2000 EN 61779-5:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2010)
CENELEC	EN 60079-29-4:2010 Sprengihættustaðir – Hluti 29-4: Gasnemar – Nothæfiskröfur varðandi nema með opinni mælbraut til að nema eldfimar lofttegundir IEC 60079-29-4:2009 (Breytt)	8.6.2011	EN 50241-1:1999 EN 50241-2:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjóð. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60079-30-1:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 30-1: Rafviðnámshitunarkerfi – Almennar kröfur og prófunarkröfur IEC 60079-30-1:2007	20.8.2008		
CENELEC	EN 60079-31:2014 Sprengihættustaðir – Hluti 31: Vörn gegn kveikjuhættu ryks í tækjabúnaði með umlykju „t“ IEC 60079-31:2013	12.12.2014	EN 60079-31:2009 Athugasemd 2.1	1.1.2017
CENELEC	EN 60079-35-1:2011 Sprengihættustaðir – Hluti 35-1: Hjálmljós til nota í nánum þar sem hætta er á eldfimu gasi – Almennar kröfur – Gerð og prófun með hliðsjón af sprengihættu IEC 60079-35-1:2011	18.11.2011	EN 62013-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
	EN 60079-35-1:2011/AC:2011			
CENELEC	EN ISO/IEC 80079-34:2011 Sprengihættustaðir – Hluti 34: Beiting gæðakerfa við búnaðarframleiðslu ISO/IEC 80079-34:2011 (Breytt)	18.11.2011	EN 13980:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (25.5.2014)

(1) CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.CENELEC.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.

Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.

Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, sjá skrá sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Visanir í leiðréttingar „.../AC:YYYY“ eru aðeins birtar til upplýsingar. Með leiðréttingu eru prentvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og þær geta varðað eina eða fleiri tungumálaútgáfur (ensku, frönsku og/eða þýsku) staðals sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samræmda staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
Evrópuþingsins og ráðsins 2014/34/ESB frá 26. febrúar 2014 um samræmingu laga
aðildarríkjanna varðandi búnað og verndarkerfi sem eru ætluð til notkunar
í hugsanlega sprengifimu lofti (endursamin)**

2016/EES/36/30

*(Birthing á heitum og tilvísunarnúmerum samhæfðra staðla samkvæmt samhæfingarlöggjöf
Sambandsins)*

Evrópsk staðla- samtök (*)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birthingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1010-1:2004+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 1. hluti: Sameiginlegar kröfur	8.4.2016		
CEN	EN 1010-2:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 2. hluti: Prent- og lakkvélar, þ.m.t. vélar til undirbúnings undir prentun	8.4.2016		
CEN	EN 1127-1:2011 Sprengihættustaðir – Forvarnir og vernd gegn sprengingum – 1. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði	8.4.2016		
CEN	EN 1127-2:2014 Sprengihættustaðir – Forvarnir og varnir gegn sprengingum – 2. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði í námuvinnslu	8.4.2016		
CEN	EN 1710:2005+A1:2008 Búnaður og íhlutir til nota á sprengihættusvæðum í neðanjarðarnámum	8.4.2016		
	EN 1710:2005+A1:2008/AC:2010			
CEN	EN 1755:2015 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Notkun á sprengihættustöðum – Notkun þar sem eldfimar lofttegundir, gufur, úði eða ryk eru í loftinu	8.4.2016	EN 1755:2000 +A2:2013 Athugasemd 2.1	30.11.2017
CEN	EN 1834-1:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 1. hluti: Vélar í hópi II til nota þar sem eldfimar lofttegundir og gufur eru í loftinu	8.4.2016		
CEN	EN 1834-2:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 2. hluti: Vélar af hópi I til nota við vinnu neðanjarðar þar sem hætta er á eldfimu gasi og/eða ryki	8.4.2016		
CEN	EN 1834-3:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 3. hluti: Vélar af hópi II til nota þar sem eldfimt ryk er fyrir hendi	8.4.2016		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1839:2012 Ákvörðun á sprengimörkum lofttegunda og gufa	8.4.2016		
CEN	EN 1953:2013 Úðabúnaður til að húða efni – Öryggiskröfur	8.4.2016		
CEN	EN 12581:2005+A1:2010 Húðunarstöðvar – Vélar til húðunar og rafhúðunar með lífrænum húðunarvökva – Öryggiskröfur	8.4.2016		
CEN	EN 12621:2006+A1:2010 Vélbúnaður til veitu og dreifingar á húðunarefnum undir þrýstingi – Öryggiskröfur	8.4.2016		
CEN	EN 12757-1:2005+A1:2010 Blöndunarárél fyrir húðunarefni – Öryggiskröfur – Hluti 1: Blöndunarárél til nota við endurlökkun bifreiða	8.4.2016		
CEN	EN 13012:2012 Bensínstöðvar – Samsetning og frammistaða sjálfvirkra áfyllingarstúta til notkunar á eldsneytisdeilum	8.4.2016		
CEN	EN 13160-1:2003 Lekagreiningarkerfi – 1. hluti: Almennar reglur	8.4.2016		
CEN	EN 13237:2012 Sprengihættustaðir – Hugtök og skilgreiningar sem tengjast búnaði og öryggiskerfum til nota á sprengihættustöðum	8.4.2016		
CEN	EN 13463-1:2009 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 1. hluti: Grunnáðferð og kröfur	8.4.2016		
CEN	EN 13463-2:2004 Órafmagnaður búnaður sem ætlaður er til nota á sprengihættustöðum – 2. hluti: Vörn með flæðishamlandi byrgi „fr“	8.4.2016		
CEN	EN 13463-3:2005 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 3. hluti: Vernd með logatrausti umlykju „d“	8.4.2016		
CEN	EN 13463-5:2011 Órafmagnaður búnaður sem ætlaður er til nota á sprengihættustöðum – 5. hluti: Vörn með öruggri smíði samkvæmt flokki „c“	8.4.2016		
CEN	EN 13463-6:2005 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 6. hluti: Vernd með stýringu á íkveikjuvaldi „b“	8.4.2016		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13463-8:2003 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 8. hluti: Vörn með vökvafyllingu „k“	8.4.2016		
CEN	EN 13616:2004 Búnaður til að koma í veg fyrir yfirfyllingu fastra olíufuelsneytistanka	8.4.2016		
	EN 13616:2004/AC:2006			
CEN	EN 13617-1:2012 Bensinstöðvar – Hluti 1: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi dælna með streymismæli, skömmunardælna og fjarstýrðra dælueninga	8.4.2016		
CEN	EN 13617-2:2012 Bensinstöðvar – 2. hluti: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi öryggisfrátenginga til nota í dælum með streymismæli og í skömmunardælum	8.4.2016		
CEN	EN 13617-3:2012 Bensinstöðvar – 3. hluti: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi brotloka	8.4.2016		
CEN	EN 13617-4:2012 Bensinstöðvar – Hluti 4: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi snúningsbúnaðar til nota í dælum með streymismæli og í skömmunardælum	8.4.2016		
CEN	EN 13760:2003 Própangasáfyllingarkerfi fyrir farartæki til léttrar vinnu og þungavinnu – Stútur, prófunarkröfur og mál	8.4.2016		
CEN	EN 13821:2002 Sprengihættustaðir – Forvarnir og vernd gegn sprengingum – Ákvörðun lágmarkskveikjuorku blandna af lofti og ryki	8.4.2016		
CEN	EN 13852-1:2013 Kranar – Grunnsvæviskrantar – Hluti 1: Grunnsvæviskrantar til almennra nota	8.4.2016		
CEN	EN 14034-1:2004+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – 1. hluti: Ákvörðun á hámarkssprengiþrýstingi (p _{max}) rykmakka	8.4.2016		
CEN	EN 14034-2:2006+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – Hluti 2: Ákvörðun á hámarkshraða sprengiþrýstingsaukningar (dp/dt) _{max} rykmakka	8.4.2016		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14034-3:2006+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – Ákvörðun á lægri sprengimörkum (LEL) rykmakka	8.4.2016		
CEN	EN 14034-4:2004+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – 4. hluti: Ákvörðun á takmarkandi súrefnisstyrk LOC rykmakka	8.4.2016		
CEN	EN 14373:2005 Kerfi til að draga úr sprengikrafti	8.4.2016		
CEN	EN 14460:2006 Sprengipólinn búnaður	8.4.2016		
CEN	EN 14491:2012 Útrásarverndarkerfi gegn ryksprengingum	8.4.2016		
CEN	EN 14492-1:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 1: Vélknúnar vindur	8.4.2016		
	EN 14492-1:2006+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 14492-2:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 2: Vélknúnar lyftur	8.4.2016		
	EN 14492-2:2006+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 14522:2005 Ákvörðun á sjálfkveikihita lofttegunda og gufa	8.4.2016		
CEN	EN 14591-1:2004 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – 1. hluti: Sprengiheldur loftræstibúnaður allt að 2 bör	8.4.2016		
	EN 14591-1:2004/AC:2006			
CEN	EN 14591-2:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – Hluti 2: Vatnsrennutálmar	8.4.2016		
	EN 14591-2:2007/AC:2008			
CEN	EN 14591-4:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – Hluti 4: Sjálfvirkur slökkvibúnaður fyrir fræsitrömlur	8.4.2016		
	EN 14591-4:2007/AC:2008			
CEN	EN 14677:2008 Öryggi véla – Úrvinnsla stáls – Vélar og búnaður til meðhöndlunar á bræddu stáli	8.4.2016		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14678-1:2013 Búnaður og aukahlutir fyrir fljótandi jarðolíugas (LPG) – Bygging og nothæfi búnaðar fyrir fljótandi jarðolíugas á áfyllingarstöðvum fyrir bifreiðar – Hluti 1: Skömmunardætur	8.4.2016		
CEN	EN 14681:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi vélar og búnað til stálframleiðslu í ljósbogaofnum	8.4.2016		
CEN	EN 14756:2006 Ákvörðun á takmarkandi súrefnisstyrk (LOC) fyrir eldfimar lofttegundir og gufur	8.4.2016		
CEN	EN 14797:2006 Útrásarbúnaður fyrir sprengingar	8.4.2016		
CEN	EN 14973:2015 Færibönd til nota í neðanjarðarmannvirkjum – Öryggiskröfur varðandi rafmagn og eldfimi	8.4.2016	EN 14973:2006 +A1:2008 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2016)
CEN	EN 14983:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum í námum neðanjarðar – Búnaður og öryggiskerfi til losunar á eldfimu gasi	8.4.2016		
CEN	EN 14986:2007 Hönnun á víftum sem starfræktar eru á sprengihættustöðum	8.4.2016		
CEN	EN 14994:2007 Útrásaröryggiskerfi gegn gassprengingum	8.4.2016		
CEN	EN 15089:2009 Kerfi til að einangra sprengikraft	8.4.2016		
CEN	EN 15188:2007 Ákvörðun sjálfkveikieiginleika ryks	8.4.2016		
CEN	EN 15198:2007 Aðferðafræði við áhættumat órafmagnaðs búnaðar og ihluta sem ætlaðir eru til nota á sprengihættustöðum	8.4.2016		
CEN	EN 15233:2007 Aðferðir við mat á notkunaröryggi verndarkerfa sem ætluð eru til nota á sprengihættustöðum	8.4.2016		
CEN	EN 15268:2008 Bensínstöðvar – Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi kaffærs dælbúnaðar	8.4.2016		
CEN	EN 15794:2009 Ákvörðun á sprengimarki eldfimra vökva	8.4.2016		
CEN	EN 15967:2011 Ákvörðun hámarkssprengiprýstings og hámarkshraða prýstingsaukningar lofttegunda og gufa	8.4.2016		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 16009:2011 Útrásarbúnaður fyrir sprengingar án loga	8.4.2016		
CEN	EN 16020:2011 Sprengikraftsbeinar	8.4.2016		
CEN	EN 16447:2014 Flapalokar til sprengieinangrunar	8.4.2016		
CEN	EN ISO 16852:2010 Logagildur – Frammistöðukröfur, prófunaraðferðir og notkunartakmarkanir (ISO 16852:2008, ásamt leiðr. 1:2008 og leiðr. 2:2009)	8.4.2016		
CENELEC	EN 50050-1:2013 Rafsviðssprautunarbúnaður sem halda þarf á – Öryggiskröfur – Hluti 1: Sprautunarbúnaður sem halda þarf á til húðunar með eldfimu húðunarefni í vökvaformi	8.4.2016	EN 50050:2006 Athugasemd 2.1	14.10.2016
CENELEC	EN 50050-2:2013 Rafsviðssprautunarbúnaður sem halda þarf á – Öryggiskröfur – Hluti 2: Sprautunarbúnaður sem halda þarf á til húðunar með eldfimu húðunarefni í duftformi	8.4.2016	EN 50050:2006 Athugasemd 2.1	14.10.2016
CENELEC	EN 50050-3:2013 Rafsviðssprautunarbúnaður sem halda þarf á – Öryggiskröfur – Hluti 3: Sprautunarbúnaður sem halda þarf á til húðunar með eldfimri spunaló	8.4.2016	EN 50050:2006 Athugasemd 2.1	14.10.2016
CENELEC	EN 50104:2010 Raftæki til að nema og mæla súrefni – Nothæfiskröfur og prófunaraðferðir	8.4.2016		
CENELEC	EN 50176:2009 Staðbundinn búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimu húðunarefni í vökvaformi – Öryggiskröfur	8.4.2016		
CENELEC	EN 50177:2009 Staðbundinn búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimu húðunarefni í duftformi – Öryggiskröfur	8.4.2016		
	EN 50177:2009/A1:2012	8.4.2016	Athugasemd 3	
CENELEC	EN 50223:2015 Sjálfvirkur búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimri spunaló – Öryggiskröfur	8.4.2016	EN 50223:2010 Athugasemd 2.1	13.4.2018
CENELEC	EN 50271:2010 Rafmagnsbúnaður til að greina og mæla eldfimar eða eittraðar lofttegundir eða súrefni – Kröfur og prófanir fyrir tæki sem nota hugbúnað og/eða stafræna tækni	8.4.2016		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjórn. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 50281-2-1:1998 Raftæki til nota þar sem eldfimt ryk er fyrir hendi – 2. hluti: Prófunaraðferðir – 1. þáttur: Aðferðir til að ákvarða lægsta íkveikjuhitastig ryks	8.4.2016		
	EN 50281-2-1:1998/AC:1999			
CENELEC	EN 50303:2000 Hópur 1, Búnaður í flokki M1 sem ætlað er að vera starfhæfur í andrúmslofti þar sem hætta stafar af kolanámugasi og/eða kolaryki	8.4.2016		
CENELEC	EN 50381:2004 Flytjanleg loftræst rými með eða án innri losunarstöðva	8.4.2016		
	EN 50381:2004/AC:2005			
CENELEC	EN 50495:2010 Öryggistæki sem krafa er gerð um til að búnaður virki með öruggum hætti þegar fyrir hendi er sprengihætta	8.4.2016		
CENELEC	EN 60079-0:2012 Sprengihættustaðir – Hluti 0: Búnaður – Almennar kröfur IEC 60079-0:2011 (Breytt) + IS1:2013	8.4.2016		
	EN 60079-0:2012/A11:2013		Athugasemd 3	7.10.2016
CENELEC	EN 60079-1:2014 Sprengihættustaðir – Hluti 1: Varnir fyrir eldtraustar umlykjur „d“ IEC 60079-1:2014	8.4.2016	EN 60079-1:2007 Athugasemd 2.1	1.8.2017
CENELEC	EN 60079-2:2014 Sprengihættustaðir – Hluti 2: Varnir fyrir umlykjur undir þrýstingi „p“ IEC 60079-2:2014	8.4.2016	EN 61241-4:2006 EN 60079-2:2007 Athugasemd 2.1	25.8.2017
	EN 60079-2:2014/AC:2015			
CENELEC	EN 60079-5:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 5: Varnir fyrir sallafyllingu „q“ IEC 60079-5:2015	8.4.2016	EN 60079-5:2007 Athugasemd 2.1	24.3.2018
CENELEC	EN 60079-6:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 6: Varnir fyrir olíufyllingu „o“ IEC 60079-6:2015	8.4.2016	EN 60079-6:2007 Athugasemd 2.1	27.3.2018
CENELEC	EN 60079-7:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 7: Varnir fyrir búnað með auknu öryggi „e“ IEC 60079-7:2015	8.4.2016	EN 60079-7:2007 Athugasemd 2.1	31.7.2018
CENELEC	EN 60079-11:2012 Sprengihættustaðir – Hluti 11: Varnir fyrir búnað með sjálftryggðri útfærslu „i“ IEC 60079-11:2011	8.4.2016		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60079-15:2010 Raftæki fyrir sprengihættustaði vegna gass – Hluti 15: Smíði, prófun og merking á varnartegund, „n“ raftæki IEC 60079-15:2010	8.4.2016		
CENELEC	EN 60079-18:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 18: Varnir fyrir búnað með innsteypu „m“ IEC 60079-18:2014	8.4.2016	EN 60079-18:2009 Athugasemd 2.1	16.1.2018
CENELEC	EN 60079-20-1:2010 Sprengihættustaðir – Hluti 20-1: Efniseiginleikar til flokkunar á lofttegundum og gufum – Prófunar-aðferðir og gögn IEC 60079-20-1:2010	8.4.2016		
CENELEC	EN 60079-25:2010 Raftæki fyrir staði þar sem sprengihætta stafar af gasi – Hluti 25: Sjálftrygg kerfi IEC 60079-25:2010	8.4.2016		
	EN 60079-25:2010/AC:2013			
CENELEC	EN 60079-26:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 26: Varnir með varnarstigi (EPL) Ga IEC 60079-26:2014	8.4.2016	EN 60079-26:2007 Athugasemd 2.1	2.12.2017
CENELEC	EN 60079-27:2008 Sprengihættustaðir – Hluti 27: Sjálftryggar tengibrautir (FISCO) IEC 60079-27:2008	8.4.2016		
CENELEC	EN 60079-28:2015 Sprengihættustaðir – Hluti 28: Varnir fyrir búnað og sendikerfi með ljósrænni geislun IEC 60079-28:2015	8.4.2016	EN 60079-28:2007 Athugasemd 2.1	1.7.2018
CENELEC	EN 60079-29-1:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 29-1: Gasskynjarar – Nothæfiskröfur skynjara fyrir eldfimar lofttegundir IEC 60079-29-1:2007 (Breytt)	8.4.2016		
CENELEC	EN 60079-29-4:2010 Sprengihættustaðir – Hluti 29-4: Gasnemar – Nothæfiskröfur varðandi nema með opinni mælibraut til að nema eldfimar lofttegundir IEC 60079-29-4:2009 (Breytt)	8.4.2016		
CENELEC	EN 60079-30-1:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 30-1: Rafviðnámshitunarkerfi – Almennar kröfur og prófunarkröfur IEC 60079-30-1:2007	8.4.2016		
CENELEC	EN 60079-31:2014 Sprengihættustaðir – Hluti 31: Vörn gegn kveikjuhættu ryks í tækjabúnaði með umlykju „t“ IEC 60079-31:2013	8.4.2016	EN 60079-31:2009 Athugasemd 2.1	1.1.2017

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birtingardagur í Stjóð. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60079-35-1:2011 Sprengihættustaðir – Hluti 35-1: Hjálmljós til nota í nánum þar sem hættu er á eldfimu gasi – Almennar kröfur – Gerð og prófun með hliðsjón af sprengihættu IEC 60079-35-1:2011	8.4.2016		
	EN 60079-35-1:2011/AC:2011			
CENELEC	EN ISO/IEC 80079-34:2011 Sprengihættustaðir – Hluti 34: Beiting gæðakerfa við búnaðarframleiðslu ISO/IEC 80079-34:2011 (Breytt)	8.4.2016		

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.

Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.

Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, sjá skrá sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Visanir í leiðréttingar „.../AC:YYYY“ eru aðeins birtar til upplýsingar. Með leiðréttingu eru prentvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og þær geta varðað eina eða fleiri tungumálaútgáfur (ensku, frönsku og/eða þýsku) staðals sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samræmda staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð: http://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stj. tíð. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.